

Genist

MAGAZINE VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

Inzet 101Gnbat bij wateroverlast Torgau

Grafenwöhr, nieuw walhalla voor de genie

Bijzondere onderscheidingen bij 11Gncie LMB

Beroepspraktijkvorming (BPV) bij het OTCGenie

Veteranenspelden voor actief dienende veteranen

Veteranenverhalen: Run for the wall 2013

1748-2013

265 jaar

Load Handling Systems

FOR MILITARY APPLICATIONS

Cargotec improves the efficiency of cargo flows on land and at sea – wherever cargo is on the move.

Cargotec's daughter brands Hiab, Kalmar and MacGregor are recognised leaders in cargo and load handling solutions around the world. Cargotec designs, manufactures, sells and supports the latest solutions for the handling of military payloads. Specialising in the rapid, safe and cost effective deployment/recovery of containerised or standardised modules, Cargotec products maximise the functionality of every vehicle and vessel within the logistic fleet, offering savings in cost, time and manpower.

Products within the Cargotec Group include: HIAB lorry-loader cranes, MULTILIFT hooklift systems with Container Handling Unit, MOFFETT rough terrain forklifts and KALMAR rough terrain reach-stackers, all of which have a place within a modern streamlined military logistic structure and have a proven track record in arduous operating environments.

Over the last two decades projects to supply the mechanical handling solutions for key programmes such as DROPS (UK MoD), PLS (US Army), HIMARS (US Army) and more recently WLS (NL Army), Support Vehicles (UK MoD), RTCH program (US Army), AHSVS project (Canadian Army) and Wrecker program (US Army) have made Cargotec the world leader in this demanding field.

Cargotec has the largest selection of commercial load handling products from which to draw its 'off the shelf' solutions plus a comprehensive range of products designed specifically for military applications. Cargotec's global network is positioned close to customers and offers extensive services that ensure the continuous, reliable and sustainable performance of equipment.

HIAB 2222 ATF-1 crane on medium FMTV wrecker vehicle US Army

MOFFETT M9S 3 wheeled Rough Terrain Forklift Truck

MULTILIFT Load Handling System handling a roadway system

Cargotec is the world leader in the demanding field of (military) logistics with their business areas:

HIAB

load handling @ vehicles

KALMAR

load handling @ terminals and ports

MACGREGOR

load handling @ vessels

www.cargotec.com

we keep cargo on the move™

Cargotec UK Limited Government Business Operations

Cargotec Industrial Park

Ellesmere, Shropshire

SY12 9JW, UK

Tel: +44 1691 623 100

gboenquiries@cargotec.com

Office in The Netherlands

P.O. Box 141

5530 AC Bladel

Tel: +31 651 282 454

frank.van.dongen@cargotec.com

Magazine van het Regiment Genietroepen
Verschijnt in mei en oktober
Uitgegeven door de Vereniging Veteranen
Regiment Genietroepen

VERENIGING VETERANEN REGIMENT GENIETROEPEN (VRG)

Opgericht op 14 mei 2008, Van Brederodekazerne
te Vught. Statuten ingeschreven bij de
Kamer van Koophandel te 's-Hertogenbosch

Voorzitter

Kolonel b.d. drs. ing. T.J.J. de Vries

Vice-voorzitter

Luitenant-kolonel b.d. ing. C.P.M.R. Schrover

Penningmeester

Majoor b.d. A.J.J. Aarendonk

Secretaris

Ing. F.A.N.M. Wilsens

Secretariaat

Regiment Genietroepen
Postbus 10151, 5260 GC Vught
Mevr. Angelique van Heertum
Email: agam.v.heertum@mindef.nl
Tel: 073-6881304

(Bereikbaar ma-di-do van 09.00 tot 12.00 uur)

Bestuursleden

Majoor P. Floor
Majoor b.d. G.M.N. Beerkens
Eerste luitenant b.d. H. van Meteren
Regimentsadjutant F. Schiltman

Coördinator Landelijke Veteranendag

Regimentsadjutant F. Schiltman

Redactie

Lkol b.d. ing. C.P.M.R. Schrover (hoofdredacteur)
Maj b.d. G.M.N. Beerkens (bladredacteur/coördinator)
Regimentsadjutant F. Schiltman (redacteur)
Maj b.d. J.H.A. Verhoeve (eindredacteur)
Email redactie: redactie.genist@hotmail.nl

Realisatie & Exploitatie

GREEN PAPER ASSOCIATION

Email: john.akkerman@greenpaper-association.com
Tel: 06 53 56 95 50

Member of the European Military Press Association

Profileren in de vorm van publiceren en participeren,
kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.

ISSN 2213-8226

1748-2013
265 jaar

- 03** Voorwoord voorzitter VRG
- 05** Van de redactie
- 07** Aan het woord is commandant Regiment Genietroepen
- 09** Aan het woord is de regiments-adjutant
- 10** Beëdigingen
- 12** Rubriek: 'Genist in Beeld'
- 14** Terugblik Wapendag Genie
- 18** De kazernes en militaire terreinen van Vught, deel 1
- 21** Collega's gezocht. BPV bij het OTCGenie
- 27** Minister van Defensie op bezoek bij OTCGenie
- 28** Competentieverricht opleiden bij VTO-KMS-GENIE
- 30** Flexibel trainen: Boekings-systeem PPS
- 31** OTCGenie genomineerd voor 'beste leerbedrijf'
- 32** Drie campagnethema's in opleiding VTO-KMA-KLAS
- 34** Logistieke eenheid kan het niet alleen
- 37** Column BIJVOORBEELD: 'Direct naar Kreta'
- 39** 111Pagnie oefent in Bergen Hohne
- 40** Samenwerking met civiele instanties, goed voor de genie
- 43** 101CBRNVerdcie oefent boven de poolcirkel
- 45** Onderscheidingen en benoeming 'Best man' bij 41Pagnbat
- 49** Grafenwöhr, nieuw walhalla voor de genie
- 53** 11Gncie ondersteunt oefening LOWLANDS
- 57** Oefening HOT BLADE in Portugal, 11GncieLMB(AASLT)
- 60** Redeployment Kunduz
- 63** Advanced constructie in Afghanistan
- 64** 105GncieWb steunt kroningsdag en bevrijdingsconcert
- 67** 101Gnbat steunt bij water-overlast in Torgau (DLD)
- 74** (OL)FKG al 16 jaar in Cuijk tijdens de Vierdaagse
- 76** Wennen aan Amerikaanse cultuur: Familie Kootstra in El Paso (USA)
- 78** 3e Nederlandse Veteranen Motorrit
- 79** Deelname genieveteranen aan Nederlandse Veteranendag groeit
- 83** VOPET: Jaarlijkse herdenking in Dordrecht
- 84** Terugblik Algemene Ledenvergadering VRG
- 85** Uitreiking veteranenspelden aan actief dienende veteranen
- 86** Fietstocht naar Santiago de Compostella
- 89** Reisverslag 'Run for the wall' (USA)
- 92** Buddysupport: "Welcome back... Oets!"

Foto cover: Bestuur VRG assisteert bij de uitreiking van de veteraneninsignes aan de nog actief dienende veteranen van 101 Geniebataljon.

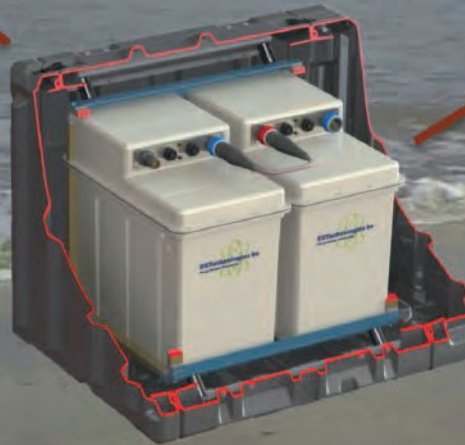
Bent u (oud)genist en/of genieveteraan en heeft u deze 'Genist' niet op uw huisadres ontvangen? Registreer u dan voor opname in de regiments-database op www.regimentgenietroepen.nl

ESTechnologies bv

Energy Storage Technologies

Balance Your Power

And

Lithium Polymeer Batterijsystemen

Schaalbaar vanaf 26 Volt/6,2kWh tot 1.000 Volt en enkele MWh

Ontwikkeld voor kleine tot grote opslagsystemen, 5.000 cycli@80%DOD, IP65

Afscheidswoord VOORZITTER VRG

Bij mijn aantreden als voorzitter van de VRG ben ik vanuit deze functie lid geworden van het Algemeen Bestuur van het Veteranenplatform (VP); de overkoepelende stichting waarbij op dit moment 46 veteranenorganisaties zijn aangesloten. De doelstelling van het VP is het behartigen van de belangen van de veteranen in de ruimste zin van het woord.

Op 6 juni heeft generaal-majoor b.d. Leen Noordzij – conform het reguliere bestuurswisselingschema - zijn functie als voorzitter van het VP neergelegd. Als opvolger van hem is de keuze op mij gevallen, waardoor ik sinds 6 juni de nieuwe voorzitter van het VP ben. Ik vind het een eervolle functie waarbij ik mij in zal zetten om het beste voor de veteranen er uit te halen. Om de functie op goede wijze te vervullen zal ik daar veel tijd aan moeten besteden. Daarom, maar ook om belangenverstrengeling met de VRG te voorkomen, heb ik mijn functie als voorzitter van de VRG overgedragen. Kolonel b.d. Tjeerd de Vries heeft zich bereid verklaard om mijn functie over te nemen en inmiddels heeft hij sinds de bestuursvergadering van 20 augustus de voorzittershamer in handen. Kolonel De Vries is geen onbekende binnen de genie; hij kent het wapen en zijn veteranen als geen ander. Ik ben dan ook erg blij dat Tjeerd – ondanks zijn drukke agenda, o.a. als voorzitter van het Fanfarekorps Genie – mij heeft opgevolgd. Ik wens hem veel succes in zijn nieuwe functie.

Bij mijn afscheid heb ik de bestuursleden en de regimentscommandant bedankt voor hun inzet en steun aan mij. Toch wil ik dat ook hier doen. Ik heb gezien en ervaren dat alle bestuursleden en de regimentscommandant er veel tijd en energie in steken om het beste voor de veteranen er uit te halen. Dat vertaalt

Bgen b.d. Hein Scheffer overhandigt de voorzittershamer van de VRG aan kol b.d. T.J.J. de Vries. Bgen b.d. Scheffer heeft inmiddels het voorzitterschap van het landelijke Veteranen Platform (VP) op zich genomen.

zich in allerlei activiteiten zoals de wappendag, het uitbrengen van dit blad en het realiseren van de ontmoetingsruimte in het Huis van het Regiment. Niets gaat vanzelf en deze mensen zorgen er volkomen belangeloos voor dat het allemaal gebeurt. Groot respect en dank daarvoor! Intussen heeft op 4 september in Wezep de eerste Algemene Ledenvergadering (ALV) van de VRG plaatsgevonden onder leiding van de nieuwe voorzitter. Ik was aanwezig als lid. Als vereniging zijn wij gehouden om eens per jaar een ALV te houden. Feitelijk is met het houden van deze ALV onze vereniging nu formeel getransformeerd van stichting naar de verenigingsvorm. De vergadering verliep in goede harmonie en het streven van het bestuur is er op gericht om bij de volgende ledenvergadering in 2014 meer leden te betrekken.

Zoals wellicht bekend heeft toenmalig minister Hillen tijdens de Landelijke Veteranendag in 2012 bepaald dat alle actief dienenden die op uitzending zijn geweest de veteranenstatus krijgen. Daarvóór kreeg een militair de veteranenstatus pas als hij/zij de militaire dienst had verlaten/beëindigd. Bij de laatste Landelijke Veteranendag is aan een aantal actief dienenden tijdens een ceremonie op het plein voor de Ridderzaal in aanwezigheid van de koning het Draaginsigne Veteranen uitgereikt door een aantal hoogwaardigheidsbekleders en veteranen. Een van deze actief die-

nenden was de ons niet onbekende brigadegeneraal der genie Hans van Griensven. Met deze ceremonie is het startsein gegeven aan de uitrol van het uitreiken van de draaginsignes aan alle actief dienenden defensiebreed.

Binnen de landmacht hebben de brigades het voortouw bij het organiseren van de uitreikingsceremonies. De VRG grijpt deze ceremonies aan door daarbij aanwezig te zijn, zodat de actief dienenden kennis kunnen maken met de VRG en betrokken worden en blijven bij de activiteiten van de VRG. Zo was vicevoorzitter Claudius Schrover aanwezig bij de uitreikingsceremonie waarbij de actief dienenden van 41 Pagnbat in Oirschot de draaginsignes kregen uitgereikt. En op 4 september was het voltallige bestuur aanwezig bij de uitreiking van de draaginsignes aan de actief dienenden van 101 Gnbat. Graag feliciteer ik alle actief dienenden met hun draaginsigne, dat een blijk van erkenning en waardering is voor hetgeen zij onder vaak moeilijke omstandigheden uit naam van de Staat der Nederlanden in verre vreemde landen voor de mensen aldaar hebben gedaan. Ik neem op deze plaats afscheid van u, maar ik verlaat u niet. Ik ben en blijf genist en maak deel uit van ons regiment. Vanuit mijn huidige functie zal ik het regiment blijven volgen en steunen daar waar ik kan.

Het ga u allen goed, sodeju! ●

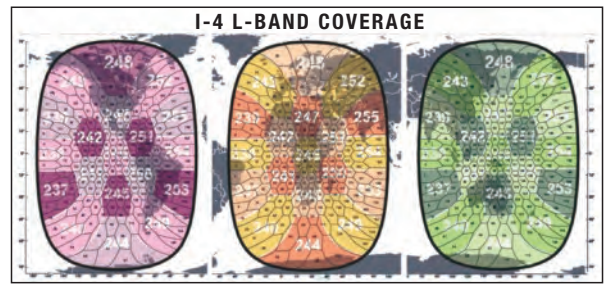
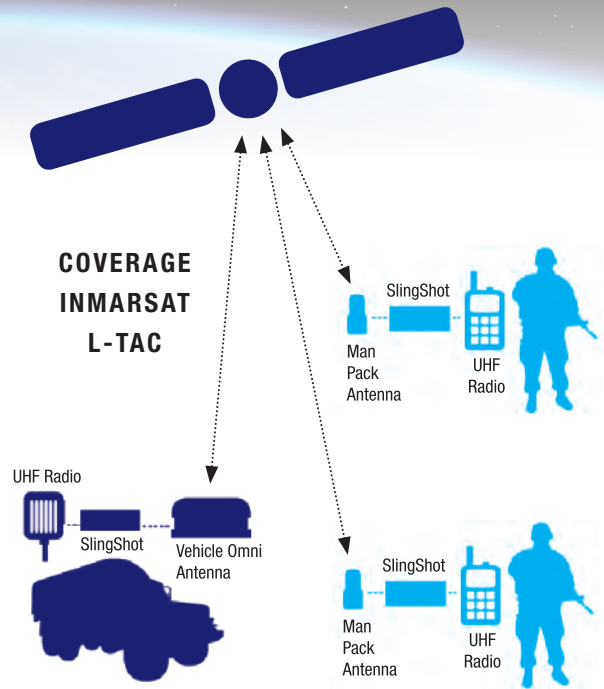
MILITARY RADIOS VIA SATELLITE

Inmarsat L-TAC™

BEYOND LINE OF SIGHT COMMUNICATIONS USING EXISTING UHF MILITARY RADIOS

When operational distances extend beyond line of sight, the normal workhorse UHF terminals run out of range and are unable to meet the capability requirements without the use of rebroadcast (or relay) stations. These lead to additional force protection and force sustainment requirements, which of course create logistic and combat tasks that potentially divert assets from the main effort.

To solve above challenge the Single Channel Tactical Satellite (TAC-SAT) using the UHF band on military satellites is now used. However the demand on these channels exceeds supply and is rather expensive. L-TAC of Inmarsat comes here with a new innovative solution making TACSAT channels available on their I-4 satellites L-Band transponders to provide single hop relay capability in space as provided by military UHF. Channels are engineered to offer a 25KHz channel for both Voice and/or low speed data. The 25KHz channels can be divided into up to 5 KHz sub-channels.

GLOBAL COVERAGE The L-TAC service is available throughout the global footprint on the I-4 constellation. Customized beams covering the user's area of operations will be available. **CAPABILITIES** The shorter wavelength of the L-Band compared to the UHF allows users to operate with small, inexpensive antenna's. To have the Tactical Radio communicating via satellite without touching the Land Earth Station, Inmarsat released the L-TAC terminal which is connected directly to the Radio to provide connection via the satellite to the Tactical Radio beyond line of sight using small L-Band antennas. The initial product release features omni-directional antenna's for Comms On The Move (COTM) Man portable and vehicular L-TAC systems will be available.

SATELLITE COMMUNICATION SOLUTIONS

2connect-IT

SATELLITE COMMUNICATION SOLUTIONS

For more information about this new solution,
please contact: Ms Joke Koek

Phone +31(0)40 295 30 01
E-mail: jk@2connect-it.com

Postbus 87 | 5500 AB Veldhoven
The Netherlands
T +31 (0)40 295 3001
E info@2connect-IT.com
W www.2connect-IT.com

Genist in beeld

Met het gevoel nog maar net van de zomervakantie te zijn gekomen, loopt een onstuimig jaar alweer ten einde. Onstuimig vooral op politiek en financieel-economisch gebied vanwege de crisis waaraan maar geen einde lijkt te komen.

Regimentsagenda

2013

- 24 okt Juniorleadersdag Vught (onderbouw oon en offn)
- 24 okt Regimentsdiner onder-officieren
- 25 okt Regimentsdiner officieren
- 28 nov Beëdiging te Kampen d.z.v. 11Pagnbat

2014

- 18 apr Beëdiging te Cuijk*
- 19 apr Relatieconcert FKG*
- 27 mei Wapendag Genie*
LET OP! Dit is een dinsdag!
- 28 jun Nederlandse Veteranendag (NLVD)
- 18 jul Regimentsvlot in Cuijk tijdens de Vierdaagse Nijmegen
- 02 okt Beëdiging te Vught

* onder voorbehoud

Deze data en evenementen zijn gebaseerd op informatie die beschikbaar was op het moment van verschijnen van de Genist.

I.v.m. onvoorziene omstandigheden wordt enig voorbehoud gemaakt. Kijk op de regimentsite voor een actuele update.

Ook voor Defensie, dat door deze crisis en de daaraan gerelateerde beslissingen van de politiek weer zware klappen te verduren kreeg en krijgt. Door de politieke beslissingen dreigen op dit moment meer militairen te 'sneuvelen' als gevolg van snoeiharde bezuinigingen, dan in de afgelopen honderd jaar vanwege daadwerkelijke inzet in binnen- en buitenland. 'Verslagen worden door eigen troepen', althans dat gevoel krijg je erbij als je jarenlang het beste hebt gegeven voor het landsbelang.

Ondanks de onzekere tijden hoor je binnen de gelederen van de genie weinig mensen die echt klagen. Dat zit ook niet in de genen van een genist, getuige de vele slogans die in de loop der jaren gebezigd zijn: 'Niets is ons teveel; Wij gaan door waar anderen stoppen; Let's make it happen' en zo kan ik er nog wel tientallen noemen. Maar met name ook de 'regiments-spirit', het saamhorigheidsgevoel, dat wij genisten als vanzelfsprekend met elkaar delen, is typerend voor wat de genist uitstraalt.

Dat de genie bij de laatste bezuinigingen redelijk buiten schot lijkt te blijven, komt misschien ook omdat wij gewend zijn om trots aan onze politieke leiding, maar zeker ook aan de Nederlandse bevolking te laten zien wat we kunnen betekenen voor de samenleving. Of het nu gaat om inzet tijdens missies of nationale operaties i.h.k.v. dienstverlening en/of rampenbestrijding, de genie profileert zich en laat zien dat we een betrouwbare partner zijn in de samenwerking met hulpverlenende diensten en -organisaties. Ook de individuele ge-

nist profileert zich. Reden voor de redactie om een nieuwe rubriek te lanceren: 'Genist in beeld'. In deze rubriek willen we genisten voor het voetlicht brengen die zich op enigerlei wijze onderscheiden door gedrag, bijzondere prestaties, of gewoon door de positieve uitstraling op hun omgeving. Kortom, genisten die het verdienen om even in de spotlights gezet te worden.

In dit nummer weer veel artikelen vanuit onze operationele eenheden, het OTC-Genie en de vaste items, waaronder de regimentsaangelegenheden, geniehistorie, verenigingen en stichtingen.

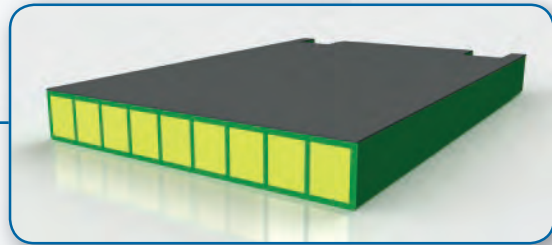
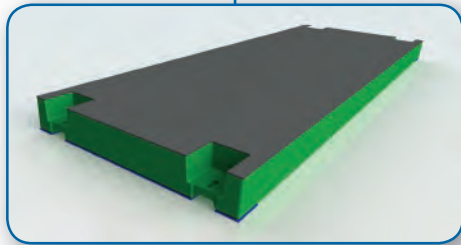
Volop lezenswaardige kopij vanuit de veteranenhoek, waarbij ik een tweetal artikelen specifiek wil aanbevelen. Het reisverslag van sgt-1 b.d. Maarten van Lunenburg, die op zijn eigen motor de 'Run for the Wall' heeft gereden. Een motorrit van 4500 km van Los Angeles naar Washington DC, waaraan duizenden veteranen deelnemen en die eindigt bij het Vietnam-monument 'The Wall'.

Maar vooral het aangrijpende verhaal van een 'verloren' gewaande kameraad, die door enkele collega's opgespoord en bij het regiment teruggebracht is.

'Welcome back! ...Oets' gaat over kpl-1 Georgio Utzeri die in 1999 tijdens een uitzending overvallen werd door de ziekte MS en inmiddels aan een rolstoel gekluisterd is. Uit het zicht geraakt, door zijn maten van toen opgespoord en opnieuw ingelijfd bij het Regiment Genietroepen. Buddysupport pur sang! Er voor elkaar zijn en voor elkaar zorgen in goede en slechte tijden! ●

Je bent een Genist als... is de toepasselijke naam van een facebookpagina die door oud-genist Mark Westerdijk is opgericht. Deze pagina is bedoeld om m.n. genisten samen te brengen, maar vooral ook om ervaringen, foto's en wetenswaardigheden uit heden en verleden met elkaar te delen. **Geïnteresseerd?** Ga naar facebook.com en meld je aan bij de pagina!

JANSON HYBRID PANEL BRIDGE

**THE FIRST MODULAR HYBRID PANEL BRIDGE AVAILABLE IN THE MARKET:
STANDARD STEEL MAIN STRUCTURE COMBINED WITH A FRP DECK**

Following the introduction of its Fiber Reinforced Plastic monocoque bridge units, Janson Bridging is the first panel bridge manufacturer in the world to introduce its 100% FRP panel bridge decks capable of resisting the highest load standards worldwide. Janson's innovative composite panel bridge decks offer remarkable advantages to the conventional standard steel decks: they are stronger, lighter, more durable, safer, fastly improved fatigue resistance and have low total cost of ownership.

Through use of lighter decks the Janson Hybrid Panel Bridge is more easily and rapidly installed, requires less transport, lighter foundations, so ideal for missions where use of heavy lifting equipment is limited.

Janson's standard FRP deck units are extremely portable; land, sea and air freight by means of conventional transport and or by 20 or 40ft dry box containers. Janson's composite decks are available in 10 and 20ft lengths and in different widths to create any required roadwidth.

COME ACROSS and explore the future of modern bridge building.
Visit us at www.jansonbridging.com or contact us for more details.

BRIDGES | PONTOONS | RORO'S
modular solutions

Vertrouwen

Ik schrijf dit voorwoord op 13 september, de week voor Prinsjesdag. Ik heb de deadline voor het inleveren maximaal opgerekt omdat ik stil wilde staan bij de Defensiebegroting en de Beleidsbrief. Iets over visie, ambitie en vooral de middelen voor onze krijgsmacht hopen we uit deze documenten te leren. Het enige wat er nu echt bekend is, is dat er weer ruim 330 miljoen wordt bezuinigd op Defensie. Hoe dat ingevuld wordt en of dat alles is zal volgende week dinsdag blijken.

Het zijn dus weer spannende tijden waarin we ons allemaal afvragen wanneer het bezuinigen nu eens stopt. De huidige reorganisatie van de parate genie en het opleidings- en trainingscentrum hebben we deze zomer net afgerond. Op zich prima, nu kunnen we met de nieuwe organisatie weer van start. De veranderingen inhoud geven, zaken verder uitwerken en vooral met gezond verstand weer werkbaar maken. We zetten onze schouders hier weer onder. Wel met het pijnlijke besef dat we ook afscheid van collega's hebben moeten nemen. Vervolgens wordt het extra pijnlijk en feitelijk niet meer te begrijpen dat we weer een bezuinigingsklap gaan krijgen. Of dat ons gaat raken, direct of indirect, weten we niet.

Het heeft dus nu ook geen zin om hier lang bij stil te staan. Echte duidelijkheid zal nog even op zich laten wachten. Na publicatie van de Defensiebegroting en de Beleidsbrief volgt immers nog de kamerbehandeling en we moeten maar zien hoe de keuzes vallen in deze economisch zware tijden.

Hoe kan ik jullie toch weer vragen om er ook straks weer loyaal de schouders onder te zetten? We kijken allemaal bezorgd naar wat komen gaat. Ik besef dat het vertrouwen in het hogere niveau ver te zoeken is. Of dat hogere niveau nu 'de politiek', de minister, de defensietop, de landmachttop of ik als regimentscommandant is; dat maakt niet uit.

Iedereen wil helderheid en kijkt daarvoor naar het hogere niveau. Het blijft echter stil omdat dit hogere niveau nog volop bezig is met de vele onmogelijke keuzes in deze moeilijke situatie met veel te weinig geld. Daar moeten we begrip en geduld voor hebben. Wij moeten er op vertrouwen dat ons hogere niveau de juiste afwegingen maakt en uiteindelijk de juiste besluiten neemt, hoe pijnlijk die besluiten ook zijn. Dit met het besef dat in schaarste er eigenlijk geen goede uitkomst kan zijn, ook niet als we het zelf voor het zeggen zouden hebben. Wat kunnen we daar nu mee? Feitelijk niets, behalve de realiteit onder ogen zien en ons concentreren op de zaken die we zelf kunnen beïnvloeden.

Zorgen dat we ons werk goed blijven doen, onze kwaliteit elke dag weer bewijzen. Zorgen dat we trots kunnen zijn op onze prestaties, dan kan dat in ieder geval niet de reden zijn om op ons te bezuinigen. Dit blad staat weer overvol van onze prestaties van afgelopen periode zowel nationaal als internatio-

naal. Elke keer weer maken de verschillende eenheden onze goede naam waar. Iedereen draagt zijn of haar steentje naar vermogen bij, dat maakt ons een goed regiment. Daar zijn afgelopen jaar weer vele medailles, insignes en waarderingen voor ontvangen. Allemaal terecht en soms zelfs niet genoeg.

Dit brengt mij bij het uitreiken van de veteranenspeld aan de actief dienende militairen met een uitzendverleden.

Een heel belangrijke stap naar een nog grotere Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen voor zowel jong als oud. Een vereniging waar we elkaar weten te vinden en elkaar zullen steunen. Maakt niet uit welke missies je hebt meegeemaakt, als genisten begrijpen we elkaar en kunnen we op elkaar vertrouwen. ●

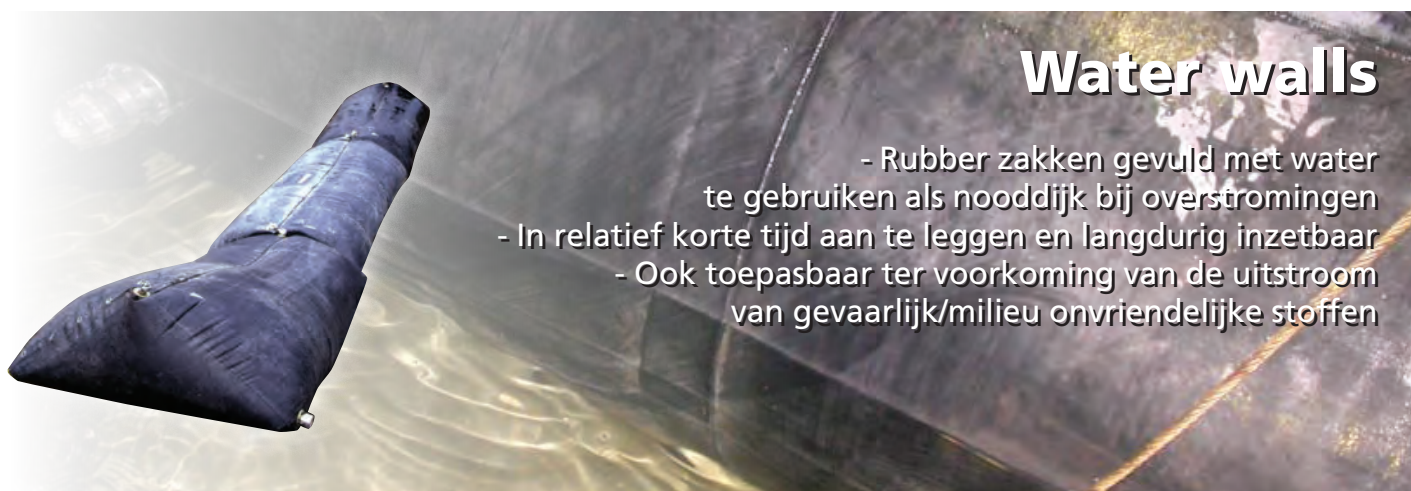

Revolutionair mesinleg systeem

PLUS

- HSCS inserts voor het knippen van de hardste metalen
- Nieuwe Xtreme kniptechnologie
- PUSH-CONTROL en 360° handle

XTREME 360° HANDLE PUSH-CONTROL PLUS

Water walls

- Rubber zakken gevuld met water te gebruiken als nooddijk bij overstromingen
- In relatief korte tijd aan te leggen en langdurig inzetbaar
- Ook toepasbaar ter voorkoming van de uitstroom van gevaarlijk/milieu onvriendelijke stoffen

Gullybags/ pipe sealing bags

- Te gebruiken om een doorstroming te reguleren of af te stoppen (riool)
- Toepasbaar bij een overstroming of uitstroom van gevaarlijke/milieu onvriendelijke stoffen

Nieuwe gezichten

Het is vandaag 4 september. Stafadjutant Alfredo Leenderts geeft zijn functie over aan adjudant Ruud Kleuskens. In nog geen jaar tijd zijn alle BA's, CSM-11Gncie LMB (AASLT) en de OTCGenie-adjutant van functie gewisseld.

Adjudant Ger Thijssen (11Pagnbat) is in februari opgevolgd door adjudant Ben Laarhuis. In mei gaf smi Graig Amade zijn CSM-stok door aan smi Maurits van Mil. In juni is adjudant Tom Dankers de nieuwe BA van 41Pagnbat geworden, terwijl adjudant Arno Bos vertrokken is naar Ingolstadt. Ten slotte heeft in augustus bij het OTCGenie adjudant Peter Metsemakers zijn voorganger adjudant Toon Sprangers uitgezwaaid naar het Commando Dienstencentra (CDC), waar deze divisie-adjutant is geworden (een schitterende functienaam!). Ik zeg: "Alle nieuwkomers gefeliciteerd, en Ben, je weet gelijk dat je wordt behandeld als oudste BA. Alle vertrokken collega's: ook jullie gefeliciteerd en allemaal veel plezier en genistengeluk in jullie nieuwe baan."

Ook bij onze verenigingen gebeurt veel. Onze VRG heeft een nieuwe voorzitter, kolonel b.d. Tjeerd de Vries, die ook al voorzitter is van het FKG; een drukbezet man! Vandaag houdt de VRG ook haar eerste algemene ledenvergadering. Een goede zaak natuurlijk en weer een grote stap voorwaarts in de veteranenzorg. Daarnaast is het Inloophuis in het Huis van het Regiment al een heel eind op weg. Het zal dan ook niet lang meer duren voordat de veteranen, post-actieven en actief dienenden daar gebruik van kunnen maken. Het gaat zeer voo-spoedig, met dank aan Hans Sonnemans en aan de dagelijkse kartrekker adjudant Theo Wijnen. In het museum gebeurt de laatste tijd wel meer. In het 'oude' deel hebben we na een asbestonderzoek een geweldig mooie nieuwe afdekvloer gekregen en nu is dit deel weer open. Mijn kantoor daar wordt een traditioneel bureau, zoals de traditiekamer. Maar het blijft ook beschikbaar als mijn bureau voor regimentsactiviteiten in het Huis van het Regiment.

Van onze jaarlijkse evenementen noem ik de Rode Kruis Bloesemtocht, waar 105 Geniecompagnie Waterbouw samen met Belgische en Duitse genisten de brugslag heeft verzorgd. De Vierdaagse van Nijmegen deden we ook samen met 105 (en met een Duitse genie-eenheid). Het RV-29 lag daar prominent in beeld; een schitterend plaatje! Bij onze wapendag kreeg iedereen een sportief regimentscadeau mee en we hebben daar een nieuwe 'Bronzen Genist' mogen verwelkomen, smi Roel Schepers, die deze onderscheiding meer dan verdient heeft.

Dit jaar hadden we een DJ op de feestavond, maar volgend jaar gaan we weer rap terug naar de band.

Samen met het FKG heeft het regiment op 31 augustus zijn relatieconcert gehouden op een bijzondere locatie, het Spoorwegmuseum. Daar liep al de tentoonstelling 'Sporen naar het Front' die ons museum heeft ondersteund met het pantserhek (de treinstoppende hindernis) en de gebroken spoorbielzen en nu konden we mooi daar ons concert houden en dat ook nog in het kader van '265 Jaar Genie'.

Het aanmeren is iets veranderd. Voorheen deden we dit aan het begin van de opleiding; nu hebben we dat naar de laatste dag van hun eindoefening gebracht. Alles op één dag: 's morgens vroeg aanmeren in het bijzijn van ouders en partner, daarna douchen en omkleden, certificaatuitreiking en tot slot worden de jonge collega's beëdigd. Zo hebben we een prachtige afsluiting van pittige opleidingen en brengen we iets meer rust in de drukke agenda van de genie-eenheden.

Nu komen de regimentsdiners er nog aan. Bij de onderofficieren gaan we ook op sjiek. In GLT met batons, maar zonder de witte handschoenen; dat eet zo vervelend. Ik zal mijn best doen om de avond een ander kleurtje te geven. Van VS 5-100 Handboek Regiment Genietroepen zijn nu de eerste hoofdstukken gereed: de regimentswaarderingen en het regimentslidmaatschap. Bent u binnenkort allemaal weer op de hoogte van die onderwerpen.

We zijn bijna gereed met deze reorganisatie en ondanks dat we niet iedereen hebben kunnen onderbrengen komen we er redelijk vanaf. Toch is niet alles meer vanzelfsprekend en meer dan ooit zullen we elkaar moeten steunen en wat mij betreft is communicatie wel de belangrijkste steun die we elkaar kunnen geven. We kennen het allemaal wel, 'de zender en de ontvanger'. Handig als ze 'gesynchroniseerd' zijn, zodat we van elkaar begrijpen wat we bedoelen.

Mannen en vrouwen van het oudste en tevens mooiste regiment van de landmacht: het ga jullie goed en we zien elkaar ergens op deze aardbol. Sodeju! ●

NIEUWE REGIMENTSLIEDEN BEËDIGD

18 april 2013 Cuijk - Voor het tweede jaar achtereenvolgens houdt het Regiment Genietroepen een beëdiging buiten de poort en wel te Cuijk. 101Gnbat is de organiserende eenheid. Echter door een wel zeer druk programma is zelfs 101Gnbat niet in staat om de beëdiging geheel in eigen handen te regelen. Een samenwerkingsverband dus tussen 11Pagnbat, dat de gewapende troep heeft geleverd, en 101Gnbat dat de overige taken weer verder heeft verdeeld onder haar subeenheden.

Het eerste deel van de dag vond plaats in Vught, in het Huis van het Regiment. Daar werden de laatste personeelsbijzonderheden geregeld en werd de gasten van de te beëdigende militairen een bezoek aan het Geniemuseum aangeboden.

Na de lunch vertrok iedereen naar Cuijk. In het gemeentehuis stond de koffie met een heus regimentsgebakje voor ons klaar. En ook deze keer heeft burgemeester Hillenaar actief deel genomen aan de beëdiging. Na de ontvangst werd de daadwerke-

In alfabetische volgorde:

sld-2 Aaij, sld-1 Amoako, kap van Andel, elnt Bathoorn, sld-2 Dijkema, sgt Grobbee, sld-2 de Groot, sld-1 Hamberg, sld-1 Haesebrouck, sld-2 Heeres, sld-2 van der Kamp, sld-2 van der Kooij, sld-2 Korf, sld-1 Nevenzel, sld-1 Nooij, sld-1 Plooy, sld-1 Roossien, sgt Oldenburger, kpl Redeker, sld-2 van Rijkdom, sld-2 van der Schaaf, sld-1 Schoonevil, sld-2 Schippers, sld ter Steege, sld-2 van Viersen, sld-1 de Vries, sld-2 van Wonderen, sld-1 van Zitteren.

lijke beëdiging uitgevoerd op het plein voor het gemeentehuis, dat voor de gelegenheid met militaire uitrusting was aangekleed. Het geheel was voorbereid door de Sie 1 van 101Gnbat. Troepencommandant was kapitein Robert de Bruijn. De eed en belofte werd afgelegd in handen van regimentscommandant, kolonel Van Cooten.

De Vaandelwacht werd geleverd door 105 Geniecompagnie Waterbouw en de vaandeldrager was de regimentsadjutant, adjudant Frans Schiltman. De beëdiging werd afgesloten tijdens de receptie in café Spinners met de regimentstradities. Marketentster was Jeth Schade. ●

13 juni 2013 - De VTO-KMS Genieklas 2013 is klaar met de opleiding. Als sluitstuk van de eindoefening zijn ze aangemeerd bij het regiment. Voortaan is dit de regel, ook voor de KMA Genieopleiding: aanmeren aan het eind van de opleiding, op de laatste dag van de eindoefening, in het bijzijn van partner en ouders. Die zelfde middag nog ontvangen de geslaagden hun certificaat en de dag wordt besloten met hun beëdiging.

Omdat zowel de RC als de RA afwezig waren, is de eed of belofte afgenomen door luitenant-kolonel Arie van Beelen, C-Mineurs- en Sappeursschool.

Adjutant Arno Bos, BA-41Pagnbat nam de taken van de RA waar. Kapitein Jan Bos, begeleider van de VTO-KMA-klas, was commandant van de vaandelwacht. De beëdiging vond binnen plaats; in het Huis van het Regiment. ●

In alfabetische volgorde:

kpl-1 J.P. de Koning, kpl M. Verbunt, kpl-1 M. Wendt.

14 juni 2013 - Ook deze keer moesten de RC en RA beide verstek laten gaan. Daarom trad C-41Pagnbat, luitenant-kolonel Gert-Jan Kooij op als beëdigingsautoriteit en adjutant Arno Bos als vaandeldrager. ●

In alfabetische volgorde:

sld-1 G.A.W. de Bock, sld-1 D.D. de Boer, sld-2 M. Caljouw, sld-2 A.G. Dettori, sld-2 R.P.T. Gerards, sld-1 M.C. de Jong, sld-2 J. Krook, sld-2 S.A. van Leeuwen, sld-1 K.R.G. Lemmens, sgt S.H.P. van Lierop, sld-2 D. Metz, sld-2 M. Mostert, sld-2 D. Mulder, sld-1 S.M.L. van Nieuwburg, sld-2 R.L.J. Nobel, sgt M. Oosting, sld-2 M.J. van de Ven, sld-2 N. Vermeulen, sld-1 K. Vogelaar, sld-1 C. de Vries, sld-1 N. Wijnands.

In de rubriek 'Genist in beeld' wil de redactie genisten voor het voetlicht halen die zich op enigerlei wijze onderscheiden van de doorsnee genist. Dit kan zijn door gedrag, houding, kameraadschap, vakmanschap of wat dan ook. Een genist die boven de normale taakuitvoering uitstijgt en net dat beetje meer doet of betekent voor zijn of haar omgeving en het verdient om eens in de spotlights te staan. (RED)

BRONZEN GENIST voor smi Roel Scheper

Op de Wapendag werd het regimentsappèl in Vught aangegrepen om een bijzondere genist in het zonnetje te zetten, hoewel dat met de op dat moment neerdalende regenbui niet helemaal het meest treffende beeld was.

Volgens RC kolonel Van Cooten manifesteert sergeant-majoor-instructeur Roel Scheper (101Gnbat) zich al 22 jaar als een breed inzetbare genieonderofficier. Hij is een vakman in de constructie, de weg- en waterbouw, de gevechtsondersteuning en het luchtmobiel optreden.

Gecombineerd met zijn instructiebekwaamheid is hij een steun en vraagbaak voor commandanten en collega's en hij staat altijd klaar om collega's van andere eenheden van advies te dienen. Als leidinggevend onderofficier is hij met

zijn inzet, plichtsbetrachting, betrokkenheid en doorzettingsvermogen een voorbeeld voor iedereen.

Niet alleen in Nederland, maar ook bij zijn operationele inzet in voormalig Joegoslavië en Burundi.

Roel Scheper wil continu fysiek, mentaal en conceptueel presteren en zich verbeteren. Fysiek is hij een voorbeeld, niet alleen voor leeftijdsgenoten, maar ook voor jongeren. Dat laat hij zien bij oefeningen en grensverleggende activiteiten en natuurlijk bij elke sportles.

Op mentaal gebied laat hij zich niet afschrikken door teleurstellende signalen, maar is hij gedreven om het maximale uit zichzelf en uit zijn mensen te halen. Een steeds wisselende omgeving deert hem niet; hij blijft positief. Hij kan – letterlijk en figuurlijk – worden gezien als degene die doorgaat waar anderen stoppen.

Smi Scheper is te bescheiden om veel in de schijnwerpers te staan, maar hij heeft 22 jaar lang elke dag bijgedragen aan de kwaliteit van het Regiment Genietroepen. ●

William Metselaar

Korporaal-1 William Metselaar is een doorgewinterde genist en militair met vele jaren ervaring binnen en buiten de genie. William is in 2002 begonnen bij 44 PIB/BCie als schutter Minimi en heeft in 2006 de switch gemaakt naar de genie.

William kwam binnen als soldaat chauffeur kiepauto bij 104 Constrcie. Al snel bleek hij meer in zijn mars te hebben dan het besturen van een voertuig en schoof hij door naar een commandantenfunctie (commandant cogp). Zijn waarde heeft hij meerdere malen bewezen tijdens verschillende uitzendingen in Afghanistan en Afrika. Wat William onderscheidt van zijn collega's is zijn professionele houding, gedrag en mentaliteit.

De manier waarop hij omgaat met zijn collega's is bewonderenswaardig en een voorbeeld voor hen. Hij geniet veel aanzien binnen de constructiegenie en heeft door de jaren heen meer dan bewezen dat hij een geboren leider en vakman is. Dit bleek voornamelijk tijdens afwezigheid van zijn PC en OPC. Meerdere malen heeft hij hun taken waargenomen. William is een rustig en integer persoon die het belang en welzijn van zijn collega's (soldaten en korporaals) belangrijker vindt dan zijn eigen belangen. Zo'n markant en belangrijk persoon als William binnen 103 Constrcie mag niet onopgemerkt blijven en daarom neemt hij nu een perfecte positie in als CSM-toegevoegd. ●

Gevechtsinsigne, erekoord en veteranenspelden bij 11 Gncie

Op zichtafstand van de Market Garden-herdenking op de Ginkelse Heide hield 11 Gncie (AASLT) op 21 september een relatiedag, waarbij verschillende mensen in het zonnetje werden gezet.

Eerst kregen 45 militairen de veteranenspeld; een erkenning voor hun uitzending. Vervolgens werd sergeant-1 Maurice Devies naar voren geroepen.

Hem werd het gevechtsinsigne toegekend, omdat hij bij acties in Uruzgan heeft bewezen ook onder gevechtssomstandigheden zijn werk uitstekend te kunnen doen.

Korporaal-1 Ben Rus werd onderscheiden met het Rode Erekoord. Hij kreeg dit uit handen van brigade-generaal Geerts. Tijdens zijn uitzending TFE-12 moest

korporaal Rus veelvuldig samenwerken met TF-55. Bij een van die 'uitstapjes' kwam hij samen met een collega onder vuur te liggen. Die collega werd getroffen door vijandelijk vuur. Ben Rus bracht hem in een dekking en paste ZHKH op de gewonde toe, terwijl de schotenwisseling nog even voort duurde. Rus moest zijn aandacht verdelen over de vijand en over zijn gewonde collega.

Mede door het kordate optreden van de korporaal is erger voorkomen en is de gewonde zelfs helemaal hersteld. ●

● REGIMENTSAANGELEGENHEDEN

Majoor b.d. Jo Verhoeve

Echt 'genieweer' b

Onder het 'genot' van echt genieweer – kou en regen – hebben zo'n 2.500 leden van het Regiment Genietroepen de 265ste verjaardag van hun regiment gevierd. Dat gebeurde op 23 mei j.l. op de Van Brederodekazerne in Vught, op de jaarlijkse Geniewapendag, die zoals elk jaar in het teken staat van informeren, ontmoeten en samenzijn.

Ontmoeten en samenzijn, dat zijn natuurlijk bekende ingrediënten bij elk militair treffen en dat is bij de genie niet anders. Ook de oudgedienden en veteranen delen in deze kameraadschap. Voor hen is er een apart veteranenprogramma

samengesteld met een bezoek aan het nabijgelegen Nationaal Monument Kamp Vught. Het samenzijn begint met een plechtig ceremonieel appèl rondom het monument voor de gevallen genisten. Volgens regimentscommandant kolonel Gerrit

Wapendag 2013

van Cooten geeft de tekst op het monument – ‘Zij baanden de weg’ – ten diepste het wezen van het regiment weer. De burgemeester van Vught, Roderick van de Mortel, legt een krans, evenals vertegenwoordigers van het regiment. Aalmoezenier Jeffrey Vincentie spreekt de herdenkingsrede uit, die zoals altijd veel indruk maakt: “Zij die de weg baanden gingen als jonge mannen vol idealen op weg... maar kwamen als kerels thuis, soms dicht bij de dood geweest... maar toch met een gevoel van voldoening... thuis zijn is toch weer wennen... lastig als opgedane indrukken nog niet zijn doorleefd... met niemand kunnen praten... Hier samen zijn is een statement van niet zonder elkaar te kunnen.” Trompettist Gerrit van der Heiden sluit deze toespraak af met het blazen van de Last Post.

Het aspect ‘informereren’ krijgt bij de technisch innovatief ingestelde genisten altijd veel aandacht. “Denken in oplossingen en kansen”, dat is volgens kolonel Van Cooten een kenmerk van de genie, niet alleen in missiegebieden, maar ook bij nationale inzet: “Het Wapen der Genie blijft een hoofdrolspeler!” Ook het bedrijfsleven ziet die kansen, want de ruim 30 aanwezige bedrijven sparren graag met het publiek over nieuwe producten en over mogelijke militaire toepassingen daarvan. Intussen werken de actief dienende genisten zich eenheidsgewijs in het zweet tijdens de sportmiddag, met een variëteit aan serieuze ludieke spellen, waar moeiteloos een heel seizoen van ‘Te land, ter zee en in de lucht’ mee gevuld zou kunnen worden. De cup voor de over-all winnaar gaat dit jaar weer mee naar ▶

Schaarsbergen – wanneer niet, eigenlijk? Het regiment is altijd zuinig op zijn VIP's. Dat zijn niet alleen maar bobo's, maar mensen, die belangrijk zijn voor de genie, zowel burgers als militairen, zowel functionarissen als vrijwilligers en natuurlijk de legpenninghouders. Geniecommandanten begeleiden de VIP's met een rondgang langs de stands van de industrie. Het weer is dit jaar wat minder en daarom (?) is het in het Geniemuseum aanzienlijk drukker. Leuk voor de verkoop van de gadgets daar.

Met zoveel bezoekers moet de gehele logistieke ondersteuning in de volle breedte perfect geregeld zijn. Enkele aandachtspunten. Het verzorgingsgebied, inclusief het parkeren, kan deze keer op de Van Brederodekazerne ingericht worden. Dus veel minder overstekend publiek tussen Lunetten- en Van Brederodekazerne. De satellietkeukens spugen probleemloos de warme maaltijden uit. Het bier is geen probleem (er is genoeg). BHV'ers zijn goed herkenbaar en draaien diensten van 08.00 uur tot de volgende ochtend 07.00 uur, wanneer de mannen van de Logistieke Eenheid OTCGenie klaar zijn met het opruimen en afbreken van de tenten. 's Avonds mag René Verduyssen, een befaamde dj van radio 8FM, de feestavond

opzweepen, samen met zangeres Yosee (finaliste bij de Toppers). De verzoeknummers zijn voor René en de toejuichingen voor Yosee. Het feest vindt binnen in de grote tent plaats, wegens de dreigende plensbuien. Die blijven echter weg, waardoor de genisten die elkaar willen verstaan, buiten de tent relaxt een gesprekje kunnen voeren. Om een uur of tien loopt het feest langzaam leeg, omdat de meeste eenheden per bus vertrekken. Alleen luchtmobiel blijft overnachten en gaat nog even door, maar die hebben dan ook echt een feestje te vieren. Volgend jaar staat de Riverside Band weer op het podium.

Luitenant-kolonel Rik Dijkhoff is als projectofficier aan het eind van de dag een tevreden mens: "De dag is volgens de planning verlopen. De vele voorbereidingen zijn dus lonend en ook doeltreffend geweest." Hij is gesteund door een goed op elkaar ingespeeld team, waarvan hij één man nog even apart wil noemen, de inmiddels kapitein b.d. Ger Donders: "Ger heeft als plaatsvervangend projo een zeer actieve rol gespeeld en heeft alles zeer voortvarend en met oog voor details voortreffelijk uitgevoerd." Ger zelf kondigt aan dat hij na de Wapendag 'héééél lang op vakantie gaat'. ●

Netwerken is nèt werken: “Mag ik even inbreken?”

Het was kapitein Ger Donders al enkele jaren opgevallen: sommige standhouders zouden gebaat zijn bij een meer actieve benadering van het geniepubliek. Zoiets hoef je maar één keer tegen Jojo Mulder te zeggen en die regelt dan dat er wat aan gedaan wordt. De avond voor de wapendag werden de standhouders dus uitgenodigd voor een workshop netwerken. Cursusleider Cecil Prengo, oud-reserveofficier, benadrukte het belang van een goede houding en een vriendelijke en respectvolle bejegening. Maar er moet meer gebeuren, want uiteindelijk wil je als bedrijf je product of je dienst onder de aandacht brengen. De truc zit er in, dat je actief een groepje mensen moet kunnen benaderen, zonder je direct op te dringen. “Mag ik even inbreken?” is daarbij een goede opening. Daarna even meepraten in de groep en op een geschikt moment – wanneer er sprake is van een goed contact – je handel onder de aandacht brengen. Wie op de wapendag werd aangesproken met “Mag ik even inbreken?” weet dus: die was ook bij de workshop. Ook veel functionarissen van het Kenniscentrum Genie waren aanwezig bij deze avond. In tegenstelling tot eerdere jaren zijn er nu minder beletsels voor hen om informeel direct met het bedrijfsleven contact te hebben. Want de hogere legerleiding is momenteel van mening dat de kleinere krijgsmacht de industrie nodig heeft om samen de nieuwe ontwikkelingen slimmer, sneller en efficiënter verder te kunnen brengen. Dat leverde direct levendige gesprekken op, zonder dat het nodig was om eerst ‘in te breken’.

Volgens hoofd Kenniscentrum Genie, overste Edwin Leidelmeijer, was de innovatieve Industry base op de Wapendag erg interessant. De techniek neemt een enorme vlucht en daar kan de genie haar voordeel mee doen. Het contact met de industrie zou volgens Leidelmeijer nog intensiever kunnen, binnen de grenzen van het toelaatbare uiteraard, maar de tijd en de capaciteit daarvoor ontbreken. Binnen de grenzen van het toelaatbare valt vast en zeker het cadeautje wat Ernst Vonk, altijd aanwezig met zijn speciale koffers, aanbood aan de regimentsadjutant. Die kreeg een speciaal ingerichte koffer om de ‘natte peddel’ veilig te kunnen transporteren. Op de koffer een bolle sticker (dome sticker) met de tekst: 265 jaar Regiment Genietroepen.

DE KAZERNES en militaire terreinen van Vught

VOORWOORD REDACTIE

Welke huidige genist is niet opgeleid in Vught en welke oudere genist is niet op z'n minst ooit werkzaam geweest op één van de kazernes in Vught? De meeste genisten zijn ook wel op de hoogte dat de huidige Van Brederode- en Lunettenkazerne ooit deel uitmaakten van het voormalig concentratiekamp Vught. Maar daar houdt voor de meesten de historische kennis over de kazernes en militaire terreinen van Vught wel op. Hans Sonnemans, onze museummanager, schreef voor de Vughtse Historische Reeks een artikel over het ontstaan, ontwikkeling en gebruik door de jaren heen van de kazernes en terreinen. In een viertal delen wordt in *Genist* het verhaal in zijn geheel verteld. In deze uitgave het eerste deel, de periode vanaf 1840, toen Koning Willem II opdracht gaf voor het versterken van het gebied o.a. door het aanleggen van de lunetten, tot circa 1920, toen deze lunetten hun militaire bestemming definitief kwijt raakten.

De Vughtse Heide, de kazernes (Lunetten, Van Brederode en Frederik Hendrik), oefenterrein De Kamp, de zeven overgebleven lunetten: ze getuigen allemaal van het rijke, soms beladen, militaire verleden van Vught. Hoe zijn die kazernes daar ontstaan en wat gebeurde er op de heide en de oefenterreinen? In dit artikel gaan we ter beantwoording van die vraag bijna tweehonderd jaar terug in de tijd. Heel toepasselijk, want de Nederlandse krijgsmacht bestaat in 2014 tweehonderd jaar. In die lange periode heeft Vught en omgeving een grote rol gespeeld in die militaire geschiedenis. Het begon met een permanent tentenkamp op de Vughtse Heide en ontwikkelde zich tot het Opleidings- en Trainingscentrum Genie. Van oorlogshandelingen, nieuwe strategische inzichten, militaire musea en koninklijke bezoeken....

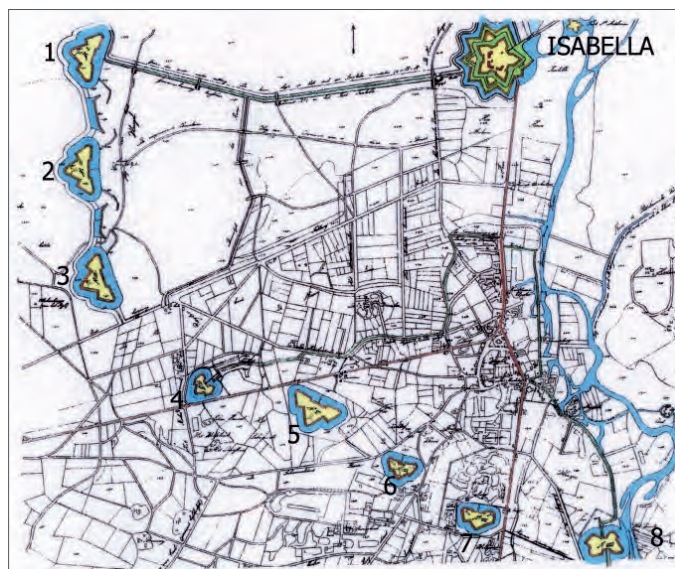
DE BELGISCHE OPSTAND

In augustus 1830 kwam een einde aan een relatief rustige periode van het toen zestienjarige Verenigd Koninkrijk der Nederlanden onder koning Willem I. Een opstand brak uit tegen het gezag van de koning en verspreidde zich snel over de zuidelijke provincies van het toenmalige koninkrijk (ofwel het huidige België). De Belgische militairen vertrokken, het leger dunde uit en werd aangevuld met oudere lichten dienstplichtigen, de schutterij en vrijwilligers. 's-Hertogenbosch lag voortaan in de voorste linie. In de loop van 1831 verzamelde zich in Noord-Brabant een troepenmacht van 18.000 man. Ruim 4600 militairen werden in 's-Hertogenbosch gelegerd of bemanden de vesting en de omliggende forten, waaronder ook het oude Fort Isabella (omstreeks 1618 aangelegd toen 's-Hertogenbosch nog in Spaanse handen was)¹. Artillerie-eenheden waren gelegerd op de heidevelden bij Vught en Cromvoirt.

Toen Leopold van Saksen-Coburg tot koning der Belgen werd uitgeroepen, besloot Willem I op 2 augustus 1831 tot de aanval over te gaan. Dit was het begin van de Tiendaagse Veldtocht, waarbij het Belgische leger werd teruggeslagen. De Fransen kwamen de Belgen echter te hulp, zodat de militaire overwinning niet uitgebuit kon worden omdat Willem I geen oorlog met Frankrijk wilde riskeren. Het Nederlandse leger bleef gemonitiseerd voor een lange periode van negen jaren.

AFSCHEIDING VAN BELGIË

De Bosschenaren kregen te maken met een garnizoen van grote omvang. Het dagelijks leven werd ernstig ontregeld. De stadspoorten sloten vroeger, de stadswallen werden verboden

Kaartfragment uit 1848 'De Lunetten te Vught'
(Privé collectie Mieke Kolster en Han Peek)

terrein en de weilanden rondom de vesting stonden onder water. De stad was uitsluitend nog bereikbaar vanuit Hintham en Vught, over smalle wegen die door een uitgestrekte watervlakte liepen. Pas na de definitieve afscheiding van België werd in juni 1839 de staat van beleg opgeheven.

Met deze afscheiding kwam Noord-Brabant weer 'in de frontlinie' te liggen. Er moesten keuzes worden gemaakt in verband

Van permanent legerkamp naar moderne opleidings- en trainingslocaties

Koning Willem II

met bezuinigingen en snelle ontwikkelingen van wapentechniek. Militaire deskundigen meenden dat de vesting 's-Hertogenbosch belangrijk zou blijven in verband met de belemmering van een mogelijke overtocht over de grote rivieren en als veilig bruggenhoofd bij een eventuele terugtocht van het leger uit Noord-Brabant.²

VUGHTSE LUNETTEN

Koning Willem II bemoeide zich vanaf 1840 actief met de inrichting van de landsverdediging. Als opperbevelhebber (en kroonprins) had hij al in 1839 de genie opdracht gegeven veldwerken in de omgeving van Cromvoirt, Helvoirt en Esch aan te leggen. Daaruit was een provisorisch versterkt kamp ontstaan. Willem II achtte het belang van 's-Hertogenbosch zo groot dat hij in 1844 de aanzet gaf tot de aanleg van een permanent legerkamp bij Vught, beschermd door acht lunetten³. Het dorp Vught, met een inwonertal van 2500, kwam binnen de verdedigingslinie te liggen.

Het kamp had voor de eigen verdediging een bezetting van tweeduizend man, gelegerd in tenten, en veertig vuurmonden. Het ontwerp voor het kamp werd gemaakt door de majoor der genie J. Merkes van Gendt, maar zeer waarschijnlijk heeft koning Willem II er ook zelf aan meegewerkt. De vorst kwam in augustus 1844 hoogstpersoonlijk naar de vorderingen van de aanleg kijken. Bij die gelegenheid vroeg de directeur van de genie, kolonel F. van der Wijck, of de door iedereen gebruikte benaming 'Kamp Willem II' officieel kon worden. De koning stemde hiermee in⁴. De belangrijke strategische positie van de

vesting 's-Hertogenbosch zou nog tientallen jaren voortbestaan. Dit had ook gevolgen voor Vught, want het dorp kon zich daardoor niet in noordelijke richting uitbreiden. Om het open schootsveld te behouden waren bouwactiviteiten in de directe omgeving verboden. Landerijen moesten geïnundeerd kunnen worden ten behoeve van de vesting en de landsverdediging.

VERANDERDE MACHTS-VERHOUDINGEN

In 1870 brak de Frans-Duitse oorlog uit. Nederland was neutraal maar de militaire leiding hield serieus rekening met een Franse nederlaag. De Franse hoofdmacht zou zich in dat geval mogelijk naar het noorden willen terugtrekken, langs de Maas of dwars door België, om aan een Duitse omsingeling te ontkomen. Het was dus zaak om zo snel mogelijk het Nederlandse veldleger te mobiliseren en in Brabant te concentreren om eventueel Franse eenheden te kunnen ontwapenen en internen. Het Ministerie van Oorlog verzocht daarom om de spoorlijn van Utrecht naar 's-Hertogenbosch, die op dat moment bijna klaar voor gebruik was, met spoed te openen voor militair verkeer.

Op 23 juli reed de eerste militaire trein over de nieuwe bruggen vanaf Utrecht naar het zuiden. Veel meer treinen volgden en het veldleger werd op de Vught-ter Heide geconcentreerd. Alles liep met een sisser af, want er kwamen geen Franse troepen over de grens. Het veldleger werd weer ontbonden en keerde terug naar de kazernes⁵. De Duitse over-

Lunet II met fusilladeplaats
(Foto: Slagboom en Peeters)

winning zou de machtsverhoudingen in Europa ingrijpend wijzigen. Duitsland werd de potentiële vijand van Nederland en daarmee verschoof de meeste aandacht van de zuidgrens naar de oostgrens. De Vestingwet legde de linies vast die de Vesting Holland zouden omgeven. De stelling 's-Hertogenbosch werd een steunpunt in de minder belangrijke Zuiderwaterlinie.

Deze stelling was enkel bedoeld om de troepen uit Noord-Brabant veilig over de grote rivieren te later terugtrekken. De vestingwerken van de stad konden daarom grotendeels worden afgegraven en gesloopt.

De verdedigingswerken in de directe omgeving van 's-Hertogenbosch bleven echter hun militaire bestemming nog lange tijd behouden. Voor het dorp Vught veranderde er dus niet veel. De verschanste legerplaats bij Vught werd pas tussen 1904 en 1920 stap voor stap ontmanteld. Hiermee verloren de acht lunetten na meer dan zestig jaar hun militaire bestemming. ●

¹ Aart Vos, 'Fort Isabella, een "dorp" tussen Den Bosch en Vught', Vughtse Historische Reeks (VHR) 11 (2009) 61-84.

² J. van Hoof en W. Klinkert, 's-Hertogenbosch en Vught. Een militair verleden ('s-Gravenhage 1993).

³ Een lunet is een klein gegraven vestingwerk, met twee schuine, naar buiten gerichte zijden en twee naar achter gerichte zijden. Vier lunetten zijn nog min of meer in oorspronkelijke staat. De drie westelijke, nabij het voormalige concentratiekamp, in het militaire oefenterrein Vughtse Heide en de meest oostelijke aan het rivierveld de Dommel. De hiertussen gelegen lunetten zijn min of meer opgeslokt door de bebouwing van Vught maar drie hiervan zijn zeker nog herkenbaar.

⁴ W. Klinkert, 'De Lunetten van Vught', VHR 7 (2001) 73-85 en Mieke Kolster en Han Peek, 'Het Landgoed Zionsburg en zijn eigenaren', VHR 8 (2003) 68-86.

⁵ Guus Veenendaal, Sporen naar het Front. Spoorwegen en oorlog (Zwolle 2013).

TOSHIBA

Leading Innovation >>>

Toshiba raadt Windows 8 aan.

> DE TOSHIBA PORTÉGÉ Z10T ULTRABOOK™

De Z10t een handige en krachtige Ultrabook™ die in een handomdraai te transformeren is tot een praktische en intuïtieve tablet met een indrukwekkende handschrijfherkenningsfunctie.

- DE NIEUWSTE INTEL® CORE™ PROCESSOR VOOR ULTRABOOK™
- WINDOWS 8 PRO 64-BITS
- 10-VINGER TOUCHSCREEN
- DIGITIZER EN PEN
- USB 3.0- EN MICRO HDMI POORT
- NIET SPIEGELEND FULL HD-SCHERM
- TPM
- MOBIEL BREEDBAND*
- SOLID STATE DRIVE
- TOT 5 UUR BATTERIJTIJD

WWW.TOSHIBA.NL/COMPUTERS

* Alle vermelde productspecificaties zijn afhankelijk van model en configuratie. Fouten en vergissingen voorbehouden.

Stages voor VeVa bij parate eenheden

‘Collega’s gezocht’

Ondanks het feit dat de volgende bezuinigingsmaatregelen al weer voor de deur staan en menigeen zijn baan zal verliezen, is er nog steeds een grote behoefte aan nieuwe jeugdige werknemers. Gelukkig hoeven we niet met deze teksten op onze voertuigen rond te rijden zoals menig ander bedrijf al doet, nee daar is iets anders op gevonden.

Langzamerhand moet iedereen ze wel eens ontmoet of gezien hebben. Die frisse jongens en meisjes, omstreeks 16-17 lentes jong, gestoken in een gevechtstenuue met afwijkende rangonderscheidingstekens, die erg hun best doen om zich het militaire vak eigen te maken. Het zijn leerlingen die ervoor kiezen om een beroepsopleiding voor een van de krijgsmacht delen te volgen bij een van de colleges of regionale opleidingscentra in het land. Een bijzondere situatie waarin de leerlingen niet on-

der de krijgstucht vallen maar zich wel houden aan onze gedragscode, normen en waarden.

Op school volgen ze drie weken lang allerlei lessen, gegeven door militairen en burgerdocenten, om het geleerde aansluitend in de praktijk te brengen tijdens een stageweek op een van de jaarlijks aangeboden 2700 stageplaatsen binnen Defensie. Dit ritme houden ze zo'n twee tot drie jaar vol, afhankelijk van het niveau van de opleiding. ▶

Figuur 1:
Rangonderscheidingstekens VeVa

Een terugkerend gebeuren dat ergens in 2015 zijn volle omvang zal kennen en ervoor zorg moet dragen dat onze organisatie met goed opgeleide en gemotiveerde medewerkers wordt gevuld en de 'niet beschikbaarheid op functie' tot een minimum is beperkt.

HET BEGIN

Waar het ergens begint is voor mij moeilijk te achterhalen omdat ik met allerlei verschijningsvormen kennis heb gemaakt. Ik ken snuffelstages, OJKL, Vrede & Veiligheid of wat er nog meer is geweest. Stages die werden ingevuld op basis van verdringing (tussen de programma's van de eenheden door) en gelegenheden (leuk om mee te maken). Nu is er een structurele aanpak; een stageweek waarbij de leerlingen met 24-uurs begeleiding een programma volgen met vastgestelde leer- en vormingsdoelen. Dit is de uitkomst van een convenant tussen drie ministeries, ieder met zijn eigen belangen:

- Sociale zaken & werkgelegenheid (terugdringen jeugdwerkloosheid)
- Onderwijs, cultuur & wetenschap (terugdringen vroegtijdige school verlaters)
- Defensie (personele vulling en opleidingsniveau leerlingen)

Het convenant is gesloten met als achtergrond de maatschappelijke discussie over normen en waarden in de Nederlandse samenleving. Het is via loopbaanlint nu in de bestaande organisatie verankerd middels de 'Veiligheid- en Vakmanschap' opleiding (VeVa) en dit gaat net zolang door totdat iemand de stekker uit het project trekt.

OPZET VAN DE OPLEIDING

Simpel gezegd komt het hier op neer: de leerlingen volgen een MBO-2 of 3 schoolopleiding en Defensie biedt stageplaatsen aan. Waarbij de vorm van de opleiding bestaat uit een 'veiligheidsdeel' met de algemene militaire opleiding (AMO) en ook lessen Nederlands, Engels, rekenen, loopbaan- en burgerschap. In het 'vakmanschapsdeel' worden vakkennis, competenties en vakvaardigheden ontwikkeld. Het vakmanschapsdeel is uitgesplitst in een aantal uitstroomrichtingen (die van marine en luchtmacht laat ik buiten beschouwing). De hoofdstroom is GROEP (grondoptreden), goed voor zo'n 75% van de instroom en de rest is ondergebracht in de verzamelnaam 'Techniek', waar we Zorg, Logistiek, Mechatronica,

BAT (bedrijfsautotechniek), O&V (onderhoud en verbouw) en ICT (informatie- en communicatietechnieken) terug vinden. De opleiding is eigenlijk een een-tweetje tussen scholen en Defensie. Die biedt de leerlingen in de drie weken op school lesstof aan, die zij vervolgens in de Beroepspraktijkvormende (BPV) stageweek in de praktijk gaan brengen. Juist deze militaire omgeving draagt bij aan de vorming en een correct beroepsbeeld van de leerlingen. Dit zijn intensieve weken voor iedereen; de leerling die overdag en 's avonds een programma moet volgen en kaderleden die op basis van 24 uur per dag vijf dagen lang de leerlingen moeten begeleiden en coachen.

Aan het einde van de week worden gesprekken gehouden en worden alle bevindingen vastgelegd in documenten. Aangevuld met foto's en verslagen van de leerling ontstaat zo een degelijk portfolio van iedere aspirant-collega.

Om deze BPV-ritmiek plan- en beheersbaar te maken is Nederland in drie regio's ingedeeld (Noord, Midden en Zuid). Daardoor is er op de militaire uitvoeringslocatie drie weken lang een leerlingenaanbod, en één week niet. Dit gegeven heeft een sterke invloed op de rest van onze plannings omdat het ritme geen ruimte biedt tot het verschuiven van blokken.

Ondertussen wordt ook nog aan de fysieke gesteldheid van de leerlingen gewerkt door een zorgvuldig uitgekiend programma, dat de leerlingen opwerkt naar onze bekende functieclusterindelingen. Als de leerling het vereiste functiecluster haalt, slaagt hij voor de testen van het veiligheids- en vakdeel. En als hij een 'Verklaring omtrent gedrag' (VOG) kan overleggen en door de medische en psychologische onderzoeken komt, mag hij solliciteren bij een van de krijgsmachtdelen.

Na zijn aanname worden in een Voortgezette Algemene Militaire Opleiding (VAMO) en hier en daar aanvullende functieopleidingen de kersverse militairen klaargestoomd voor hun eerste startfunctie. Het hele vevatraject speelt zich dus af vòòr aanname; de leerlingen ontvangen slechts een stagevergoeding en de standaard maaltijdvergoedingen als ze bij ons zijn.

ORGANISATIE

Het Defensie coördinatiecentrum (DCC) maakt namens Defensie afspraken over invulling en wijze van uitvoering met deelnemende scholen, colleges en de krijgsmachtdelen. Omdat elk jaar een nieuw schooljaar start, en we dan geconfronteerd worden met nieuwe regels van Onderwijs, maken we voor elke jaargang (cohort) nieuwe afspraken. Het schooljaar start in augustus en onze militaire uitvoeringsopdrachten aan het begin van het kalenderjaar; dat maakt de zaken niet eenvoudiger. Militaire instructeurs (van alle krijgsmachtdelen) zijn volgens een verdeelsleutel geplaatst bij de deelnemende scholen. Zij vallen onder een zogenaamde ROC-instructiecompagnie van de KMS en worden door een adjudant-pelotonscommandant per regio aangestuurd.

De stagelocaties die voorheen ook bij de brigades waren ondergebracht, zijn dit jaar allemaal onder de vleugels van C-OTCo komen te vallen. Desondanks merk ik dat iedere uitstroomrichting zijn eigen uitvoeringslocaties kent, en dat de inrichting en uitvoering sterk verschillen.

Om alle deelnemers - leerling, docent, militaire instructeur, planners en anderen - van dezelfde informatie te voorzien is de Stichting Praktijkleren (SPL) ingehuurd, die de producten via internet ter beschikking stelt. Er is wel sprake van enige gelaagdheid, zodat de leerling een andere inzichtfunctie heeft dan bijv. de docent of examinator.

UITVOERING 'ONDERHOUD- EN VERBOUWBEDRIJF'

Het 'kwalificatiedossier' Onderhoud- en Verbouwbedrijf, voor mensen die willen gaan dienen bij de genie, is de basis voor de opleiding. Geïnteresseerden kunnen dit vinden op internet (Landelijke Kwalificaties MBO). Hierin staat dat de niveau-2 leerlingen een tweejarige opleiding volgen die leidt tot de vakopleiding 'Servicemedewerker gebouwen' (SMG), terwijl de niveau-3 opleiding na drie jaar het diploma 'Allround ondernemer klussenbedrijf' (AOK) kan opleveren. Volledigheidshalve zeg ik hier dat het gaat om een nieuw soort vakman; het is geen timmerman, elektricien of loodgieter. Hij of zij is all-round opgeleid. En dus breder inzetbaar.

EERLIJK LATEN ZIEN

Voor een juiste invulling van de BPV kunnen we niet zonder de KMS en het OTCGenie. Maar vooral de inbreng van de parate eenheden is onontbeerlijk! Het is een van de belangrijkste elementen in de opleiding.

U moet zich voorstellen dat de leerling ergens in de periode mei/juni door de school op een van de informatiedagen geïnteresseerd wordt voor deze opleiding. Na de vakantie volgt er op school in rap tempo een aantal zaken: noodzakelijke gegevens verzamelen, kleden en de eerste militaire lesjes. Want drie weken later hebben ze hun eerste stage; het introductieivak. Zo'n periode van 3+1 weken heet een leerperiode. Vervolgens zijn er weer drie weken algemene militaire lessen (AMO). Het eerste

halfjaar staat helemaal in het teken van deze AMO. Maar de leerlingen hebben ook voor een vakrichting gekozen en daarom is in de tweede leerperiode de 'Bedrijfsoriëntatie' (BO) gepland, die puur is bedoeld om de leerlingen kennis te laten maken met een eenheid waar ze later misschien gaan werken. Maar nog veel belangrijker is: hoe ziet die werkomgeving er uit en hoe zijn de leefomstandigheden? De eenheid wordt gevraagd eerlijk te laten zien wat er allemaal bij de genie gebeurt. Ja, een week is te kort, maar het gaat hier om impressies op te doen en te ruiken en te proeven aan het militair zijn en aan de genist in het bijzonder. Na de BO bevestigt de leerling zijn/haar keuze, of stapt over naar een andere uitstroomrichting voor zover dat mogelijk is. De leerlingen kunnen namelijk in het blok veiligheid nog steeds switchen van uitstroomrichting. Met andere woorden: als de leerling op school enthousiast vertelt wat hij heeft beleefd bij die parate eenheid, dan stellen anderen hun keuze nog wel eens bij. Dat kan omdat het blok veiligheid voor iedereen hetzelfde is. Pas na de start van de vaktechnische lessen is switchen niet meer gewenst.

LANGS ALLE BATALJONS

In de eerste weken van een nieuw kalenderjaar zijn de leerlingen een half jaar in de AMO-setting bezig geweest en snakken naar de vaktechnische lessen. Hier loopt zowel de school als de stageplaats tegen het probleem aan, dat de leerlingen meer willen dan ze aankunnen. Er is namelijk nog een achterstand in vaklessen op de scholen en ►

Leerlingen storten beton

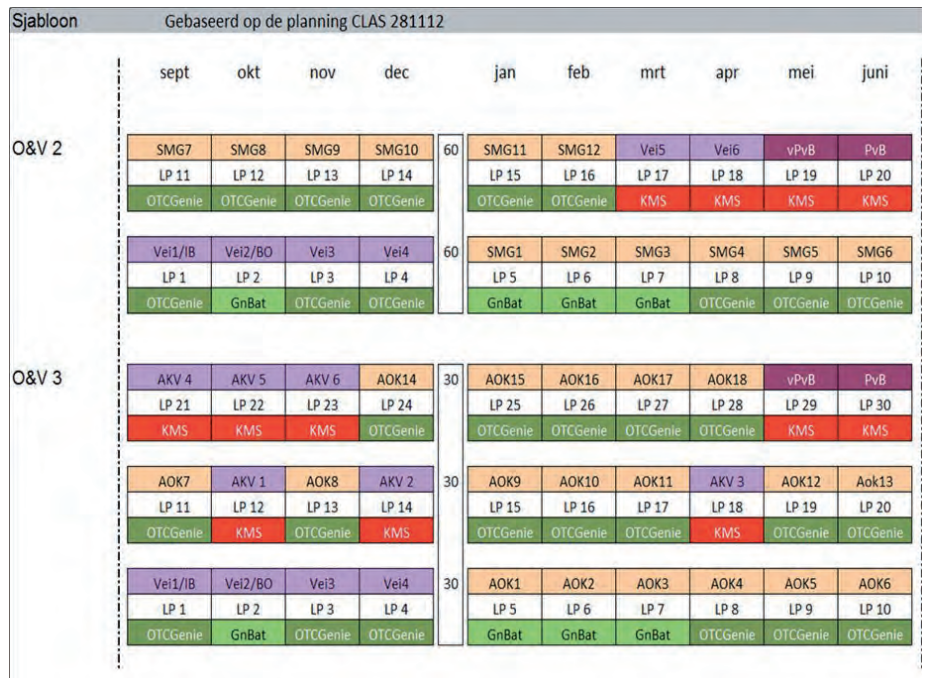
met de opdracht in het achterhoofd dat de NBOF moest worden teruggedrongen, heeft opleidingsontwikkeling een slimme truc uitgehaald door de BGO te versleutelen in de eerste drie BPV-perioden. Door nu alle regio's langs de parate genie-eenheden te loodsen komen alle scholen een keer langs bij elk paraat geniebataljon. Iedereen blij: de scholen hebben iets meer ruimte gekregen om hun lesstof aan te bieden, alle bataljons kunnen nu iedere leerling laten zien, wat voor een bijzondere eenheid ze zijn en het OTCGenie blij omdat de piekdruk wordt gedeeld.

Alleen vinden de parate eenheden het jammer dat de kennismakingen zo vroeg in de opleiding vallen. Ze zijn bang dat de man of vrouw na twee of drie jaar al weer vergeten zal zijn wat voor een fijne eenheid het was. De bataljons zien graag een oprismoment voor de sollicitatieronden. Maar dat wordt een ingewikkelde puzzel, want alleen het eerste jaar voor beide opleidingen loopt synchroon.

En dan gaat het ook nog eens om twee smaken met elk een verschillende opleidingstijd. (zie figuur 2. Planningsjabloon van een kalenderjaar BPV). Om te voorkomen dat de technische vakvaardigheden de overhand gaan krijgen worden de leerlingen in de avonduren en soms overdag (bijv. Mineursschool) op militaire wijze in het vakgebied geprikkeld. De vaktechnische lesstof wordt dan verschoven naar de avonduren en op zo'n moment is de *all weather hall* een uitkomst. Daarnaast wordt aan het begin van de sollicitatieronden nog een oprisprogramma gedraaid om de leerlingen in de juiste sollicitatiesetting te krijgen.

DE RESULTATEN

De eindresultaten laten nog even op zich wachten omdat de eerste niveau-3 leerlingen nog van de opleiding moeten afkomen en er heel wat opstartproblemen zijn geweest. Daardoor laat de waardebeoordeling van de SMG'er en AOK'er nog even op zich wachten. Toch hebben we intussen wel wat gegevens. Allereerst de sollicitatievoorkeur: waar we bang voor waren gebeurt gelukkig niet. De leerlingen solliciteren breed, d.w.z. pantser- en constructiegenie zijn nagenoeg in balans, er is ook belangstelling voor de CBRN en de waterbouwcompagnie en sommigen verkiezen zelfs luchtmobiel. Een enkeling van niveau-2 wil alsnog een poging richting niveau-3 doen en

Figuur 2:

Planningsjabloon van een kalenderjaar BPV, elke periode beslaat 3 weken (Regio's). Proberen op de KMS te komen.

Slechts weinigen zien af bij het avontuur bij Defensie. Jammer genoeg zijn er leerlingen toch nog afgewezen, omdat er bij de aanname dingen onvoldoende bekend waren. Kleurenblindheid is bijvoorbeeld zo'n reden, of een eerdere zodanig zware operatie die een dienstverband in de weg staat.

Deze zaken proberen we nu te onderwerpen door het verstrekken van zogenaamde profielschetsen. Scholen kunnen dan deze schets naast de potentiële kandidaat leggen en we hopen dan op minder uitval tijdens de opleiding.

Hebben we te klagen? Nee, in principe niet. Vooral als we bedenken dat cohort 2012 voornamelijk bestond uit leerlingen zonder affiniteit met techniek, die O&V als tweede keuze hadden ingevuld. Dan is het geen slechte score als je met 75 leerlingen eindigt, van wie er 63 gaan solliciteren. Deze leerlingen zijn door 9 ROC's aangeleverd. Nu zien we een aantal ROC's afhaken, maar nieuwe scholen dienen zich aan. Er is ook een groei in het aantal leerlingen: we begonnen met een dikke honderd leerlingen en nu is er sprake van bijna een verdubbeling. En dat in een tijd waar de belangstelling voor technische vakken onder de jeugd terugloopt. Daarnaast mogen we constateren dat we in relatie met de andere uitstroomrichtingen vrij stabiel zijn met

relatief weinig verloop. Ook de samenwerking met de scholen verloopt beter; de lesstof op de school sluit steeds beter aan op de BPV-stage. De jaarlijkse contactdagen voor personeel van de BPV-stageplaats, docenten, teamleiders, coördinatoren en opleidingsplanners dragen daar natuurlijk ook aan bij. We beginnen een beetje aan elkaar te wennen en dat is nog het belangrijkste.

Zijn we er dan al? Nee hoor, ondanks de aanwas van de scholen in combinatie met de geleverde aantallen halen we nog steeds niet de aantallen die we verwachten. We hopen op een jaarlijkse aanwas van 270 leerlingen (180 niveau-2 en 90 niveau-3) die - als iedereen slaagt voor de opleiding - jaarlijks binnen zouden kunnen stromen. Naast de reguliere doorstromers en 'spijkerbroeken' is dit de gewenste aanvoer van het personeelsaanvullingssysteem van onze eenheden.

MEER RENDEMENT?

Hoe zouden we het rendement kunnen verhogen? Dat is een vraag die ik regelmatig hoor en het antwoord is lastig. Ik weet dat veel mensen tussen wal en schip vallen omdat het aannamebeleid zich laat leiden door beschikbare startstoelen en opengestelde functies. Binnen de genie kennen we een weergaloze hoeveelheid functiebenamingen, waarbij het ook nog eens onduidelijk is

Aantal leerlingen per cohort en school in regio's

op basis quota

0 Bijgewerkt	13-05-07	Cohort 2010		Cohort 2011				Cohort 2012				Cohort 2013				Cohort 2014 (prognose)			
		10-'12		11-'13		11-'14		12-'14		12-'15		13-'15		"13-'16		14-'16		"14-'17	
0 Regio	Omschrijving	Start	Einde	Start	Einde	Start	Einde	Start	Einde	Start	Einde	Start	Einde	Start	Einde	Start	Einde	Start	Einde
		Niv 2 O&V		Niv 2 O&V		Niv 3 O&V		Niv 2 O&V		Niv 3 O&V		Niv 2 O&V		Niv 3 O&V		Niv 2 O&V		Niv 3 O&V	
1 Noord	Deltion College	13	10	9	10	7	4	8	6	9	7	14	14	11	11				
1	ROC Amsterdam	17	5	8	7	9	6	18	9	8	7	24	24	7	7				
1	ROC Friese Poort Lw			11	4			3	1	4	6	3	3	10	10				
1	ROC Noorderpoort	17	12																
1																			
1	Noord totaal	47	27	28	21	16	10	29	16	21	20	41	41	28	28	60		30	
2 Midden	Mondriaan College	11	6	5	4			10	11			15	15	0	0				
2	ROC A12							11	10	4	3	11	11	16	16				
2	ROC Midden Nederland											5	5	0	0				
2	ROC Zadkine	37	25	18	15			16	11	11	11	17	17	7	7				
2																			
2	Midden totaal	48	31	23	19			37	32	15	14	48	48	23	23	60		30	
3 Zuid	ROC Leeuwenborgh	10	7	6	4			7	6	2	0	0	0	0	0				
3	ROC Scalda	18	10	10	7							17	17	0	0				
3	KW 1 College											8	9	0	0				
3	Gilde College											17	17	0	0				
3	Summa College			9	2	5	2	10	5	8	7	13	13	5	5				
3																			
3	Zuid totaal	28	17	25	13	5	2	17	11	10	7	56	56	5	5	60		30	
4	Eindtotaal	123	75	76	53	21	12	83	59	46	41	145	145	56	56	180		90	
4	Opleiding	Cestari/afgemaakt	123	75	97	65		129	100			201	201			270	0		
5	Status		afgewerkt	afgewerkt	actief			actief	actief			actief	actief			verwacht	verwacht		
6	Gereed voor VAMO		afgewerkt	afgewerkt	actief			actief	actief			actief	actief			verwacht	verwacht		
			afgewerkt	afgewerkt	actief			actief	actief			actief	actief			verwacht	verwacht		

Van de 75-> 63 gesolliciteerd -> 22 aanstelling uit O&V, 3 uit Mech en 1 uit Grop totaal 26 aangenomen.

Van de 53 leerlingen 58 gesolliciteerd, (5 lln niveau 3) -> 32 aangenomen bij defensie, van 1 ROC geen gegevens. Gegevens verkregen uit bezoek

Figuur 3: De resultaten tot op heden, in de linkerkolom per cohort het aantal gestarte leerlingen. Rechts daarvan staan de leerlingen die het tot een goed einde hebben gebracht. In de opmerkingen de gegevens uit (in)formele kanalen.

of het om een start- of vervolgstoel gaat. Dit maakt het er voor personeelsfunctionarissen niet gemakkelijker op. De leerling weet vaak wel wat hij wil: werken bij Defensie! Soms heeft een regio de voorkeur, maar meer uitgesproken is de soort eenheid, bijvoorbeeld pantsersgenie.

Het zou de zaken een stuk gemakkelijker maken als ieder bataljon een aantal functies heeft voor deze leerlingen, waarbij de eenheid deze mensen binnen het jaar elders binnen het bataljon plaatst en de functies weer beschikbaar komen voor de volgende aanwas. Als dit niet mogelijk is, zouden we moeten onderzoeken of we niet een 'leerling-loopbaanbegeleider' kunnen creëren, die in een vroeg stadium de wensen van de leerlingen vertaalt en communiceert met de bataljons zodat er een verdeling (leerlingen en functies) kan worden gemaakt. Een plaatsing die in het verlengde ligt van de wensen van de leerling draagt bij aan vulling van de eenheid én motivatie van de leerlingen. Dan zijn we goed bezig en krijgen we goed opgeleide en gemotiveerde mensen binnen die snel taakvolwassen zijn. En door de samenwerking met de scholen laten we aan de rest van Nederland zien wat voor een prachtig bedrijf we zijn, wat we kunnen en wat mensen van ons mogen verwachten.

Misschien kunnen we op deze manier het tij keren tegen allerlei bezuinigingsmaatregelen. Want wie investeert in de jeugd, investeert in de toekomst! ●

Intelligent CBRN Solutions START WITH THALES

What Thales can do for you

CBRN Risk Assessment:

- Complete risk assessment and risk management solutions via software simulation
- Customised CBRN procedure management implementation plans
- Feasibility studies and/or implementation of automatic CBRN monitoring, threat identification and alarming systems
- Customised feasibility studies for CBRN crisis management

Supply of CBRN Crisis management hardware and special equipment for Military and Civilian applications:

- CBRN Advanced command post systems
- CBRN Reconnaissance and scene assessment vehicles
- Integrated site protection systems
- CBRN protection systems for critical infrastructure
- Field laboratories and field test equipment
- Specially customised CBRN systems, engineering and integration

THALES

Together. Safer. Everywhere.

NA WERKBEZOEK IN VUGHT:

MINISTER VAN DEFENSIE onder de indruk van de genie

Vught, 30 mei - De minister van Defensie, Jeanine Hennis-Plasschaert komt op werkbezoek bij het OTCGenie, daarbij begeleid door C-LAS, luitenant-generaal Mart de Kruif. Een mooie kans om de minister meer beeld en geluid te geven bij wat de genie doet en kan. Met het thema 'Van spijkerbroek tot militair' wil C-LAS het opleidingstraject bij de landmacht laten zien en duidelijk maken hoe de landmacht investeert in haar personeel. C-OTCGenie wil het bezoek benutten om de veelzijdigheid van de genie te onderstrepen en naast de instroomtrajecten ook de doorstroommogelijkheden onder de aandacht brengen.

Dit resulteert in een programma met drie onderdelen. Eerst een bezoek aan het ROC Den Bosch, een van de ROC's die de opleiding Veiligheid- en Vakmanschap (VEVA) verzorgt. Daarna bezoekt de minister onze Pioniers- en Pontonniersschool (PPS). Hier ligt het accent op de Beroeps Praktijkvorming (BPV) van deze ROC-leerlingen voor de VEVA-richting Onderhoud- en Verbouwbedrijf; de instroomrichting voor de genie. Tot slot doorloopt de minister een parcours met vier info-/demostands van de parate genie-eenheden.

Het bezoek in Vught is in een positieve en ontspannen sfeer verlopen. De inleidingen waren kort en krachtig. De minister had voldoende tijd om met leerlingen en instructeurs te praten en werd uitgedaagd om in de verschillende vakgebieden (ET, IT, BT) een handeling te verrichten, wat ze ook met plezier deed. Generaal De Kruif had daarbij voldoende gelegenheid om in te haken en verschillende zaken in een breder perspectief te plaatsen. Kapitein Robert de Bruin van 101 Gnbat begeleidde het parate deel. Ook daar straalden de militairen professionaliteit en enthousiasme uit. Achtereenvolgens kwamen het duiken, search, de 'constructieopdracht' in Burundi en CBRN aan de

orde. Overal werd de link gelegd met nationale inzet en het operationeel optreden tijdens de missies.

Kortom: een uitstekend verlopen en goed geslaagd werkbezoek. De minister zei dat ze onder de indruk was van onze mensen en van de veelzijdige zaken die ze bij het bezoek had gehoord. ●

Competentiegericht opleiden is wennen

BIJ VTO-KMS-GENIE

Met de opkomst van VTO-KMS-Genie klas 47 is een aftrap gegeven aan de nieuwe onderofficiersopleiding van de genie. De 15 mannen in deze klas zijn nu een aantal weken onderweg. Drie van hen, die reeds een verleden hebben binnen Defensie, maar buiten de genie, hebben vroeger de oude opleidingsmethode doorlopen en worden nu geconfronteerd met competentiegericht opleiden. Wat vinden zij daarvan? Hieronder hun relaas en hun bevindingen.

Sergeant-1 Jorn Acke (27, was sportinstructeur):

“Probleemgestuurd onderwijs kost veel tijd, maar later als groepscommandant kun je alles aan.”

Na jaren frontaal les krijgen en kennis absorberen gooien ze het nu over een andere boeg: opleiden middels competentiegericht onderwijs. Op 27 mei startte onze klas. Tijdens een informatieavond hadden we al info gekregen over het nieuwe concept: competentiegericht onderwijs. Kort gezegd betekent dit dat we aan het einde van de opleiding voldoen aan van te voren bepaalde competenties. Eén van deze competenties is probleem-

oplossend denken. Elke week krijgen we een ‘probleem’ en van ons wordt verwacht dat we dit dan zoveel mogelijk zelf oplossen. Kaderleden zijn er om ons te begeleiden in het proces. Waar in vorige opleidingen het eindproduct centraal stond, staat nu het proces centraal. De weg naar het eindproduct is belangrijker dan het eindproduct zelf. Hierin wordt gekeken hoe je als groepscommandant acteert tijdens dit proces en daarop word je geëvalueerd of getoetst.

In de eerste week van de opleiding, tijdens Entre-nous, hebben we nog weinig gemerkt van die nieuwe stijl. Ouderwets ‘volgen’ en ‘voorwaarts’ gaan. Buiten dat was er ook nog tijd om het een en ander te leren. We kregen van de sergeanten-1 Boers en Van Heijningen een aantal survivaltechnieken aangeleerd die we altijd kunnen gebruiken, zoals vuur maken en je eigen eten vangen en bereiden. Na Entre-nous begon de opleiding nieuwe stijl dan echt. Genieverkenningen, GWW, fortificeren, WP- hoog en MGB zijn voorbijgekomen, iedere keer op competentiegerichte wijze. Voor de meesten in de klas is dit een nieuwe manier van opleiden en les krijgen, wat hier en daar wel voor wat wrijving zorgt. Het loslaten van de oude stijl, frontaal les krijgen, valt niet mee. Vooral in het begin van je proces; dan zit je met een hele hoop vragen, die je zelf moet beantwoorden door informatie op te zoeken. Voordeel is dat je later als groepscommandant elk probleem, ongeacht wat, kunt oplossen.

Maar je bent in de voorbereiding veel tijd kwijt om alles op te zoeken en je eigen te maken. Naarmate de tijd vordert krijg je meer ervaring en kost de voorbereiding minder tijd. Ook voor het kader is deze nieuwe stijl van opleiden een grote verandering. Fijn om te zien dat wij niet de enigen zijn die ermee aan het stoeien zijn! Het computersysteem om onze voortgang bij te houden is soms een grote puzzel voor ons, maar ook voor het kader. Deze methode vergt een hele andere wijze van denken voor zowel kader als cursisten, iets wat nog de nodige kopzorgen met zich mee brengt. Alles bij elkaar denk ik dat deze stijl van opleiden een hele goede is. Zelf oplossen in plaats van absorberen en begeleiden in plaats van alles voorzeggen. Het is alleen niet geschikt voor elk onderwerp. Met name als het om veiligheid gaat, is de oude stijl prima.

Sergeant Rogier Kloof (34, was berger en gpc technische dienst):
“Leidinggeven staat centraal, vakman en instructeur minder.”

Zelf heb ik de KMS en de VTO Logistiek in 2009/2010 gedaan. Twee jaar heb ik als gpc paraat gezeten bij 320 Herstel in 't Harde. In mei 2012 ben ik de dienst uitgegaan om eens buiten de deur te kijken, maar dat beviel mij niet. Via werk-naar-werk ben ik op 1 mei j.l. geplaatst bij 105 Gncie en op 27 mei gestart met de VTO-KMS-Genie. Ik ben nog van het oude onderwijs. De opbouw van deze opleiding is heel anders. Er zitten twee kanten aan. Het is goed om je zelf de stof eigen te maken, maar er schuilt wel het grote gevaar in, dat je het jezelf fout aanleert en dus veel tijd kwijt bent. Als de stof wordt behandeld moet je het opnieuw doornemen en het je opnieuw eigen maken. Hier gaat veel tijd in zitten, want het volgende nieuwe onderwerp moet je ook voorbereiden. Daarnaast vind ik het raar dat er tegenwoordig geen vooropleiding meer vereist is in de bouw of gww. In de nieuwe stijl word je meer als leider opgeleid dan als vakman en leermeester.

Bij de opleiding herstel was ik het juist andersom gewend. Want hoe kan je nu een nieuw persoon begeleiden als je zelf niet eens boven de stof staat of geen diepgang kan geven aan de bouw of gww? Mij is vroeger verteld dat je als onderofficier

vakman, instructeur en leider bent. Dit punt vind ik een tekortkoming in de opleiding; zeker voor je directe toekomst als commandant van een geniegroep.

Wachtmeester-1 Bjorn Bouchoms (34, was OPC-Tkpel en -Verkpel, praktijkbegeleider GROP):
“Minpunt dat vakman geen speerpunt meer is.”

Sinds 2002 ben ik onderofficier bij de cavalerie en per 1 februari 2013 geplaatst bij 41 EARS-peloton als commandant van een genieverkennergroep. Met de VTO is mijn omscholing naar het Wapen der Genie begonnen. Van de 32 weken zitten er nu 8 op. De structuur van de opleiding is als volgt: iedere week krijgen we op vrijdag een opdracht, die verwerkt is in een bevel en dat moeten we de komende week uitvoeren. Dit betekent dus dat we in het weekend de opdracht moeten uitwerken en voorbereiden. De informatie die we nodig hebben voor de voorbereiding halen we uit de technische handleidingen en voorschriften. Doordat ik geen genieachtergrond heb, is dit een zware weekendbelasting.

De speerpunten van deze vernieuwde VTO:

- groepscommandant zijn;
- groep kunnen opleiden tot operationele gereedstelling;
- genieadvies kunnen geven.

Het opleiden tot vakman valt dus niet meer binnen de speerpunten. Dit is mijns inziens een minpunt. De nadruk ligt erg op leidinggeven, maar om goed leiding te kunnen geven is ook voldoende vaktechnische kennis nodig. Een ander nadeel van dit type onderwijs is dat iedere leerling de opdracht anders interpreteert. Hierdoor blijkt er aan het einde van de week geen uniformiteit bij het uitvoeren van de opdracht, wat inhoudt dat we niet op een lijn zitten bij de uitvoering. De grote vakkennis en goede begeleiding van de instructeurs zijn mij positief opgevallen. Er wordt veel aan vorming gedaan en er wordt geprobeerd waar mogelijk toch nog enige vaktechnische kennis over te brengen. Ik ben dan ook erg benieuwd naar de komende 24 weken van deze opleiding. ●

Flexibel trainen bij de PPS:

Praktijkplek boeken = praktijkplek hebben

Het afgelopen jaar zijn 101Gnbat en de PPS een nieuwe weg ingeslagen. 101Gnbat heeft er voor gekozen om al zijn technisch personeel een MBO-2 of -3 functieopleiding te geven. Ze maken voor de constructie-opleidingen geen gebruik meer van de alom bekende pakketten Basis A, B en C.

Voor de machinisten binnen de gww en ospelotons was er al een koppeling met civiele studies en nu zijn er voor de niet-machinisten ook civiele studies beschikbaar. Voor sommige opleidingen is er nog wel een korte basismodule, maar daarna volgt iedereen de studie op individuele basis. In eigen tempo, op die momenten dat het past voor de eenheid. Deze studie vergt veel eigen tijd voor de theorie en voor de praktijken wordt gebruikt gemaakt van de faciliteiten van de PPS en haar instructeurs.

Tot voor kort werden alle opleidingen aangevraagd via Peoplesoft. Je moest dan maar afwachten of je de opleiding kreeg toegewezen. Voor de opleidingen van civiele techniek blijft dat zo, voor de constructieopleidingen niet meer. Maar voor het maken van de praktijken is vanaf nu voor iedere opleiding de systematiek hetzelfde. De SMOO overlegt rechtstreeks met de PPS of er plek is om te komen trainen. Vroeger gebruikten we voor de zgn. BOCO- of ILM-leerlingen een bolletjeslijst. Hierop werden dagen aangevraagd waarop iemand kwam trainen bij de PPS. Zowel de constructie- als de pagnbats maakten hiervan gebruik. Doordat niet zoveel mensen tegelijkertijd een civiele studie volgden kon naast de militaire functieopleidingen eenieder terecht op de school. Nu 101Gnbat massaal gaat studeren is dit voor de PPS niet meer te combineren met de gebruikelijke opleidingen. Er is behoefte aan real-time informatie. Ieder moment van de dag weten of er plek is om te studeren en te trainen. Er is een digitale versie van de bolletjeslijst ontwikkeld, het Boekingsysteem

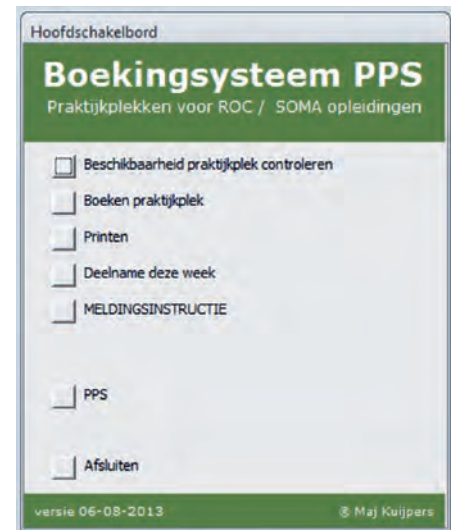
PPS, Praktijkplekken voor ROC / SOMA opleidingen. Het programma is bedoeld voor manschappen en kaderleden om een plaats te reserveren om de praktijken voor hun civiele opleiding te maken. Dit systeem geeft up-to-date informatie over het aantal beschikbare plaatsen per opleiding in Wezep of Vught. Ook is informatie beschikbaar wanneer er een docent Rekenen, Engels of Nederlands aanwezig is. Met een druk op de knop is er een plek aangevraagd. De planners van de school geven aan hoeveel personen per dag kunnen trainen bij de PPS. Direct kan een beschikbare plek geboekt worden. Bij Peoplesoft was het afwachten of er een plek werd toegewezen. Bij dit systeem is een plek boeken een plek

Het betreft de volgende studies:

	MBO - 2	MBO - 3
Civiele techniek*	Vakman GWW	Allround vakman GWW Machinist grondverzetmachine Machinist hijswerken
Constructie	Timmerman	Allround timmerkracht bouw- en werkplaats
	Monteur elektro-technische installaties	Eerste monteur elektro-technische installaties
	Monteur werktuigkundige installaties	Eerste monteur werktuigkundige installaties

* De civiele studies van de civiele techniek bestaan uit een gedeelte dat via Peoplesoft aangevraagd moet worden en de takenboekperiode, die via het boekingsysteem moet worden aangevraagd.

Om toegang te krijgen tot het systeem is toestemming nodig van plv C-PPS. Het systeem is bedoeld voor de SMOO's van de verschillende eenheden. ●

Het systeem is te vinden op de Q-schijf:

Q:\CLAS\OTCO\OTCGENIE\O&TPION\Boekingsysteem PPS

Voor vragen of uitleg over het boekingsysteem, kunt u met mij contact opnemen: MDTN 06-535 61964.

hebben. De SMOO's en kaderleden van 101Gnbat raken op dit moment vertrouwd met het systeem. Voor de SMOO's van de pagn- en CBRN-eenheden is dit systeem tot nu toe onbekend.

Echter ook de mensen van deze eenheden die een civiele studie volgen via de PPS moeten hun trainingsdagen gaan boeken via dit systeem.

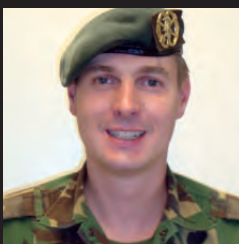
Het Opleidings- en Trainingscentrum Genie is genomineerd voor de Fundeon Onderwijsprijs 2013. Op woensdag 6 november vindt de prijsuitreiking plaats. In de categorie Infra moet het OTCGenie het opnemen tegen de Twentse Weg- en Waterbouw uit Oldenzaal en aannemersbedrijf Qualm B.V. uit Rozenburg (ZH).

Fundeon is het kennis- en adviescentrum voor het opleiden en ontwikkelen van personeel in de bouw en infra. Het wil de schakel zijn tussen het onderwijs en het bedrijfsleven. Fundeon reikt jaarlijks onderwijsprijzen uit aan organisaties en personen die zich inzetten voor de dagelijkse beroepspraktijk van de bouw- en infrasector. Voor de prijs onderscheidt Fundeon in de vakgebieden infra en bouw de categorieën 'beste leerbedrijf', 'beste leerlingbouwplaats' en 'beste leermeester'. Het OTCGenie is door Fundeon zelf geselecteerd als beste kandidaat uit de regio Zuid voor de opleidingen op

het gebied van infra die de Pioniers- en Pontonnierschool verzorgt: de opleidingen voor civiele techniek op onze grondverzetmachines en vanaf dit jaar de opleiding (allround) vakman GWW voor chauffeurs kiepauto en ander ondersteunend personeel. Wij zijn natuurlijk blij met deze nominatie. Het onderstreept nog eens dat de wijze waarop wij dit binnen de genie invullen, praktisch en effectief is en goede vakmensen oplevert. Uiteindelijk gaat het om kwaliteit en moeten onze militairen de missies goed kunnen ondersteunen.

Het zijn overigens de instructeurs die het waar maken. We hebben in het afgelopen jaar in nauwe samenwerking met het SOMA-college de opleidingen verbeterd. Na een basisopleiding op het OTCGenie leren onze militairen hun vak door zo dicht mogelijk bij de eenheid te trainen met behulp van takenboeken, afgesloten met een proeve van bekwaamheid op het OTC.

Kenmerkend voor onze opleidingen is dat ze maximaal beroepsgericht zijn, want we leggen zoveel mogelijk een directe link met de taken in missiegebieden. En even kenmerkend is een intensieve begeleiding met veel nadruk op een goede voorbereiding van opdrachten en op de mentaliteit en zelfstandigheid van het personeel. En dat levert ook nog eens een hoog slagingspercentage op. ●

MIJN NAAM IS... KAPITEIN JASPER KWAKKEL

Docent Verdere Vorming & Ontwikkeling op de Mineurs- en Sappeursschool.

In mijn beleving is het nuttig, leerzaam en leuk om als genist ingezet te worden bij nationale inzet of maatschappelijke dienstverlening. Het laat de Koninklijke Landmacht zich profileren als volwaardige hulpdienst richting de maatschappij. Daarnaast krijgen de burgers ook het idee dat de Koninklijke Landmacht zijn steentje bijdraagt aan de nationale veiligheid. Het is bij zo'n operatie mooi als de genie op het juiste tijdstip en met de juiste middelen de redder in nood kan zijn. En uiteindelijk geldt natuurlijk altijd dat, wanneer het land ons nodig heeft, de genie er zal zijn!

MIJN NAAM IS... SERGEANT-MAJOR-INSTRUCTEUR CRAIG AMADE

Sinds 1 juni 2013 werk ik als instructeur bij het instructiepeloton VVO (Verdere Vorming & Ontwikkeling) van de MSS. Na de functie van CSM van 11Gncie AASLT sta ik voor een nieuwe uitdaging in mijn militaire carrière. Wat deze functie uitdagend en aantrekkelijk maakt? De diversiteit aan (onder-)officieren die de primaire en secundaire vorming volgen.

Hun kennis, ervaring, kritische (soms ook onzekere) blik op de organisatie en de visie op de huidige startende onderofficier (aannames-eisen en opleiding) zijn onderwerpen die naar mijn mening altijd de discussie waard zijn. Daarnaast ook de trainingsondersteuning bij staftrainingen en oefeningen waarbij ik van mening ben dat we allen een gezamenlijk doel moeten nastreven: er beter van worden! Verder zie ik het nationaal optreden als een kans; een grote kans.

CURSISTEN

VTO-KMA-KLAS

De nieuwe lichter luitenants stelt zich voor

De VTO-KMA-klas is medio augustus gestart. De opleiding duurt zeven maanden, verdeeld in drie fases met elk een campagnethema. We beginnen met het campagnethema *Major Combat*. Hierbij maken wij kennis met de rol van de genie binnen het grootschalig conflict. Tevens worden de militaire basisvaardigheden bijgeschaafd door niveau -I/-II dagen die gericht zijn op de basisgenietechnieken. De grootste module binnen *Major Combat* is *Mijnvernietigingskader (MVK)*, die grotendeels in Reek gevolgd wordt. Na de gelijknamige oefening wordt *Major Combat* afgesloten. In de volgende fase krijgen we het campagnethema *Counter Insurgency*. Hierin worden we opgeleid tot *Junior Search Adviser (JSA)* en bouwen we onder andere een wachtpost hoog. Ook deze fase wordt weer beëindigd met een gelijknamige oefening. Als laatste fase van de opleiding komen de campagnethema's *Peace Support* en *Peacetime Military Engagement* aan de orde. De VTO eindigt uiteraard met de beruchte oefening *Final Run*.

Op 12 augustus zijn we gestart met acht man; de eerste-luitenants Van den Belt en Lourens en de tweede-luitenants Blondeel, Timmerman, Van Hoef, Hoogterp, Kerkdijk, Machielsen en Weijnschenk. De tweede-luitenants hebben allen vier jaar KMA achter de rug (de 'langmodel-opleiding'). Eerste-luitenant Van den Belt was luitenant-logistiek bij 103 Constructiecom-

pagnie en heeft uiteindelijk besloten om toch genieofficier te willen worden. Eerste-luitenant Lourens heeft ervaring als PC-infanterie bij de Luchtmobiele Brigade en is in 2010 begonnen met zijn omscholing tot genieofficier, waarbij hij Civiele Techniek aan de Universiteit van Twente heeft gestudeerd, samen met de langmodel-cadetten. Kortom: een gevarieerde en gemotiveerde club, die vast voornemens is de VTO succesvol af te ronden in februari 2014.

ENTRE NOUS

Onze eerste oefening staat bij iedereen bekend onder de naam *Entre Nous*. Een oefening van ruim een week, met als doelstellingen elkaar en het kader te leren kennen, en doorzettingsvermogen en leiderschapskwaliteiten te tonen.

Al met al moesten wij laten zien dat wij PC bij de genie willen worden. Vooral dit laatste is een kenmerkend aspect geweest van de Entre Nous-week.

De week begon met het inrichten van een tijdelijk bivak op het pio-terrein. Van hieruit hebben wij diverse geniegerelateerde opdrachten uitgevoerd, zoals het bouwen van een geïmproviseerde kabelbaan en het houden van lessen over de verschillende geniegereedschappen. Omdat op de KMA de focus vooral ligt op de infanterievaardigheden tot en met niveau-II, was het bij Entre Nous voor ons totaal nieuw om daadwerkelijk aan de slag te gaan met zwaar materieel zoals de motorkettingzaag, de Cobra en natuurlijk de YPR met het boordwapen de .50 Browning. Elke dag werden de werkzaamheden zwaarder en de nachten korter. In het laatste deel van de oefening beseften we dat het er nu echt om zou gaan en dat we moesten laten zien uit het juiste hout te zijn gesneden.

In deze dagen ontstond er een duidelijke groepsbinding en werd er inderdaad een grote aanslag gepleegd op ons doorzettingsvermogen en leidinggevende capaciteiten. We hebben van alles gedaan: roeien, klimmen, marsen, brancard race,

mountainbiken, hindernisbaan, touwbaan, vloten bouwen, kompasdoorsteken; het zat er allemaal in!

Al met al een zeer uitdagende en afwisselende oefening, waarbij iedereen zijn leermomenten heeft gehad. Achteraf kijken we er met zijn allen zeer positief op terug en lachen we om de 'bijzondere momenten'. Iedereen is het er over eens dat dit een mooie start was van de VTO-KMA-Genie. ●

**‘Elke dag
werden de
werkzaamheden
zwaarder en
de nachten
korter.’**

LOGISTIEKE EENHEID

ondersteunt wapendag,
maar kan het niet alleen

Sterspelers op de achtergrond

Donderdag 23 mei, Geniewapendag! Een mooie dag met voor-elk-wat-wils. Herdenking, sportdag, veteranendag, interessante bedrijvenmarkt, feestavond, collega's of maten van vroeger ontmoeten, hapje eten, pilsje erbij: helemaal top! Tweeduizend (oud-)genisten genieten van een mooie dag.

De trouwe bezoeker zal merken dat het altijd prima georganiseerd is. Iedereen die een aandeel heeft in de organisatie staat relaxed en vriendelijk zijn of haar werk te doen. Er staan verkeersregelaars, er worden consumptiemunten verkocht, de VIP-begeleiders zoeken hun VIP, de paars geklede mensen schenken een kop koffie en later een biertje, mannen met stropdassen staan te keuvelen in hun informatiestands en zelfs de projectofficier loopt ogenschijnlijk rustig rond. Ja, zo is het. Dat het zo is, is natuurlijk niet vanzelf gekomen. Daar is veel organisatie- en regelwerk aan vooraf gegaan. En ook na afloop valt er nog genoeg te doen om alles tot een goed einde te brengen.

AAN DE SLAG

Zodra de datum van de wapendag bekend is, gaan er tientallen mensen aan de slag. In de stuurgroep komen de bobo's bij elkaar om de grote lijnen door te spreken. Projectgroepen gaan aan het werk om al die grote lijnen – en vooral ook de tientallen *nitty gritty details* - uit te werken. In dit artikel richten we de schijnwerper op de logistiek. Aha, de Logistieke Eenheid van het OTCGenie dus! Ja, maar echt niet alleen deze club. Net zo belangrijk zijn de mensen van de locatie Vught – en soms ook ver daarbuiten – die flexibel meedenken en meewerken aan dit festijn.

Volgens Henk Denissen, hoofd van de projectgroep Logistiek, lijkt het misschien een standaard evenement, maar de praktijk is anders: "Het lijkt makkelijk: we pakken het draaiboek van vorig jaar. Nou, niet dus. In de zestien jaren dat deze logistieke eenheid bij de jaarlijkse evenementen betrokken is, is het nog nooit hetzelfde geweest als het jaar daarvoor." Is dat jammer? "Ja, want je moet toch weer opnieuw alles uitzoeken, uitvinden en regelen. Maar net zo goed: Nee, gelukkig is het niet altijd hetzelfde, want achteraf is de voldoening groot als de gekozen opzet wederom succesvol is ondersteund."

WENSENLIJSTJE

Alle aanvragen gaan vroegtijdig de deur uit, en dat geldt zeker voor de schaarse spullen, zoals de mobiele satellietkeukens (MSK) en de bad-/wasinstallatie bij het OOCL. Want honderden sporters gelijktijdig laten douchen in de sporthal; dat gaat niet.

Jacques van de Pas en Toon Moorman zijn twee mensen die zich druk maken over alles wat met tenten, podia en tribunes te maken heeft. Jacques: "We maken een plan voor alles wat we moeten aanvragen. We vragen bijvoorbeeld standaard vijftig boogtenten aan bij de Defensie Uitleenorganisatie (DUO) in Stroe en ook de bijbehorende tafels en stoelen. Die gebruiken we voor de stands van de deelnemende bedrijven. We weten dat er ook bedrijven zijn met een eigen presentatietent en dat geeft ons weer de flexibiliteit om ook op het laatste moment nog aan specifieke wensen van anderen te voldoen."

De bedrijven hebben een verlanglijstje ingediend en dat wordt zo goed mogelijk ingevuld: "De een wil 35A, een ander 10A maar ook stromend water. Daar doen we altijd ons best voor en gelukkig worden we daar ook altijd weer bij geholpen, ook door mensen van de operationele eenheden."

VERKEER

Met zo'n tweeduizend deelnemers moet ook het verkeer, inclusief het parkeren, in goede banen worden geleid. Hier komt de bewaking van militair Vught om de hoek kijken. Denissen: "Waar zouden we zijn zonder Berry Heesakkers, hoofdbewaker in Vught, en zijn mensen? Zij bedenken een goede parkeerregeling en werken die helemaal uit; een voortreffelijke inbreng." Als slagroom op de taart zet de Bevo dienstengroep van Jos Houet de verkeersregeling om in mooie verkeersborden: "We hebben een plotter waarin we grote vellen op kleur kunnen uitdraaien en die plak ik dan samen met korporaals-1 Ferdinand van Berlo op verkeersborden. En wanneer het FBD ergens in het jaar eens een omleidingsroute moet aangeven, maken we die borden ook voor hen."

De korporaals-1 Bob van Schie (tevens fotograaf van de foto's in dit artikel) en Danny van Benthem zorgen voor de plaatsing van de borden en voor het goede verloop van het verkeer.

De legering is ook een item van belang. "Als eenheden besluiten hier te overnachten na het feest, dan moeten we toch voor zo'n 600 man een legeringstent opzetten met stapelbedden. Gelukkig hebben we een prima samenwerking met de mensen in complex Grave-Driehuis, waar de spullen voor Kamp Heumensoord bij de Vierdaagse worden beheerd. Wij mogen hun spullen gebruiken bij onze wapendag."

BOUWTERREIN

De laatste dagen voor de wapendag zijn bedoeld voor de daadwerkelijke opbouw: tenten opzetten, een podium bouwen voor de muziek, ruimtes voor veteranen inrichten.

Henk Denissen: "En natuurlijk voor de 'spontaan' opdoemende klusjes. Veel werk voor onze transportgroep en de DA-groep van Appie Veth en Erwin van Oyen, die alles wat op stroom werkt aansluit. Van het FBD zijn Cor van Glabbeek en Sander Grielink de drijvende krachten en niet te vergeten Joop Timmermans, 'onze Joop' die met zijn gele arbo-/milieuauto altijd zichtbaar aanwezig is." Jacques van de Pas vult aan: "En laten we vooral de militairen uit Schaarsbergen van majoor Johan Kranenburg niet vergeten. Die hebben vorig jaar goed gebuffeld en gaan dat dit jaar weer doen!"

De logistieke burgers en korporaals kunnen van alles doen, maar we hebben er de steun van andere stille krachten op de kazerne echt bij nodig: "Zonder al die mensen van Paresto, de beveiliging en het FBD houdt het snel op. Het is niet alleen de Wapendag, of de Geniefodag, maar het is bijvoorbeeld ook C-OTCo die besluit zijn commando-overdracht in Vught te houden. We zijn ook actief bij de IJzeren Man. Niet alleen bij het jaarlijkse concert op het water, maar bijvoorbeeld ook bij de nieuwjaarsduik, of als er geschaatst wordt. Daar zetten we altijd wel een paar tenten bij op."

BLOEDVATEN

Denissen is dus vol lof over de Vughtse werkers achter de schermen: "Neem nou Paresto; die zijn goud waard. Die mensen zijn creatief en flexibel. En ik weet dat Gerard van Berkel en José Wolter achter de schermen vaak heel wat plooiën gladstrijken. Of het FBD; die moet ook op volle toeren draaien en doet dat ook. Omgekeerd helpen wij hen als dat zo uitkomt. Als Cor van Glabbeek (FBD) of Arie de Clerck (Paresto) eens een auto nodig heeft en wij kunnen helpen, dan doen we dat. Zonder papierwerk. Kwestie van welbegrepen wederzijds belang." Want volgens de commandant van de Logistieke Eenheid mogen de onderofficieren dan wel de ruggengraat van de krijgsmacht zijn; de burgers zijn de bloedvaten: "De burgermedewerkers in Vught kennen elkaar al vele jaren en dat schept een band, waardoor men elkaar gemakkelijk vindt."

RAMPTERREIN

De Geniewapendag opbouwen is meestal geen probleem; het afbreken daarentegen kost veel meer werk. Van de Pas: "We moeten de tenten opruimen, afbreken, terugbrengen en inleveren. En elke tent afzonderlijk moeten we bij DUO helemaal uitvouwen en ophangen."

Henk Denissen maakt de balans op: "De Wapendag even organiseren, da's elk jaar weer een leuke uitdaging. Maar het afwerken, dat is een *hell of a job*. Stel je maar eens voor hoe het 'rampterrein' er *the day after* uitziet. Een onoverzichtbare rotzooi. Een halve meter plastic bekkers! 's Nachts beginnen we samen met het FBD al met alles bij elkaar te blazen en op te ruimen.

Moet je nagaan: die FBD'ers horen zelf niet bij het feest, maar staan daar dus 's nachts wel de zoi van anderen op te ruimen. Als ik dat zie, ben ik apetrots op al die mensen. Het zijn allemaal sterspelers in de coulissen van de voorstelling die Wapendag Genie heet!" ●

SOPRA: DUURZAME, AUTONOME EN BETROUWBARE ELEKTRICITEIT OVERAL TER WERELD

Alfen is ontwikkelaar en producent van compleet geassembleerde transformatorstations en levert al 76 jaar lang producten en diensten voor de distributie van elektrische energie. Als specialist op het gebied van elektrische infrastructuur, biedt Alfen slimme oplossingen met een hoog duurzaam en innovatief karakter en beproefde veiligheid zoals het SOPRA-concept. SOPRA staat voor Sustainable off-grid Power Station for Rural Applications en zorgt voor autonome energienetten waar dat voorheen onhaalbaar was. Met behulp van duurzame bronnen worden onder andere dorpen en militaire compounds voorzien van elektriciteit. De opgewekte energie wordt veilig opgeslagen en kan worden gebruikt op elk gewenst moment wanneer daar behoefte aan is. Het bewezen SOPRA-systeem zorgt daarmee voor volledige onafhankelijkheid van brandstof, een aanzienlijke kostenbesparing en een belangrijke bijdrage aan het internationale energienet.

www.alfen.com/sopra

alfen | TBI

Alfen is onderdeel van TBI, een groep van ondernemingen die onze leefomgeving op een duurzame manier inricht, vernieuwt en onderhoudt.

Direct naar Kreta

Eén van de drie hoofdtaken van Defensie is ‘bevordering van de internationale rechtsorde en stabiliteit’; vaak vertaald als ‘expeditionair optreden’. Voordat eenheden in verre landen worden ingezet vindt er politieke besluitvorming plaats; we blijven namelijk een instrument van de politiek. Tijdens deze besluitvorming over wel of niet deelnemen aan een missie is er vaak veel meningsvorming. In de media wordt de discussie minstens zo uitgebreid gevoerd als door onze regering of door onze militaire top.

Bij de discussie om wel of niet deel te nemen wordt nogal eens ingegaan op de gevaren in een missiegebied. Hele rapporten of artikelen worden gepubliceerd over zo’n potentieel inzetgebied. Er wordt ingegaan op geografie, klimaat, inwoners, geschiedenis van een conflict en bedreigingen. Vooral op dat laatste wordt nogal ingezoomd. Er wordt breed uitgemeten welke gevaren er allemaal dreigen voor onze soldaten. En al snel komt dan ook de vraag naar voren: Het is er erg gevaarlijk; moeten we onze soldaten wel naar dat land sturen? Natuurlijk gaat een brandweerman niet voor zijn plezier een brandend huis binnen, maar als het nodig is, is hij wel

de beste man om dat te doen. Natuurlijk is betrokkenheid met ons lot goed, maar ligt daar nu niet de basis waarom we de krijgsmacht sturen? Als het er niet gevaarlijk zou zijn was er waarschijnlijk ook geen conflict en zouden andere organisaties de gewenste steun veel beter kunnen leveren dan wij.

Als de missie dan uiteindelijk doorgaat, start de volgende discussie. Hoe vullen we deze missie in? Geheel nieuwe eenheden worden zogenaamd *taylor made* samengesteld om invulling te geven aan de doelstellingen. Ook wordt de lengte van een rotatie of een tour bepaald. Vaak is dat nu vier maanden. Langer zou een te grote belasting zijn voor onze soldaten. Wanneer we vervolgens de eenheden hebben samengesteld start de specifieke training. Ook hier weer is alles gericht om onze soldaten niet teveel te belasten. We willen geen uitzending om een uitzending. Hij moet nog wel regelmatig thuis zijn. Dit alles vanuit het oogpunt van personeelszorg natuurlijk.

Ik denk echter dat, als we echt iets willen bereiken in een missiegebied, we langere rotaties zullen moeten draaien. Na vier maanden begin je net het gebied te kennen. Daarnaast moeten we, om zeker te zijn van een goed getraind team, organieke eenheden aanwijzen en deze zoveel mogelijk op oefening sturen. Hoe beter de getraindheid, des te kleiner de kans op slachtoffers. Ook voor de krijgsmacht geeft dit een lagere belasting. Door de langere rotaties hoeven er minder eenheden opgeleid te worden. Daarnaast geeft het werken met organieke eenheden een lagere logistieke belasting. Vanuit het oogpunt van ef-

fectiviteit, efficiëntie en personeelszorg zeg ik dus: langere uitzendingen van organieke eenheden met een zo goed mogelijke voorbereiding.

Het lijkt wel alsof men ons liever niet op missie stuurt en indien toch, dan zo kort mogelijk. Het lijkt ook wel of alles er op gericht is om ons zo snel mogelijk deel te laten nemen aan het adaptatieprogramma op Kreta. Natuurlijk hoor je ons daar niet over klagen.

Af en toe een paar dagen met je maten op een zonovergoten eiland is uiteraard altijd leuk. En we steunen er in ieder geval de lokale economie mee. ●

STRATEGISCHE PARTNER VAN DE NEDERLANDSE KRIJGSMACHT

Als een van de vooraanstaande leveranciers van defensietechnologie is de Rheinmetall Defence Group al vele jaren een partner van de Nederlandse Krijgsmacht. De defensieproducten van Rheinmetall bepalen wereldwijd de norm voor kwaliteit en effectiviteit – van militaire trucks en rupsvoertuigen via simulatoren en elektro-optische systemen tot wapensystemen en munitie.

Daarnaast biedt de nederlandse Rheinmetall vestiging in Ede een volledige service op het gebied van wielvoertuigen en beschermings-systemen.

www.rheinmetall-defence.nl

 RHEINMETALL
DEFENCE

111 Pantsergeniecompagnie oefent in

Bergen-Hohne

In juni is 111 Pantsergeniecompagnie op oefening geweest in Bergen-Hohne. Deze twee weken stonden in het teken van het verbeteren van de schietvaardigheid op niveau 2, het groepsniveau, met als einddoel de certificering van de groepen uit de pelotons. Tevens diende 44 Pantserinfanteriebataljon uit Havelte te worden ondersteund waarbij de focus op de Bravo-compagnie lag.

Tijdens de schietperiode (eerste week) werd naast het groepsop treden ook actief geoefend met de .50 schutters en heeft het staf/logpeloton zijn eigen niveau-1 qua schietvaardigheid verbeterd. Het eindresultaat na deze week schieten: acht groepen gecertificeerd en één groep van het ondersteuningspeloton getest en goed bevonden qua niveau. 'Hard werken is hard ontspannen' werd maximaal toegepast in Hannover op de zaterdag van de weekendbreak. Deze zal bij menigeen nog een glimlach tevoorschijn toveren. Al met al een goede afsluiting van de certificering en de schietweek.

De tweede week werd de B-Compagnie van 44 Pantserinfanteriebataljon ondersteund door ons 3e peloton. De infanteriepelotons werden getraind in het doorbreken van hindernissen, dit alles in combinatie met de geniegroepen. De infanteriepelotons

worden zo op alle facetten getraind in zowel het naderen van belangrijke overgangspunten als het beveiligen hiervan. Daarnaast dienen zij de expertise van de genisten te gebruiken om de hindernis te doorbreken. Soms houdt beveiliging van belangrijke locaties ook in dat de vijand verdrongen dient te worden. Communicatie, overzicht en initiatief waren dan ook belangrijke kernwoorden tijdens het uitvoeren van deze scenario's. Onze andere pelotons werden beproefd en getraind in een carousel, opgezet door de compagnie. Ze werden zowel genietechnisch als mentaal getraind waarbij vanuit de LO-sportorganisatie steun werd verleend in de carousel.

Genietechnisch lag de focus op het doorbreken van hindernissen die niet altijd conform handboeken opgeworpen waren - dank daarvoor, ospel! - zodat we onze creativiteit konden uitleven. Na een aantal effectieve oefendagen werd het weer tijd om al het materiaal op te pakken, te onderhouden en terug te verplaatsen naar Nederland. De terugreis verliep zonder problemen waarna iedereen dan ook van een welverdiend weekend kon gaan genieten. Wat als 'rode' draad blijft terugkomen in oefeningen is de beperkte inzetbaarheid van de CV-90's. Die beperkt ook de effectieve trainingstijd van de geniegroepen, terwijl juist deze oefenweken heel goed zijn om al de beoefende trainingsmomenten uit Nederland toe te passen in de praktijk aldaar.

Een andere omgeving vraagt aanpassingsvermogen en initiatief waarbij iedereen op zijn eigen niveau wordt geprikkeld om het beste uit de oefening te halen en te leren. ●

Samenwerking met CIVIELE INSTANTIES goed voor de genie

“Goedemorgen 112!”. Het is 10 juni 2013, de compagniesstaf van 112 Pagnacie loopt de zaal binnen waar een deel van de bataljonsstaf de ciestaf opvangt. Deze week zal de ciestaf door het bataljon getraind worden.

‘WK-VOETBAL IN NEDERLAND’

Tijdens de General Awareness (GA) briefing wordt de ciestaf door de BC en zijn staf in het scenario gebracht. “Deze zomer zal het wereldkampioenschap voetbal 2013 in Nederland en België gehouden worden waarbij er sprake is van een terroristische dreiging gericht op Fifa-leden en specifieke landen die aan dit wereldkampioenschap deelnemen.

Een aantal deelnemende landen aan dit WK zijn: Nederland, VS, Libië, Noord-Korea, Zuid-Korea en Turkije. De voetbalwedstrijden zullen tijdens dit kampioenschap in verschillende stadions binnen Nederland en België gespeeld worden.” Het operatiegebied van 112 Pagnacie zal de provincie Friesland zijn, waar tijdens de groepsfase meerdere wedstrijden in het Abe Lenstrastadion van Heerenveen gespeeld zullen worden.

Het oogmerk van C-11 Pagnbat is om op een professionele wijze dit WK te ondersteunen zodat voor zowel de deelnemers als de toeschouwers het WK uitdraait op het veiligste WK ooit.

De opdracht van 112 Pagnacie tijdens dit WK zal zijn:

1. de politie van Friesland ondersteunen met personele capaciteit van 2/6/50, met een NTM van 24 uur voor aanvulling van politiecapaciteiten ten behoeve van beveiligen/bewaken en

handhaven van de openbare orde voor en tijdens het WK;

2. ontwikkelen van een KLEP (*Key Leader Engagement Plan*);
3. het plannen en bouwen van een infrastructurele aanpassing ten behoeve van het huisvesten van 2500 Turkse supporters en het bouwen van een noodperron in Heerenveen.

Tijdens het analyseren van de dreiging en uitvoeren van de werkzaamheden zal er gecommuniceerd en samengewerkt moeten worden met tal van civiele instanties die bij het WK betrokken zijn.

BUITEN DE COMFORT ZONE

De ciestaf is tijdens de staftraining bewust buiten de *comfort zone* van het groene optreden neergezet.

Het ondersteunen van civiele instanties behoort echt niet tot het dagelijkse takenpakket van een pantsersgeniecompagnie. Door de complexiteit van het WK en de vereiste specialismen zijn er talrijke betrokken partijen zoals: veiligheidsregio's, gemeenten, hulpdiensten, BZK, Justitie, LNV, de NCTV, NFI, VROM/RIVM, V&W, VWS, verscheidene kennisinstituten en internationale organisaties. De mogelijkheden en verantwoordelijkheden van deze verschillende partijen zijn bij de leden van de ciestaf onbekend.

Door het opstellen van een KLEP van de overkoepelende organisaties zoals brandweer, politie, GHOR en gemeente, met daaraan per organisatie een aanspreekpunt vanuit de ciestaf, is het mogelijk om inzichtelijk te krijgen hoe de

lijnen en verantwoordelijkheden binnen deze organisaties lopen.

MEERWAARDE

Vanwege de huidige intensivering van de samenwerking met civiele instanties binnen Defensie is er een nog groeiend belang om ons als genie te verdiepen in de verschillende civiele organisaties en hun mogelijkheden. Tijdens de analyse van de opdracht is naast het verdiepen naar de civiele instanties ook duidelijk naar boven gekomen dat de genie in het geheel een grote meerwaarde kan betekenen in het vergroten van de veiligheid door het analyseren van een dreiging en het wegnemen van deze dreiging door het uitvoeren van o.a. search.

In de week van de staftraining zijn er twee aanvullende opdrachten bij de ciestaf binnengekomen. Hierbij moest

heidsverdeling tijdens een terroristische aanslag, hoe zijn de verantwoordelijkheden tijdens een calamiteit verdeeld, welke middelen of kennis heeft bijvoorbeeld de politie exact bij groot-schalige evenementen of de afstemming over gebruik van geweld tijdens het handhaven van de openbare orde? Het gebrek aan kennis en mogelijkheden vanuit de ciestaf over alle betrokken partijen speelt natuurlijk wederzijds. Daarom moeten we vroegtijdig in gesprek treden met bijvoorbeeld functionarissen van politie en/of brandweer over de werkwijze, middelen en mogelijkheden van een gecombineerde inzet. Dan zal de samenwerking tijdens een daadwerkelijke inzet efficiënter en sneller verlopen. Dit vroegtijdige overleg heeft tijdens de staftraining al zijn vruchten afgeworpen. De kaderleden die weg-

‘Dan zal de samenwerking tijdens een daadwerkelijke inzet efficiënter en sneller verlopen.’

de ciestaf een planningscel afvaardigen voor een aanvullende opdracht samen met de Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten (BSB). Vanwege het wegvallen van deze twee staffunctionarissen namen de druk en werkzaamheden bij de overige staffunctionarissen toe.

Tijdens de staftraining is duidelijk geworden dat een genie-eenheid over kennis en middelen beschikt die civiele instanties niet of slechts in beperkte mate hebben. Hierbij valt te denken aan searchcapaciteit, middelen en personeel om op korte termijn constructiewerkzaamheden te verrichten en de ruime ervaring om te communiceren en samen te werken met veel externe actoren in een complexe omgeving/situatie.

TE WEINIG KENNIS VAN ELKAAR

Een knelpunt waar de ciestaf tijdens de staftraining tegenaan is gelopen, is het gebrek aan kennis over de betrokken partijen. Hoe is de verantwoordelijk-

getrokken werden voor een aanvullende opdracht, moesten namelijk coördineren met een afvaardiging van de BSB.

Ondanks dat de BSB niet tot een civiele instantie behoort, is al snel naar boven gekomen dat de genie tijdens een daadwerkelijke operationele inzet van de BSB een meerwaarde kan hebben. Deze opgedane contacten zullen onderhouden worden voor een eventuele toekomstige oefening tussen 112 Pagnacie en de BSB.

Door in deze periode van bezuinigingen op compagniesniveau tijdens kleinschalige samenwerking contacten aan te gaan met civiele instanties en hulpdiensten, is het nut en belang voor inzet van de genie tijdig bekend, mocht het ooit tot een grootschalige inzet komen. En door de samenwerking met civiele instanties te intensiveren, zal de genie zich in deze tijden van bezuinigingen toch kunnen profileren. ●

SURVEILLANCE AND IMAGING SYSTEMS

CBRN-e detection and analysis

Chemical detection

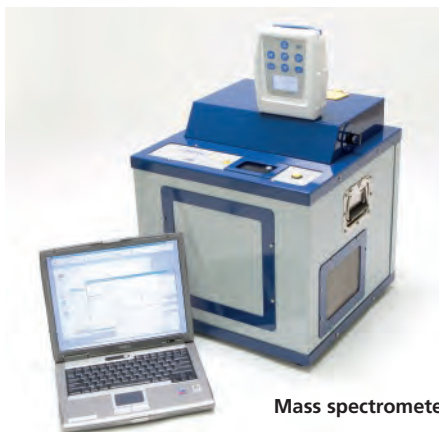
BIO detection

Radiation detection

Explosive detection

Mass spectrometer analysis

INTEGRATED SOLUTIONS FOR FORCE PROTECTION & BASE DEFENSE

Samen met de Noren: 101 CBRN traint 500 km boven de poolcirkel

Van 1 tot 17 juni heeft een CBRN-module van 101 CBRN-Verdedigingscompagnie samen met de Noorse Gemechaniseerde Brigade de FTX 'REIN II' gehouden in de omgeving van Bardufos, ruim 500 km boven de poolcirkel. De CBRN-module (een ontsmettingspeloton, een DIM-sectie en een stafelement) was hier op uitnodiging van de Noren. De Noorse krijgsmacht investeert de komende jaren fors in haar CBRN-capaciteiten. Dit naar aanleiding van de terreuraanslag door *Andreas Breivik* en de toegenomen CBRN-dreiging wereldwijd. Daarnaast heeft Nederland vanuit het *Army Cooperation Initiative (ACI)* de verplichting om regelmatig te oefenen met de Noorse krijgsmacht, waarbij de focus ligt op *small unit exchange*. De huidige Noorse CBRN-verdediging bestaat uit een CBRN-compagnie, merendeels door dienstplichtigen gevuld. Zij hebben als taak het detecteren en kleinschalig ontsmetten van CBRN-incidenten. Hiervoor beschikken zij over *hand-hold* apparatuur.

De komende jaren wordt deze capaciteit fors uitgebreid met een aantal *Spur-Fuchsen* (nieuwste versie) en groot-schalige ontsmettingscapaciteit. Na een verplaatsing deels over zee en deels door de lucht, groepeerde materieel en personeel samen op de geniekazerne te Skjold. De verplaatsing was interessant voor de ingezette CBRN-module, omdat deze eenheid ook op

een 48 NTM staat om in voorkomend geval de Patriot-missie in Adana, Turkije, CBRN-technisch te ondersteunen. Deze eerste week van de oefening bestond uit het uitwisselen van kennis, ervaringen en het oefenen met elkaars materieel. Daarbij konden diverse CBRN-incidenten op niveau 2 en -3 prima beoefend worden in het Noorse oefendorp. Ook was een dag ingepland om te kunnen schieten met elkaars wapens en werd 's avonds een voetbalinterland gehouden.

De Noren waren zeer geïnteresseerd in het opleidings- & trainingsmodel van de Nederlanders. Afsgesproken is dat zij binnenkort een bezoek brengen aan de *Live Agent Trainingen* in Tsjechië. Dit om te ervaren hoe de mentale (CBRN) component getraind kan worden en om te zien welke meerwaarde deze training heeft voor de professionaliteit van een CBRN-eenheid. De daadwerkelijke brigadeoefening startte op zaterdag 8 juni. Doel van de oefening was om grootschalige manoeuvres uit te voeren in verstedelijk gebied. Het accent lag op *counter insurgency* optreden, waarbij de opstandelin-

gen de beschikkingen hadden over kleinschalige massavernietigingswapens. Via diverse *tactical assembly area's* groepeerden de bataljons en werd verplaatst naar het gebied dat uiteindelijk moest worden veiliggesteld. Dit was de stad Narvik, een havenstad met veel industrie. Gedurende de route werden de colonnes meerdere keren aangegrepen (*small arms fire en IED-strikes*). Uiteindelijk kon de brigade zich positioneren rondom Narvik en begon de daadwerkelijke operatie. Als compagniescommandant mocht ik plaatsnemen binnen *Plans-cell* van de brigade, om hier advies te geven en te plannen op geniegebied. Daarnaast had ik een adviesrol binnen het Noorse geniebataljon. Onze pelotonscommandant luitenant Trum bevond zich bij de Noorse geniecompagnie, samen met zijn CBRN-module. De Nederlandse module kwam gedurende de oefening goed aan zijn trekken. Zo zijn diverse *Toxic Industrial Materials (TIM)*-objecten in kaart gebracht en zijn diverse ontsmettingen uitgevoerd.

Het DIM-element en de ontsmetters vulden elkaar hierin goed aan. Een mooi hoogtepunt was de uitvoering van een *cordon & search* actie, waar de Noorse manoeuvre in samenwerking met de Nederlandse CBRN-module een complex met opstandelingen binnenviel en het geheel wist veilig te stellen. Binnen het complex werd Sarin geproduceerd, waardoor uiteindelijk infrastructuur en personeel ontsmet moest worden. Als een complete verrassing voor de kerels heeft generaal De Kruif een bezoek gebracht aan onze mannen. Al met al kijken we terug op een fantastische oefening in een magnifiek landschap! ●

JAMMING SYSTEMS

www.hp-jammer.de

Bataljonsjaardag 2013: GROOT UITGEPAKT

Melden van het bataljon

Net als in voorgaande jaren heeft 41 Pantsergeniebataljon zijn jaardag gevierd in het bijzijn van collega's, vrienden en familie. Ook dit jaar was de dag weer een groot succes met diverse demo's van en kennismakingsmogelijkheden met de genie. En uiteraard de bekendmaking van de *Best Man*.

De dag begon met een filmpje van het bataljon, waar met veel ontzag naar werd gekeken en dat elk kind deed zwijgen. Daarna volgden de actieve on-

derdelen. Bij 414CBRNVerdcie konden de gasten met een veldmasker op door een boogtent lopen waarin met rook een chemisch strijdmiddel werd gesimuleerd. 411Pagncie, 412Pagncie en het EARSpel pakten uit met stationaire en beweeglijke demo's.

Hierbij konden de gasten meerijden in een YPR en diverse uitrustingsstukken bewonderen, beklimmen en gebruiken. Ook de SIM-KKW was een populaire activiteit waar klein en groot een poging mocht doen om met verschillende wapens treffers te boeken. Als klap op de vuurpijl waren er live demo's: 'Genietank versus sloopauto's'.

Dit gevecht werd uiteraard met vlag en wimpel gewonnen door onze brute genietank. Kortom, het bataljon heeft ►

Jong geleerd, oud gedaan

● 41PAGNBAT

groot uitgepakt om te laten zien waar het mee werkt en waar-toe het in staat is.

WAARDERING EN ERKENNING VOOR BIJZONDERE GENISTEN

Na de lunch begon het bijzonder appel, waar C-41Pagnbat, luitenant-kolonel Kooij, een aantal bijzondere onderscheidingen uitreikte. Als eerste kreeg kpl-1 W. Hendrikse het Draaginsigne Gewonden. De korporaal is tijdens zijn missie in Afghanistan gewond geraakt en ondervindt hiervan nog dagelijks de gevolgen. Sgt-1 W.

Draaginsigne Gewonden voor kpl-1 W. Hendrikse

Sgt-1 W. Klaassen ontvangt het gevechtsinsigne

Klaassen heeft het Gevechtsinsigne verdiend omdat ze actief en adequaat gehandeld heeft na een IED-aanslag. De uitreiking maakte een diepe indruk op haar. Ook is de *Best Man 2013* bekend gemaakt, een traditie die een goede stimulans is voor alle manschappen van 41Pagnbat.

'Best Man' predicaat gaat naar sld-1 Van der Wouw

Iedere maand wordt er een Best-Man gekozen door de gezamenlijke staven. Deze man of vrouw wordt beloond met een certificaat en uiteraard eeuwige roem. Bij de bataljonsjaardag wordt er uit deze mensen de Best-Man van het jaar gekozen. Hij krijgt een horloge met inscriptie en een certificaat. Ook wordt zijn of haar portret toegevoegd aan de eregalerij van het bataljon. Dit jaar ging de eer naar sld-1 Van der Wouw van 412Pagnacie.

Sgt-1 R. Janssen werd verrast met het rode koord. Dit Erekoord kan toegekend worden aan militairen die een bijzondere prestatie leveren. Zo ook dus sgt-1 Janssen, die al jaren uitmuntend presteert en zich met enthousiasme inzet voor een diversiteit aan werkzaamheden die buiten zijn organieke functie (admeur) liggen. Daarnaast is hij met loyaliteit en betrouwbaarheid een voorbeeld voor iedereen in het bataljon. Janssens vriendin deelde met een bos bloemen mee in de waardering, want het thuisfront is voor de militair onmisbaar om langdurig bovenmatig te presteren.

Rode Erekoord voor sgt-1 R. Janssen

De jaardag werd afgesloten met een heerlijke BBQ, geheel in geniestijl; in de stromende regen! ●

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 BRAM DE BROUWER

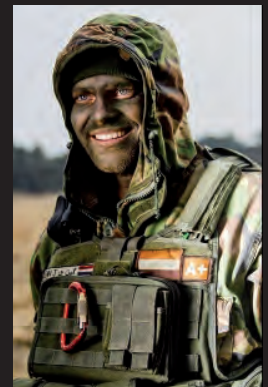
Bram (21), geboren en getogen in het mooie en gezellige Tilburg, houdt van voetballen, chillen met vrienden, en natuurlijk bier drinken! Hij is niet bang om zijn mening te geven en hij houdt er wel van om collega's voor de gek te houden. Hij zit bij Bgp-1Pel-411Pagnacie, als sappeur, met als specialisme de 40 mm granaatwerper. Daarnaast is hij ook CLS'er (*combat life saver*). Ik zie een pantsersgenist zo: dat is net een infanterist, want hij kan net zo goed mee voorwaarts in het gevecht; misschien zelfs beter! Maar hij kan behalve dat nog '100' dingen meer. Hij kan hindernissen opwerpen/doorbreken, met explosieven werken en er advies over geven, hij heeft verstand van bouwkunde, en natuurlijk waar pantsersgenisten het meest bekend om staan: searchen naar IED's en boobytraps.

Het leukste aan mijn werk is toch wel de sfeer. Een geintje op zijn tijd kan en mag bij ons en dat houdt de gezelligheid erin. En natuurlijk de uitdaging in het werk zelf; elke werkdag is anders. De ene dag sta je op de schietbaan of ben je met explosieven aan het werk, en de andere dag ben je weer bezig met lesjes om op niveau te blijven of komt er een oproep om voor de politie te gaan searchen. Laatst hadden we een oefening die over 'Market-Garden' ging. We liepen en fietsten sommige routes waar toen gevochten werd en bezochten een militaire begraafplaats. En in een museum vertelde een ooggetuige, die er toen midden in zat als klein jongentje, zijn verhaal. Dat heeft veel indruk op me gemaakt. Balen deed hij van de geschrapte uitzending: "We hadden ons opgewerkt voor Kunduz - Afghanistan, maar toen ging deze niet meer door. Echt een domper voor mij en de andere jongens: 'Uitzendinggemist.nl'!" Mijn toekomstplan is om hoger op te komen bij Defensie en intussen opleidingen te volgen voor als ik ooit de burgermaatschappij weer in ga. Mijn motto: er is maar één kant op, en dat is voorwaarts!

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 G. JONKMAN

Als je acht jaar bij de genie dient, heb je al heel wat ervaring opgedaan, afwisselend werk gehad en veel kameraadschap met je buddy's opgebouwd. Dat geldt dus ook voor korporaal Jonkman, die begon bij 113Pagnacie, na zijn uitzending daar overstapte naar 413Pagnacie - want Afghanistan smaakte naar meer - en die na zijn tweede missie genieverkenner werd bij 41EARS-peloton. Nu is hij korporaal-mineur bij het tweede peloton van 412Pagnacie. In zijn EARS-tijd werkten de jongens van het AST (advanced search team) vaak samen met de politie en de FIOD. "Deze teams hebben veel dingen boven water gehaald. Ook in geval van rampen (bosbranden, overstromingen) moet Defensie - en vooral de genie! - maximaal steun blijven verlenen aan lokale autoriteiten. Belangrijk hierbij is dat we hierdoor laten zien, klaar te staan voor onze burgers."

"Maar we moeten ook internationaal blijven optreden in het kader van vrede en veiligheid", aldus Jonkman, "dan kunnen we aan de internationale gemeenschap laten zien dat we er zijn en goed werk verrichten."

MIJN NAAM IS... KORPORAAL ASTLEIGH VAN EMDEN

Astleigh is genist sinds december 2010. Eerder dat jaar is hij op uitzending geweest in Tarin Kowt als chauffeur Bushmaster. Momenteel doet hij in nog zwaarder spul; hij is bedienaar brugleggende tank bij het ospeloton van 412Pagnacie. Hij vindt de genie een veelzijdig wapen met mooie tradities, waar hij zich zeer thuis voelt: "Cohesie en gezelligheid; echt één club, sodeju!" Nationale inzet vindt hij zeer belangrijk: "Zo ziet de bevolking ook wat wij allemaal doen en waar hun geld aan wordt besteed. Wij hebben veel speciale middelen die goed te gebruiken zijn tijdens nationale inzet of andere hulp aan de maatschappij. Niets is onmogelijk. Dat konden we zien bij bosbranden, ontruiming van Fort Pannerden en bij de krakers in Amsterdam." En dan nog de searchpelotons: "We hebben in Uruzgan ervaring opgedaan met search. Nu kunnen we steun leveren aan politie en FIOD. De politie zou gek zijn als zij die ervaring niet zou gebruiken."

Mobile Capturing

*Omni-Directional Imaging
(for covert operations)*

Wireless Networks

*LTE, COFDM
(ad-hoc deployable
mobile networks)*

*Bonded Cellular
(or WiMAX modems +
internal WiFi and
Ethernet)*

Grafenwöhr, een nieuw geniewalhalla?

BASISGENIETECHNIEKEN met scherpe springstof

Wanneer kun je als geniegroep je geniedrills nou daadwerkelijk met scherp beoefenen? Hoe vaak hoor je niet bij het aanbrengen van ladingen op een brug, constructie of mijn: "Ik zou best de uitwerking willen zien." Naast het springterrein Reek is alleen in Noorwegen het springen van grotere ladingen toegestaan. Maar dat is alleen voor de korporaalmineurs. Is er dan toch niet een toegankelijk oefengebied dat ook in deze behoefte kan voorzien?

In juni was 412Pagnie op oefening in Grafenwöhr om daar voor de genie de (on-)mogelijkheden van het oefenterrein in kaart te brengen. Dit deden we door het genietechnisch juist uitvoeren van procedures/drills én samenwerking en integratie met de manoeuvre. Uiteindelijk moest deze oefening leiden tot een gefundeerd advies omtrent mogelijkheden op genie-

gebied. Het eerste deel van de oefening werden diverse genietechnische zaken behandeld:

- Genieverkenningen (weg, brug, brugs slag/veerdienst etc.)
- Mobiliteit (doorbreken draadhindernissen en mijnenvelden, route vrijmaken van UXO's)
- Inzet OST (doorbreken tankgracht en inzet brugverzwaringssset)
- Baan 211 (IED-lane, in combinatie met een sectie inf)
- Scherp springen (drie dagen)
- Bouwen baileybrug
- Prikken naar een scherpe mijn en *Blow In Place*

De tweede helft was een FTX/LFX-programma. Hierbij doorliepen 42BLJ en 1Pel-412Pagnie gezamenlijk de commandovoering en voerden zij een aanvallend gevecht uit tegen de ACie-42BLJ i.c.m. ons 2e en 3e peloton. ▶

GRAFENWÖHR

In Grafenwöhr ligt een groot Amerikaans oefengebied, met vooral schietbanen en *impact-area's*. De lay-out lijkt veel op die van Bergen-Hohne. Ook hier zijn de wegen verbonden met een ringweg, alleen bestaat die voornamelijk uit steenslag, dat zodra het een dag droog is, zeer fijn stof afgeeft, wat direct effect heeft op de snelheid van verplaatsen.

Na drie weken rondrijden zijn alle track-pads versleten. Het terrein is glooiend, afwisselend met grote open stukken veld en dichtbegroeid bos. Er zijn veel kleine stroompjes met moeilijk te onderkennen duikers op elke route; een uitdaging bij routeverkenningen. Het vraagt extra aandacht van het personeel dat bovenluiks staat. Er zijn ook enkele graaflocaties, maximaal een halve kilometer lang. Meerdere geniegroepen kunnen hier tegelijk doorbreken. De ondergrond bestaat voornamelijk uit een zachte bovenlaag van 20cm met daaronder een steenlaag. Een uitdaging voor het ostpel, dat een behoorlijke slijtageslag op het materieel heeft gekregen. Uiteindelijk moest dit peloton ondersteund worden door een Amerikaanse Caterpillar D9.

SPRINGTERREIN

Vooral het springterrein, dat op een grote heuvel ligt, is aantrekkelijk voor genisten. Hier mag je 25kg op het maaiveld en 150kg ingegraven springen. Ook kun je met het voertuig relatief dicht op het springpunt staan, waardoor iedereen de uitwerking kan zien op het moment van de detonatie. En omdat deze springlocatie midden in het oefenterrein ligt kan dit ook verwerkt worden in een scenario.

Elk pagnpel kon de afgelopen oefening drie dagen scherp springen. De sappeurs werden begeleid door onze eigen mineurs. Die hadden kort tevoren in Noorwegen hun oefening 'Explosive Engineer' gehad, waardoor hun kennisniveau maximaal was. Dat pakte goed uit; de jongens weten nu wat de uitwerking is van bepaalde explosieven en kunnen daar naar handelen. Ook het prikken naar en de *Blow in Place* van een scherpe AT-mijn doet wat met de focus van de individuele militair.

BAAN 211

Op Baan 211 kun je IED-gerichte scenario's oefenen, maar wij oefenden er 'groen'. Het is belangrijk om je eigen jongens, maar ook de infanterie bij wie je aangeklikt zit, dit op het hart te drukken. Het is een reguliere vijand met reguliere middelen. Af en toe vallen de mensen met uitzendervaring weer terug in het searchpatroon, waarbij ze soms op de verkeerde aanwijzingen letten. Of een pc-infanterie, die aanneemt dat mijn groep procedures zal uitvoeren die nog onder het IED-search vallen. Op deze baan is met een creatieve O/T-organisatie enorm veel mogelijk.

FTX

Er is veel tijd gestoken in de voorbereiding en de samenwerking tussen beide wapens. Zo werd er voldoende tijd uitgetrokken voor de genie om ons eigen ding te doen. Ook hield het niet op met een enkele hindernis, maar lagen er voldoende uitdagingen op de weg.

Samen met mijn groep was ik ingedeeld bij de OPFOR (*opposite force*) en onze eerste opdracht was het versterken van een 500m lange tankgracht met een 6 bij 3 pas en het verbreden van deze hindernis met draad, aangezien de weg niet opengebroken mocht worden. Geplaagd door extreme regenbuien

en een brandende zon ging mijn groep zonder geklaag voorwaarts. Twee dagen kregen we voor deze klus, maar ons doel was om het voor het donker klaar te hebben. Dat is uiteindelijk gelukt, terwijl de omstandigheden verre van ideaal waren. De container stond bijvoorbeeld 400m van de hindernis vandaan en er waren alleen grote krulpiketten geleverd. Uiteindelijk moesten we volgens het scenario op het springterrein de eerder gebouwde brug onder lading brengen. Zodra de CV 90's 'eyes on' hadden, zou deze gesteld mogen worden.

Toen uiteindelijk groen licht werd gegeven, werden op het zelfde moment alle bewegingen in de omgeving stilgelegd. Het stond weliswaar niet zo in het scenario, maar ik wilde deze kans aangrijpen om het zo veel mogelijk conform BGNT uit te voeren. Want er zijn maar weinig genisten die na het bouwen de brug onder lading mogen brengen en dan ook nog eens daadwerkelijk mogen springen! Na de detonatie bleek dat de brug perfect was gesprongen en het eindresultaat overeen kwam met de verwachtingen. Het resultaat is een groep met een goede beeldvorming van BGNT'n en het omgaan met springstof. Dit is toch de kers op de taart voor elke genist.

Concluderend: de samenwerking tussen 42BLJ en 412Pagnie is in deze drie weken bevorderd. Voor de manoeuvre levert Grafenwöhr problemen op met de ruimte aangezien het binnenterrein niet gebruikt mag worden. Maar lineaire verplaatsingen kunnen prima en er zijn ook veel bivaklocaties in de vorm van FOB's. Voor genisten leent dit gebied zich goed voor het beoefenen van BGNT'n. Het werken met wisselende hoogtelijnen en een lastige ondergrond geeft een extra prikkel ten opzichte van een oefenterrein in Nederland. Het springterrein heeft een enorm scala aan mogelijkheden.

Het daadwerkelijk uitvoeren van een BGNT met scherpe springstoffen is hier gewoon mogelijk. Of het nu gaat om een brugvernieling of het doorbreken van een concertina; het gebied kent weinig beperkingen.

Naast de vrijheid om met je groep scenario's te draaien, geeft dit gebied ieder groepslid een enorme positieve boost. ●

MIJN NAAM IS... KORPORAAL IMCO MEGENS

“Met mijn genie-achtergrond kan ik makkelijk meepraten en advies geven binnen het logistiek peloton van 412Pagnacie.” Dat zegt Imco Megens (25) uit Eindhoven, die eveneens graag zou zien dat ze wat vaker zouden worden ingezet op nationaal gebied nu de uitzenddruk wat lager ligt. “Want met onze diversiteit kunnen we op erg veel gebieden iets betekenen voor de maatschappij. Dan weten de mensen ook wat wij voor capaciteiten in huis hebben en zien zij misschien wat meer het nut van de krijgsmacht in, in plaats van de huidige doorlopende bezuinigingen.” Imco is ook druk met zijn eigen toekomst bezig: “Ik wil mijn havodiploma behalen en doorstromen naar de KMS voor een verdere carrière binnen Defensie.”

MIJN NAAM IS... KORPORAAL CHRIS KEULEN

Deze 24-jarige Maastrichtenaar heeft al een heel militair leven achter de rug. Hij diende vier jaar als hulpbeheerder geneeskundig verbruiksmateriaal bij 420 Hospitaalcompagnie in Ermelo en was twee jaar geleden op uitzending in Kunduz. Zoals (bijna) iedereen vond Chris dit absoluut een mooie en leerzame ervaring. Maar... hoewel hij een mooie tijd had bij 420, was hij echt toe aan een nieuwe uitdaging en een nieuwe werkomgeving. Al snel kwam hij uit bij de genie met haar grote diversiteit. Hij verdiepte zich in het werk van 411Pagnacie en toen was zijn keus snel gemaakt: “Mobiliteit, contramobiliteit, bescherming en algemene genietaken.” En dat doen ze met genietanks, brugleggende tanks, wiellaadschoppen, Fenneks en boten. “Pantsergenie, dat wordt ‘m!’ Sinds afgelopen april is hij chauffeur Fennek bij de commandogroep van het ondersteuningspeloton. En ook hier: diversiteit genoeg! Zijn leven buiten de Fennek staat in het teken van muziek; van festivalbezoek tot lekker plaatjes draaien bij een maat. En als hij niet aan het motorcrossen is, kun je hem op het voetbalveld vinden.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 RAYMON VAN VULPEN

Ik was full time metselaar in de burgermaatschappij toen ik in 2009 als Natresmilitair in dienst kwam. Omdat 45 Pantserinfanteriebataljon te weinig ingestegen personeel had voor de nieuwe CV90 kon ik meedoen met een pilot, om te kijken of een Natresmilitair volledig met de beroepsmilitair kon meedraaien. Van de 200 gegadigden zijn er slechts 12 geslaagd. Ook moest je je burgerwerk voor geruime tijd kunnen stilleggen, want je moest 40 uur per week meedraaien met de infanterie. Tijdens dit jaar ben ik ervan overtuigd geraakt dat mijn hart bij Defensie ligt en nu werk ik bij 3Pel-411Pagnacie. Ik heb gekozen voor de genie omdat ik mijn tien jaar bouwervaring niet wilde weggooiden. Wat mij enorm trekt zijn de oefeningen in binnen- en buitenland, waardoor de band met je collega's alleen maar sterker wordt. Inmiddels draai ik al geruime tijd mee en het bevalt uitstekend. Pantsergenist worden was duidelijk een goede keuze. Ik ga in alle gevallen met mijn groep voor nummer 1 en mocht ik dit niet halen, zal ik altijd balen.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 REMCO WOUTERS

Ik begon in 2009 bij 2Pel-411Pagnacie en ik voelde me er gelijk goed thuis. Gezelligheid ging samen met serieuze training en dat beviel mij wel. Bij een potje voetbal scheurde mijn voorste kruisband volledig af en ben ik dik een jaar weggeweest, maar het mooie is dat het contact met mijn peloton niet ophield. Nu 3 jaar later zit ik nog steeds bij 411Pagn als pontonnier/timmerman. Ik vaar onze boten, de aanvalsbote en de verkenningsbote. En ik ben, na mijn opleiding bouwkunde, binnen mijn groep ook timmerman. Ons werk is veelzijdig en je moet altijd op onverwachte dingen kunnen rekenen. Daarom moet je de dingen die van jou verwacht worden, zelf dus ook goed bijhouden. Nu ik al een tijdje met dezelfde groep werk, merk ik dat alles steeds hechter wordt. Iedereen werkt voor elkaar en de oefeningen lopen steeds beter, de taken zijn goed verdeeld en dat brengt rust in de groep. Iedereen kent zijn taken en voert die goed uit en wanneer er eens iemand uitvalt of er even doorheen zit zijn we er als groep altijd om dat op te lossen. Maar er blijven veranderingen komen en iedereen moet daar elke keer weer op aanpassen en reageren. Op dit moment staat er een verblijf op Curaçao voor vier maanden op het programma en dat is iets waar een hoop mensen naar uitkijken. Ik zelf kom uit een sportief gezin en ook de jongens op de kazerne willen 's avonds lekker bewegen, al is het een potje voetbal of fitness, dat maakt niet uit. Ook is onze bataljonscommandant erg fanatiek met onze sportdagen; dat blijkt ook wel uit de trainingen 2 x per week. Wie wil voetballen krijgt voetbaltraining en de basketballer krijgt basketbaltraining. Iedereen kan trainen waar hij beter in wil worden!

Panasonic raadt Windows 8 Pro aan.

Panasonic
ideas for life

TOUGHPAD: TABLETS VOOR ROBUUSTE MOBILITEIT IN THE FIELD

AL MEER DAN 17 JAAR PRODUCEREN WIJ ROBUUSTE
MOBIELE TOUGHBOOK COMPUTERS.

NU IS ER OOK EEN COMPLETE LIJN ROBUUSTE TABLET
PC'S DIE TEGEMOET KOMEN AAN DE VRAAG NAAR MEER
COMPACTHEID EN LICHT IN GEWICHT, MAAR UITERAARD
CONFORM DE BEKENDE TOUGHBOOK KWALITEIT!

GECERTIFICEERD VOOR DEFENSIE

Onze ruggedized tablets zijn er in verschillende groottes voor uiteenlopende toepassingen: gaande van een groot 13 inch beeldscherm tot een compact 7 inch beeldscherm dat eenvoudig op de man te dragen is.

De nieuwe Toughpad tablets voldoen aan de MIL-Standaard (MIL-STD810G) voor o.a. schokbestendigheid- en temperatuurklassen en aan de Ingress Protection standaard IP65 voor water- en stofbestendigheid.

De TOUGHPAD geeft u optimale bewegingsvrijheid en toegang tot uw data en applicaties, ook onder de meest extreme omstandigheden!

Voor vrijblijvend advies contacteer ons op:

+31 73 640 2576 (Nederland)

+32 2 481 03 73 (België)

Of stuur ons een e-mail op toughbook.benelux@eu.panasonic.com

www.toughbook.eu

FZ-G1

FZ-A1

JT-B1

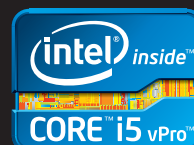
CF-D1

TOUGHBOOK

When it's worth doing better.

Intel, het Intel logo, Intel Core, Intel vPro, Core Inside en vPro Inside zijn handelsmerken van Intel Corporation in de V.S. en andere landen. Google en Android zijn handelsmerken van Google Inc.

Luchtmobiele
genisten
ondersteunen
SOTG-concept
in oefening
Lowlands

Integratie van ieders expertise noodzakelijk

Van 24 juni t/m 5 juli 2013 heeft een Advanced Search Team van 11 Geniecompagnie deelgenomen aan de oefening Lowlands 2013-1 in Noord-Brabant, Zeeland en België. 11 Geniecompagnie steunde de eenheden van het Korps Commandotroepen met als doel de integratie tussen KCT, gevechtseenheden en enablers.

SOTG-CONCEPT

Tijdens Lowlands stond het optreden als *Special Operations Taskgroup* (SOTG) centraal; een samengestelde eenheid uit *Special Forces* (SF), gevechtseenheden en gevechtsondersteunende eenheden. In het SOTG-concept worden de ►

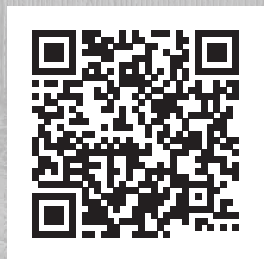

Holmatro Special Tactics gereedschap

Hydraulische breek-, knip-,
spreid- en hefgeredschappen
voor uw tactische en
specialistische operaties.

- Krachtig
- Compact & draagbaar
- Snelle & stille bediening

Bekijk de video's op onze
website:

planning en uitvoering geïntegreerd uitgevoerd. Hierbij maken de specialisten en ondersteunend personeel deel uit van de SOTG. De omgeving waarin operaties worden uitgevoerd is veranderd en complexer geworden. Hierdoor is het voor het KCT bijna niet meer mogelijk om operaties uit te voeren zonder steun van niet-SF eenheden. In Afghanistan is men tijdens ISAF- en TFU-operaties tot de conclusie gekomen dat geïntegreerd optreden noodzakelijk is. De dreiging van IED's was voor het KCT een reden om regelmatig een beroep te doen op de genie.

LOWLANDS 2013-1

De eerste opdracht was een *raid* op fort Altena. Hier had een *IED-facilitator* zich verschanst en werden IED's geproduceerd. Een mooie opdracht voor de genisten. Omdat we weinig tijd hadden om de search uit te voeren, hebben we veel tijd besteed aan de voorbereidingen en *rehearsels*. Dit loonde tijdens de uitvoering: de search verliep soepel en we hebben veel bewijsmateriaal vergaard.

Door het effectieve optreden werd de druk voor de vijand voelbaar. Als antwoord namen ze de Haringvlietsluis in en dreigden zij de sluizen op te blazen indien er niet voldaan werd aan hun eisen. De Haringvlietsluis is een groot object met veel verstoppingen. We hadden wederom niet veel tijd voor de search en het vinden van de IED's was essentieel voor het terugnemen van de sluis. Er rustte dus een belangrijke taak op de schouders van de genisten. Terwijl het ultimatum van de vijand naderde, deden we de laatste *rehearsels*. De maquette die we gemaakt hadden, kwam hierbij goed van pas. Ook hier bleek tijdens de uitvoering dat een goede voorbereiding essentieel is, de aanval verliep goed en de IED's waren snel veilig gesteld. De bevrijding van de gijzelaars verliep minder goed. Een aantal gijzelaars werd eerst niet gevonden; later wel op aanwijzing van een genist. Ja, een goede kaartstudie blijft belangrijk!

Om de vijand een laatste slag toe te dienen hebben we een aanval uitgevoerd op een drugslab en trainingsfaciliteit. Hierdoor zou de vijand geen drugs meer kunnen produceren en geen rekruten meer kunnen opleiden. Naast het zoeken naar bewijsmateriaal hadden we als genisten ook een belangrijke rol in de aanloop van de aanval. De vijand beschermde het drugslab met luchtdoelartillerie. Het was aan de genisten om deze onklaar te maken, zodat de Apaches luchtsteun konden leveren. Hoe veelzijdig moet je zijn als genist?

ERVARINGEN

Tijdens Lowlands 2013-1 lag de nadruk voor de genisten op het vergaren van bewijsmateriaal en informatie. Dit gebeurde tijdens *Tactical Exploitation Operations* (TEO). De taak van de genist was het searchen van de locaties, op zoek naar informatie en middelen waaruit inlichtingen gewonnen konden worden. De behoefte daaraan bleek groot, want de verscheidene KCT-compagnieën deden regelmatig een beroep op deze specialiteit van de luchtmobiele genisten. Hierdoor volgden de verschillende opdrachten elkaar snel op. Dit vereiste van de mannen enige flexibiliteit; geen probleem!

Het verzamelen van informatie is bij huidige operaties zeer belangrijk. Zonder dat kunnen er geen inlichtingen worden gegenereerd, die juist essentieel zijn indien men te maken heeft met een vijand die binnen een netwerk of in cellen optreedt. De verscheidene spelers (Genie, EODD en KCT) zijn in de afgelopen jaren voornamelijk ieder voor zich bezig geweest met de invulling van exploitatie van informatie-/bewijsmateriaal. Dat bleek tijdens de oefening bij de uitvoering van de operaties en de afwikkeling hiervan. Delen van het werk werden dubbel uitgevoerd of er waren discussies over de rollen van de verschillende spelers tijdens verschillende fasen. Wil men alles uit het vergaarde bewijsmateriaal halen, dan is de integratie van de verscheidene expertises noodzakelijk.

Bij de oefening werd er voornamelijk met helikopters opgetreden. Dit bracht tijdens de opdrachten enige tijdsdruk voor de search met zich mee. De tijd die men op locatie voor de search had, was afhankelijk van de beschikbare tijd van de helikopters. In deze beperkte tijd diende de infanterie het object te zuiveren en de genie moest tevens de search uitvoeren. Er bleef vaak minder dan een half uur over om het bewijsmateriaal te verzamelen. Gebleken is dat het luchtmobiele Advanced Search Team (AST) hier uitermate geschikt voor is.

11 Geniecompagnie heeft veel gedaan en veel geleerd van het geïntegreerd optreden. Het nieuwe AST van 11 Geniecompagnie, met personeel afkomstig uit de veldpelotons, heeft op basis van de luchtmobiele kennis en kunde aangetoond het KCT te kunnen ondersteunen. De kennis op het gebied van advanced searchoperaties zorgt dat dit team onder andere geschikt is voor de inzet bij *tactical exploitation operations*. ●

PURE WATER

Veilig drinkwater is de eerste levensbehoefte van de mens en een goede afvalwatervoorziening is essentieel. MTD levert kwalitatief hoogwaardige en innovatieve producten, gepassioneerd personeel en heeft ruim 25 jaar ervaring in tijdelijke watervoorzieningen wereldwijd. Wij ontzorgen u aangaande de watervoorzieningen op locatie, zodat u zich 100% kan focussen op de werkzaamheden waar het voor u echt om gaat.

- ✓ 24/7 Full-service organisatie
- ✓ Opbouw, onderhoud, service en demontage van de tijdelijke watervoorzieningen
- ✓ Waterzuivering op locatie
- ✓ Totale waterinfrastructuur voor zowel drinkwater als afvalwater
- ✓ Afvalwater behandeling
- ✓ Real-time monitoring waterkwaliteit
- ✓ Veilig drinkwater, gegarandeerd

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met
Ronald Korver, Account Manager MTD
T: +31 88 77 55 000, e-mail: ronald.korver@mtd.net of kijk op www.mtd.net
MTD | Clara Zetkinweg 4 | 5032 ML Tilburg | Nederland

MTD® pure water

ONSITE INSTALLATIONS & MANAGEMENT

HOT BLADE

in heet Portugal

Dinsdagochtend 16 juli vloog de Bravogroep van het 3e Peloton 11 Geniecompagnie AASLT in een KDC-10 van de Koninklijke Luchtmacht naar de luchthaven Porto in Portugal. Daar gingen zij samen met de Bravocompagnie 'Pegasus' van 13 Infanteriebataljon RSPB deelnemen aan de internationale Helikopteroefening *HOT BLADE 2013* (HB); een internationale helikopteroefening waarbij de *European Defence Agency* (EDA) leading is.

Foto: Veel gebruik van buitenlandse heli's, o.a. de UH-1D Huey

HB werd voor de tweede keer gehouden, opnieuw in gastland Portugal. Dit jaar hadden de deelnemende landen - Duitsland, Oostenrijk, België, Nederland en Portugal - helikopters gevlogen richting *Ovar Airbase* om te kunnen dienen als transport en *force protection* voor de Nederlandse en Portugese grondtroepen. Voor deze oefening was éénderde van het Portugese luchtruim gereserveerd als oefengebied voor de heli's en de F-16's en daarbij waren 40 verschillende gronddoelen beschikbaar. De komende twee weken zouden in het teken staan van luchtmobiel optreden in het hete Portugese binnenland.

FAMILIAR RIDES

De eerste week konden we acclimatiseren, kregen we veiligheidsbriefings over de verschillende heli's en *familiar rides*: vliegen met de verschillende heli's om zo bekend te worden met de verschillende in- en uitstijgprocedures en het geleerde tijdens de veiligheidsbriefings in praktijk te brengen. We vlogen met de Duitse en

Oostenrijkse Huey, de Portugese Merlin, de Belgische Agusta A109 en onze eigen Chinook en Cougar.

In de tweede week ging het om de *Combined Air Operations* (COMAO). Tijdens deze COMAO's werden *air assault* acties uitgevoerd waarbij een luchtmobiel infanteriepeloton met ondersteuning van genisten het grondtactische gedeelte voor zijn rekening nam. Tijdens deze acties hadden we te maken met scenario's waarbij geniesteun nodig was in de vorm van search en het noodvernietigen van munitie. Dit laatste moest door de groepscommandant genie goed worden afgestemd met de Forward Air Controllers (FAC) om zo een actieve *Restricted Operated Zone* te krijgen, waarbij er daadwerkelijk geen vliegbewegingen plaatsvonden binnen de veiligheidsstraal van het te springen object.

Tijdens de tweede week zat nog een mooie 24-uurs oefening ingebouwd waarbij navigeren door bergachtig ►

Demo van Portugese brugslag die niet helemaal vlekkeloos verliep

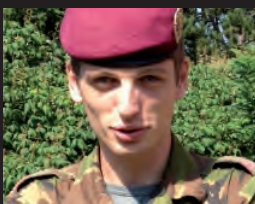
terrein aan bod kwam in combinatie met temperaturen boven de 35 graden Celsius. Deze week had in het teken moeten staan van een grote compagniesactie, waarbij de gehele compagnie zou worden ingevlogen door het gehele aanwezige helikopterpakket, maar deze is niet doorgestaan vanwege het jammerlijk verongelukken van een Nederlandse sergeant-majoor van de luchtmacht.

CROSSTRAINING

In de tweede week had de *Escola Prática de Engenharia*, de

Portugese genieschool in Tancos, een mooi dagprogramma in elkaar gezet om ons in hun keuken te laten kijken. Hun genieschool is te vergelijken met ons OTCGenie, maar er zijn op hun locatie ook enkele parate eenheden gestationeerd, zoals hun CBRN verdedigingscompagnie, hun brugcompagnie en hun EODcompagnie, welke bij hen (nog) onder de genie valt.

De dag begon met een 4 kilometer speedmars met hun G3 wapen richting de schietbaan om daar wat 7.62 het voorterein in te knallen. Aansluitend een geïmproviseerd vlot gemaakt

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 BEAU ZWAKMAN

Air Assault acties, het schieten en het werken met explosieven. Dat vindt Beau Zwakman de leukste aspecten van zijn werk als luchtmobiel genist.

Toen hij in 2009 opkwam, ging hij voor de uitdaging, zowel fysiek als mentaal, en dat heeft-ie in ruime mate gevonden bij 11 Geniecompagnie AASLT. Binnenkort begint hij aan een nieuwe functie. Waar en wat is nog even onbekend, maar dat gaat wel goed komen.

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 FERRY VAN DE GRINT

Ferry is oud-infanterist. Hij begon bij 17Painfbat in Oirschot, wilde daarna duiker worden. "Ik doorliep verschillende selectieprocedures maar kwam helaas op de wachtlijst. Dus haalde ik in de tussentijd mijn rode baret bij 12Infbat. Aan het eind van mijn contract bij het 12e was het tijd om de overstap te maken. Ik ben sinds februari 2013 werkzaam als duiker bij het EARS-peloton van 11 Geniecompagnie."

Genist word je niet zomaar. Als infanterist had Ferry een hoop opleidingen te doen, maar gelukkig kon hij die allemaal achter elkaar volgen. Nu kijkt hij daar voldaan op terug: "De genie heeft zo veel te bieden dat je nooit bent uitgeleerd. Vooral bij het EARS-peloton is het aanpotten: de ene week springen we in Reek; de week erop sta je met een groen gezicht te verkennen in het bos en de derde week is het duiken. Bij EARS draag je veel verantwoordelijkheid als enkele vent, maar daar hoort ook enorm veel zelfstandigheid bij. En door de kameraadschap binnen het peloton wordt dat ook allemaal mogelijk."

om de rivier de Tagus over te steken; typisch infanteriepionierwerk. Na de lunch maakten we gezamenlijk een start met het bouwen van een brug. Dit deden ze zelf ook niet zo vaak, want de brug viel bijna uit elkaar na het hijsen van het frame. Na het gedeeltelijk indekken van de brug, konden we door naar de *Counter-IED lane* van de EOD, opgezet met hun uitzendervaring van voornamelijk Afghanistan.

De EOD-kapitein die ons begeleidde wist de nodige verdieping te geven. In plaats van de gebruikelijke geluidsimulatie DM-54 gebruikten zij 200 gram kneed om het net wat meer realistisch te maken. Van hun materiaal kregen we te zien hoe hun EOD-robot, de Telerob, een verdacht pakketje onschadelijk maakt. Erg interessant en we konden ook nog een kijkje nemen in hun toonzaal.

Ook wij konden ons meegebrachte materiaal (o.a. Leica en DRFD) laten zien. Hun CBRN-eenheid had voor ons een programma in de MOR opgezet. Erg vermakelijk, vooral voor de Portugezen, want die stonden achter grote glazen ramen naar zeven Nederlandse genisten te kijken die Portugese drills moesten uitvoeren. Kortom, een interessant en leuk bezoek aan de Portugese genie en zij staan open voor verdere samenwerking.

Search bij 35° Celsius in het typische Portugese binnenland

HOT BLADE 2014

Tijdens deze oefening is het 'Air Assault' gehalte van de Bravogroep weer bestendigd en zijn ze daarnaast genietechnisch getraind op het gebied van search en noodvernietigen van munitie.

Daarbij is het fysieke gedeelte niet in de steek gelaten door het navigeren en optreden in bergachtig terrein onder warmweerstandigheden.

In 2014 kan 11 Geniecompagnie weer een groep meesturen; dan met het 11^e Infanteriebataljon GGJ. ●

Het bouwen van een geïmproviseerd vlot bij de Tagus rivier, met op de achtergrond het kasteel 'de Almourol'

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 PETER ROBBESCHEUTEN

Als je zes jaar bij 11Gncie Lmb AASLT zit, mag je jezelf ervaren noemen. Peter heeft tweemaal Afghanistan gedraaid; de eerste keer als *combat life saver* en de tweede keer als Minimi-schutter. Beide geslaagde uitzendingen, want: 'samen uit, samen thuis'.

Nu is hij korporaal-mineur/explosievenverkenner. "Omdat we maar een kleine eenheid zijn, moeten we veel eenheden ondersteunen en draaien we ook vele oefeningen wereldwijd, onder andere Schotland en Amerika."

Maar ze trainen niet alleen met luchtmobiel: "Ook met de commando's, mariniers, pantserinfanterie en de luchtmacht gaan wij mee. Door al deze ervaring ben ik de soldaat geworden die ik nu ben. En daar ben ik trots op!"

MIJN NAAM IS... SERGEANT PETER VAN DER LINDEN

Bij 11Gncie kom je nog eens ergens. Peter van der Linden, die sinds februari 2010 daar groepscommandant is, heeft veel mooie dingen gedaan: "Een opwerktraject gedraaid met het KCT; daar heb ik mijn parabrevet behaald."

Met mijn groep tweemaal in Texas geweest en in Schotland de *Mountain Movement course* met de mariniers gedraaid. "Kortom: bij deze eenheid kom je op veel plekken en moet je af en toe best even gas kunnen geven."

Het jaar 2014 ziet er ook weer positief uit: "We gaan weer aan de slag met veel nieuwe collega's binnen ons peloton om operationeel gereed te worden voor het IRF. Ik heb er zin in!"

Redeployment Kunduz: KORT MAAR KRACHTIG

Wanneer er 'uitzending' op het jaarprogramma staat zijn de gedachten gericht. Iedere inzet is anders, maar ervaring vormt de basis voor verwachtingen.

In dit artikel wil ik onze ervaringen van de infra-redeployment van de PTG-5 (Police Training Group 5) uit Kunduz Afghanistan met u delen.

WAPENFEITEN

Een korte samenvatting van de wapenfeiten vooraf:

- Hoofddoel (demonteren en transportgereed aanbieden infradelen locatie Kunduz): in 11 werkbare dagen gerealiseerd;
- 22 gemotiveerde genisten, verwachte inzetduur 2 maanden. Werkelijke inzetduur: 23 dagen. Samen uit en gezond weer thuis;
- Op het moment van schrijven is de locatie Kunduz 'leeg' en werken de logistieke collega's nog hard aan het laatste deel van de opdracht; het voorbereiden van transporten naar Nederland.

DOELSTELLING

Het terugtrekken van Nederlandse eenheden uit de provincie Kunduz was in de media niet bijzonder groot nieuws. Maar wel een bijzonder besluit, namelijk eerder afronden en terugkeren dan gepland. Dit hangt samen met het besluit van onze Duitse partners in Kunduz om zich terug te trekken. Daarom is er snel een Redeployment Element (RDE) geformeerd, voornamelijk uit 100 en 200 Bevoorradings- en Transportbataljon, een groot aantal specialisten en met de omvang van een goed gevulde compagnie. Ook wij als Genie TaakTeam zijn onder bevel gesteld bij dit RDE. De *end state* van het RDE was helder: het Nederlandse deel van Kamp Kunduz overgedragen of afgebroken en al het materieel op Mazar-e Sharif (MeS) gereed voor transport naar Nederland. Daarbij was de commandant van het RDE helder over het 'hoe': "Alleen samen zijn we succesvol en wie klaar is, kan naar huis".

AFTASTEN

Het is in een samengestelde verhouding altijd aftasten wat je aan elkaar hebt en wat je mag verwachten. Hiervoor is op kaderniveau veel tijd en aandacht besteed aan kennismaking en begripsvorming op doelstellingen en belangen. Vooral op het

gebied van materieellogistiek en interne huishouding hebben we elkaar nodig gehad. We zijn niet alleen met open armen door 'de logistiek' ontvangen, maar ook als peloton in de compagnie opgenomen. Zo ontstonden in korte tijd een wij-gevoel, een solide bevelstructuur en een gezamenlijke doelstelling.

Dat er snel gehandeld moest worden was duidelijk. De opkomst-/formatiedag volgde twee dagen na het bericht dat wij voor de redeployment aangewezen waren.

Het taakteam is daar hernoemd tot Genie TaakTeam Redeployment (GN TT RDE). Kort daarna is het RDE vertrokken, drie weken later volgde het GN TT.

FOCUS OP GEZAMENLIJK SUCCES

Het GN TT RDE is samengesteld uit personeel van het constructiepeloton, grond- weg- en waterbouwpeloton en ondersteuningsdetachement, aangevuld met kenniscapaciteit vanuit Geniewerken. Het resultaat is een eenheid met bijna alle vakspecialismen van de compagnie, die daarmee een diversiteit aan opdrachten kan uitvoeren. Een samengestelde eenheid moet zichzelf (opnieuw) leren kennen en dat gold ook voor ons. Gericht op inzet heeft het GN TT RDE binnen een bataljonsoefening kunnen trainen in samenwerking, maar ook ruimte gekregen voor kennismaking. Dit heeft in Kunduz zijn waarde bewezen.

GEEN PLAN OVERLEEFT DE STARTLIJN

De lijn van handelen was duidelijk. Alleen door intensief samenwerken met zowel de logistieke eenheden als met de PTG-5 zelf zou het mogelijk zijn om de ambitie waar te maken.

Maar zoals in iedere militaire operatie haalde ook hier de werkelijkheid het plan reeds bij de startlijn in. Om momentum te behouden heeft de PTG-5 er namelijk voor gekozen een aantal niet-kritieke infradelen door eigen troepen of derden te laten ontmantelen. Daardoor kon het GN TT RDE zich voornamelijk richten op 'hoogwaardige' opdrachten om gereed te maken voor het laatste konvooi naar MeS.

Door de korte tijdlijn van 11 werkbare dagen en technisch mooie opdrachten kreeg de inzet een hoog *battle rhythm*. Iedereen heeft dan ook keihard gewerkt om de gezamenlijke doelen te halen. Met onze ervaring ontstond er een 'oefenritme' waarbij het halen van de opdrachten en het inzetbaar houden van personeel de belangrijkste doelen waren. Enerzijds de verwachtingen reëel houden en anderzijds om ze waar te maken. "Wie klaar is, kan naar huis". Deze werkwijze van commandant RDE voorkomt in een redeployment onnodige bezetting van een locatie en zorgt er voor dat personeel efficiënt ingezet wordt. Voor ons hield dit in: terug naar MeS, daar een onderhoudstent bouwen en daarna door naar Nederland. Dit is voor GN TT's misschien ongebruikelijk, maar zo raken gemotiveerde genisten niet werkloos en gedemotiveerd.

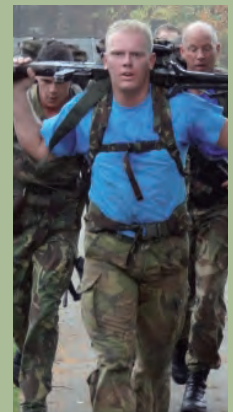
KORT MAAR KRACHTIG

Zo kijkt het GN TT RDE op zijn inzet in Afghanistan terug. Hoewel de duur van de opwerkperiode en daadwerkelijke inzet niet in verhouding lijken te staan, ben ik er van overtuigd dat ook - of juist - bij dit soort opdrachten een goede voorbereiding er voor zorgt dat een taakteam effectief kan zijn en iedereen gezond weer thuis komt.

Het was een mooie ervaring en een voorrecht deze opdracht te mogen uitvoeren. ●

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 STEFFAN DUURSMAN

Steffan is plaatsvervangend commandant binnen de elektrotechniekgroep van het *Advanced* Constructiepeloton van 103Constrcie. Dit peloton is gevuld met ervaren bouwtechnici die worden ingezet om zelf te bouwen of de bouw door anderen (bijv. *locals* of andere genisten) te steunen met advies en kennis. We doen elektrotechniek (ET), installatietechniek (IT) en bouwkunde (BK). Hij heeft eerst vijf leuke jaren gehad bij 104Constrcie, tot de bezuinigingen toesloegen en 104 werd opgeheven. Korporaal Duursma heeft drie uitzendingen op zijn naam staan. In 2009 zat hij in Tarin Kowt bij het Infra Support Detachment (ISD) ET. De tweede keer was Deh Rawod de bestemming; toen als ISD'er, waarbij het ISD tevens de *Redeployment Task Force* (RDTF) ondersteund heeft. Tot slot is hij in 2011 meegegaan bij de *deployment* van Kunduz. Steffan denkt vooruit: "Het grote voordeel van de genie vind ik dat de diploma's ook geldig zijn in het burgerleven. Ik zou graag door willen studeren tot en met mijn niveau- 4 elektrotechniek. Daarna wil ik, binnen of buiten Defensie, als leraar aan de slag. Mocht ik daarna nog steeds motivatie hebben, dan zou ik graag doorstuderen op HBO-niveau om uiteindelijk de toekomstige constructiegenisten te kunnen opleiden."

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 CHRIS BORREL

Chris Borrel is in 2007 begonnen met het OJKL (oriëntatiejaar KL, momenteel VeVa geheten). Dat jaar heeft hij gecombineerd met de opleiding Installatietechniek niveau-2. Inmiddels werkt hij alweer zes jaar met veel plezier bij 103Constrcie. Maar hij ziet natuurlijk ook wel dat de omgeving verandert en dat je jezelf moet blijven ontwikkelen. Daarom is hij na vijf jaar constructiepeloton gaan werken bij de staf om zo beter invulling te kunnen geven aan zijn studie, namelijk MBO-3 Installatietechniek. Chris zoekt – en vindt! - afwisseling in zijn werkzaamheden, zeker binnen de genie. En hij vindt het positief dat wij als militair/genist ons steeds vaker laten zien binnen Nederland met steunverleningen en nationale operaties. Dit maakt het werk nog afwisselender, maar ook zeker meer tastbaarder voor onze vrienden en familie. Maar: "Ik ben niet van mening dat de eer alleen te behalen is in Nederland; daar hebben we ook missies en vredesoperaties voor nodig."

NEDSHIELD

Leading military base innovation

Nedshield is the solution integrator and developer of INFRA2base, the new innovative military base camp of the future.

Nedshield has brought together the likes of DSM, Akzo Nobel, Tencate as well as smaller niche technology companies and research entities to develop and deliver the INFRA-2base.

INFRA2base reduces the cost and logistical footprint of military infrastructure. It provides higher ballistic and chemical protection, increased flexibility and substantial energy efficiency gains through the development and use of new materials and technology systems.

Nedshield's consultative approach and interaction with the Royal Dutch Engineers (Genietroepen), US Marines Corps/Office of Naval Research allows it also to address the modern conditions of asymmetrical and urban warfare and the ongoing calls for the Military to support Humanitarian Aid & Disaster Relief (HADR) missions.

Nedshield's unique position created through the delivery of the INFRA2base capabilities brings the Dutch technological leadership and military expertise and experience to the front.

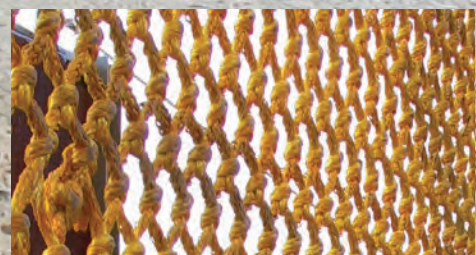
www.nedshield.com

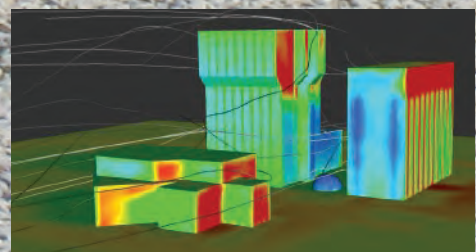
New materials & technology

Design prototypes

RPG protection

Live infrastructure monitoring

Innovated with and tested by **TNO**

TAAKTEAM 7

ADVANCED CONSTRUCTIE IN AFGHANISTAN

Is Taakteam 7 het zevende team in een rij van identieke taakteams? Als je naar de feiten kijkt, ben je al snel geneigd ja te antwoorden. Alle taakteams gingen naar Afghanistan. Alle waren ze samengesteld uit constructieingenieurs van 101 Geniebatljon. En alle hadden ze als hoofdtak werkzaamheden uit te voeren aan de operationele infrastructuur.

Toch is Taakteam 7 niet zomaar de zevende in de rij. Naast het feit dat er uiteraard weer ander personeel betrokken was bij dit taakteam, zit het grootste verschil in de uitvoering. Taakteam 7 heeft namelijk als eerste bewust en gericht elementen van het Advanced Constructie-optreden toegepast. Advanced Constructie is een concept dat in de afgelopen jaren is ontwikkeld binnen 101Gnbat (zie Genist mei 2013). Binnen het bataljon zijn twee pelotons samengesteld die door een combinatie van opleiding, ervaring en attitude in staat zijn te opereren in een snel veranderende omgeving.

Een omgeving waar de ene techniek de andere in razend snel tempo opvolgt; een omgeving waar *outsourcing* wordt toegepast en een omgeving waarin de opdrachten van vandaag gisteren nog niet bekend waren. Allemaal factoren die het maximale vragen van het personeel en waarin iedereen, ongeacht de rang of functie, een wezenlijke invloed heeft op de uitvoering. Taakteam 7 is

half maart vertrokken voor groot onderhoud aan de Nederlandse infrastructuur op de diverse kampen in Afghanistan. Met een duidelijk overzicht van vooraf goed voorbereide opdrachten leek het een zeer overzichtelijke missie te worden. Dit veranderde drastisch toen bekend werd dat de Nederlandse politie-trainingsmisssie in Kunduz vroegtijdig ging stoppen. Opdrachten in Kunduz werden afgeblazen en nieuwe behoeftes werden geïnventariseerd door het verkenningsteam van het Redeployment Element (RDE). Al snel ontstond een lijst met opdrachten die binnen een recordtempo gerealiseerd moesten worden om te zorgen dat alle Nederlanders op tijd uit Kunduz weg konden zijn.

Een opdracht die door de combinatie van tijdsdruk, gebrek aan materiaal en gebrek aan mankracht uitermate geschikt is voor een advanced constructiepeloton. De belangrijkste nieuwe opdracht was het creëren van een *Redeployment Area* in *Masar-e Sharif*. Een multifunctioneel terrein, ter grootte van

vier voetbalvelden, waar alle Nederlandse spullen uit Kunduz worden opgeslagen, onderhouden en gereed gemaakt voor transport. Een opdracht waarin het essentieel was om alle beschikbare capaciteiten en middelen maximaal efficiënt te benutten. Door het gebrek aan tijd was het inmiddels onmogelijk geworden om extra bouwmaterialen of mankracht uit Nederland in te zetten. Het resultaat is wellicht het beste te beschrijven door een aantal voorbeelden te geven van werkzaamheden die in de weken daarna hebben plaatsgevonden.

Een korporaal die met behulp van een oude handleiding, technische kennis en een dosis doorzettingsvermogen de werking van professionele landmeetapparatuur doorgrondt. Een apparaat waarmee hij vervolgens het gehele terrein tot op de millimeter inmeet en omzet in een technische tekening.

Bouwkundige soldaten die zelfstandig, aan een tafel in een tent, een ontwerp maken van een grote overkapping en de bescherming van de elektrische installatie. Constructies die bovendien volledig gemaakt moesten worden van middelen die lokaal ter beschikking waren. Alleen mogelijk door een combinatie van vakmanschap, motivatie en *situational awareness*. Een sergeant die bij gebrek aan machines leiding geeft aan een klein peloton Afghanen dat wordt ingezet om met de hand een HESCO perimeter te vullen van enkele honderden meters. Een mooie uitdaging met *locals* die geen Engels spreken en bovendien alles proberen om zo min mogelijk werk te hoeven doen. En tot slot een korporaal die waardevolle bouwkundige *input* levert aan een Engelstalige *Scope of Work*; een document dat verwerfers gebruiken om lokale aannemers gericht te kunnen inhuren.

Dit zijn enkele voorbeelden van werkzaamheden die alleen mogelijk waren, doordat de kennis van de omgeving en de techniek op de werkvloer zijn gecombineerd. Een unieke combinatie die mogelijk is geworden door de ontwikkeling van het concept Advanced Constructie. Ondanks dat het concept nog niet is uitontwikkeld, is de inzet van Taakteam 7 een mooie vuurdoop geweest. We kijken met vertrouwen uit naar de toekomst. Een tijd waarin we ons verder blijven voorbereiden op inzet in een steeds sneller veranderende wereld om ons heen. ●

GENIE IN DE WEER VOOR DE KRONING

Voor de inhuldiging bracht 105 Geniecompagnie Waterbouw in totaal 82 pontons te water – totaal ruim vijfhonderd meter – om het Amsterdamse IJ af te sluiten voor de scheepvaart.

Door deze als afsluiting te gebruiken,

kon het kersverse koningspaar ongestoord een vaartocht over het IJ maken. "Normaal gesproken gebruiken we pontons om locaties toegankelijk te maken, maar in deze opzet fungeren ze als blokkade", vertelt Strauven.

Met ruim honderd genisten, 65 met materiaal afgeladen vrachtwagens en met vier dagen hard doorwerken, lukte het de genie ruim voor de inhuldiging op de Piet Heinkade, bij de Passenger Terminal Amsterdam twee grote loopbruggen te bouwen. ●

GENIE INZET VOOR HET BEVRIJDINGSDAGCONCERT OP DE AMSTEL

105 OOK OP SPORTIEF GEBIED NUMMER ÉÉN

Op 5 september hebben de compagnieën van 101 Geniebataljon tegen elkaar gestreden op de bataljonssportdag. Aan het eind van de dag kwam 105 Geniecompagnie Waterbouw als overtuigende winnaar uit de bus, en mochten de pontoniers de 'sm Mark Leijsen trofee' weer meenemen naar het Engelse Gat. Onder stralende weersomstandigheden stond het bataljon aangetreden om te worden toegeproken door C-101Gnbat. Namens 105GnieWb kwam Neptunus op zijn strijdwagen, voortgetrokken door twee pontonnierzeepaardjes, ten tonele om

de sm Mark Leijsen wisselbeker aan de BC te overhandigen. Na de uitgebreide pittige warming-up onder leiding van opvallend gespierd geklede instructeurs kon de strijd beginnen.

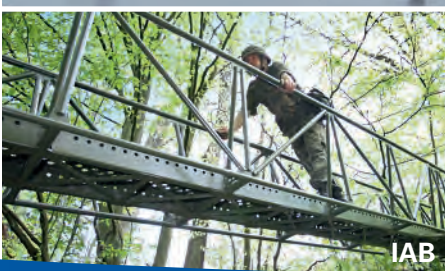
17 Teams van Ststcie, 102, 103 en 105 streden tegen elkaar over 9 onderdelen. De sportgroep in Wezep was erin geslaagd een uitermate creatief en afwisselend programma te verzinnen, waarbij fitheid, gogme, team effort en coaching de voorwaarden waren voor succes. Het is vrijwel onmogelijk om elk onderdeel uit te leggen. Aan het eind van de middag mochten de comman-

danten en hun plaatsvervaarders aantreden voor het commandantenspel. Zij dienden zich allen in een beschermend pak te hijsen om de strijd aan te gaan met een politiehond.

Met vijf seconden voorsprong op de herder, moesten de ongelukkigen een zo groot mogelijke afstand afleggen alvorens onherroepelijk door de hond te worden gegrepen. Aangemoedigd door het personeel werd elke vent tussen 50 en 70 meter gegrepen, waarbij een CC en een 'waarnemend plaatsvervaardend' CC niet geheel ongeschonden bleven. ●

Over All Obstacles

Best proven also in disaster relief operations (Dual Use). Mobile military bridge systems from General Dynamics European Land Systems–Germany. A synergy of experience and modern technology.

Defense Solutions for the Future

GENERAL DYNAMICS
European Land Systems

Snel schakelen van oefening naar noodhulp bij Elbe

Constructie- genie voorop!

We zijn er altijd als eersten bij; dat hebben we als genisten - en in het bijzonder constructiegenisten - de afgelopen jaren binnen onze paarse defensieorganisatie duidelijk gemaakt.

Zo ook in de periode van 21 mei tot en met 14 juni, waarin 101 Geniebataljon uit Wezep in het kader van *Engineer Victory 2013* ontplooidde naar *Truppenübungsplatz Ohrdruf* in het oosten van Duitsland en van daaruit richting Tsjechië. **Maar het liep anders...**

SETTING

We leggen het oleaat over Europa en kleuren Duitsland in als de jonge democratie TYTAN, ingesloten door de Scandinavische landen in het noorden (de natie KAMON), en Frankrijk en de Zuid-Europese landen (STELLARIA).

TYTAN, gekenmerkt door jarenlange grensconflicten, krabbelt op en werkt hard aan wederopbouw. STELLARIA en KAMON, gefrustreerd door de prille stabiliteit en wederopbouw in TYTAN, verstoren nog regelmatig de lokale autoriteiten van TYTAN. Dit doen ze ondermeer door het stimuleren van crimina-

liteit en kleinschalige acties van milities. TYTAN heeft via de VN een verzoek ingediend bij de internationale gemeenschap ter ondersteuning van haar lokale autoriteiten om de veiligheidssituatie te verbeteren. Nederland heeft binnen NAVO-verband steun toegezegd en zal op korte termijn de hoofdmacht gaan ontplooiën. Om de hoofdmacht te laten arriveren zal 101 Geniebataljon zorgen voor een 'gespreid bedje'.

UITVOERING

102 en 103 Constructiecompagnie, samen met 105 Geniecompagnie, ont-

plooiën met de bataljonsstaf, Geniewerken en het Verdeelcentrum Genie zelfstandig in OHRDRUF om daar de noodzakelijke operationele infrastructuur te realiseren voor de hoofdmacht. Dit alles *lean and mean*; logistieke beperkingen verplichten de compagnieën om vooraf kritisch na te denken over welke middelen wel of niet worden meegenomen en ingezet. 102 bouwde samen met 103 een grote sanitaire unit, waar personeel kan wassen, scheren, douchen en toiletteren, een verdedigingsstelling voor voertuigen en een *water plant* die het hoofdleiding net- ▶

werk van water(druk) moet voorzien op het toekomstige kamp MANTANA. Verder is de locatie van kamp RUTANA bouwrijp gemaakt, is er een groeve uitgegraven voor grondstoffen en een bestaande duiker compleet vernieuwd ter verbetering van de verkeersdoorstroming en waterafvoer.

Genoeg te doen als constructiecompagnie. Onze nevenheden hadden soortgelijke opdrachten. De compagnieën bevonden zich alle in een ander operationeel stadium (opwerken, recupereren of trainen), waardoor tijdens de uitvoering wederzijds bij elkaar gesteund diende te worden.

OPERATIONEEL GEREEDE

Omdat 102 Constructiecompagnie zich in de OG (Operationeel Gereed) periode bevond moesten parallel aan de oefening ook de steunverleningen in Nederland worden uitgevoerd. Aan het einde van de eerste week oefening is daarom het constructiepeloton losgeweekt om op Vliegbasis Volkel twee grote baileybruggen te bouwen, als overgang in de calamiteitenroute tijdens de Luchtmachtdagen 2013.

In Torgau heeft het bataljon een verzamelgebied betrokken in een industriegebied nabij de Duitse commandopost. Hier kwamen alle Duitse hulpdiensten bij elkaar: brandweer, ambulance-dienst, politie, *Technisches HilfsWerk* (THW), Bundeswehr, Rode Kruis, gemeente en diverse kleinere hulporganisaties.

In twee shifts, 102/105 en 103, zouden we ingezet worden in het oord Döbern aan de Elbe, om daar met zandzakken een 2,5 km lange nooddijk te realiseren. Het zand hiervoor moest met de kippers opgehaald worden bij een zanddepot 15 km verderop, gestort worden nabij het dorpsplein om daar zandzakken te vullen, die met vrachtwagens vervoerd werden naar de dijk. Duitse militairen, Nederlandse militairen en inwoners van Döbern; ze stonden zij aan zij bij het vullen.

Broodjes werden gesmeerd, limonade en fris uitgedeeld. Grote dankbaarheid van de lokale bevolking, goede samenwerking met de Duitse collega's en een gedisciplineerde sfeer op de werklocatie, maar vooral ook gezellig en ontspannen.

Terwijl het merendeel van het bataljon langs de Elbe aan het werk was, heeft een klein detachement, achtergebleven in

BIJZONDERE WENDING

Tijdens de oefening werden de lokale nieuwszenders nauwlettend gevolgd omdat Duitse dorpen langs de Elbe te maken hadden met extreem hoge waterstanden. Toen bleek dat de Bundeswehr ingezet zou gaan worden langs de Elbe heeft 101 Geniebataljon aangeboden om waar nodig te ondersteunen met operationele stafcapaciteit, technische ondersteuning (Geniewerken), GWW en/of transportcapaciteit en bovenal mankracht. Na goedkeuring en overleg op hoog niveau is de oefening binnen vier uur omgezet naar een daadwerkelijke operationele inzet in de omgeving van TORGAU. We zijn hier naartoe verplaatst via de Duitse kazerne te Frankenberg onder begeleiding van *Feldjäger*, de Duitse marechaussee. Een lint van 6 km lang, 55 voertuigen, Scania kippers, viertonnens, kranen, trekker/opleggercombinaties met bouwmachines en MB's achter elkaar op de *Deutsche Autobahn*; een spectaculair gezicht en geweldig om mee te maken! Duitse mensen zwaaiden; de lokale radio sprak: "De Oranjes komen eraan!", Nederland komt ons helpen!

Ohrdruf, de opdrachten afgerond en het materieel gereed gesteld voor terugverplaatsing. Zo werd op beide fronten gegarandeerd dat de opdrachten tijdig en netjes werden opgeleverd.

Na het afronden van de nooddijk in Torgau is een grote duiker/spuisluis veiliggesteld. Deze dreigde te bezwijken onder de grote waterdruk en aansluitend is de dijk (inclusief nooddijk) verzwaaard om doorsijpelen (*piping*) van water te voorkomen. De hoogste waterstand werd bereikt op zaterdag 8 juni. Toen bleek dat de nooddijk en verzwaaring het water konden blijven tegenhouden, werd ons bataljon door de Bundeswehr en de lokale bevolking bedankt voor de bewezen inzet en zijn we vanuit Ohrdruf teruggekeerd naar Nederland.

Na een welverdiend weekend hebben we in 48 uur tijd op Vliegbasis Volkel met de compagnie de twee baileybruggen afgebroken en beladen, zodat de vliegbasis na de Luchtmachtdagen 2013 zo snel mogelijk weer operationeel gereed was voor F16 vluchten.

LESSONS LEARNED

De oefening stond in het teken van *First entry* en het mogelijk maken van de RSOM (*Reception, Staging, Onward Movement*). Wat niemand had kunnen weten, is dat we door de inzet aan de dijken van de Elbe ook daadwerkelijk een *First entry* hebben uitgevoerd. Met de tussenstop op de kazerne in Frankenberg als RSOM.

Het in een korte tijd gereed stellen en verplaatsen van een grote hoeveelheid personeel en materieel is niet iets wat regelmatig wordt beoefend, maar wat tijdens de uitvoering grotendeels vlekkeloos verliep. Ervaringsopbouw en maximale inzet hebben hier voor een groot deel aan bijgedragen.

Binnen 101 Geniebataljon zijn er van hoog tot laag veel mensen die door de jarenlange operationele ervaring en uitzendingen/steunverleningen snel kunnen omschakelen naar handelen. Uitgangssituatie van de oefening was *lean and mean* (het beperkt meenemen van materieel en logistiek). Eén ding is duidelijk; 101 Geniebataljon is niet van nature 'lean and mean'. We kunnen snel schakelen en gereed maken voor vervolginzet, maar dit alles vergt veel logistieke inspanning. Door aan logistiek en materieel een limiet te stellen, werd op voorhand een deel van de inzetmogelijkheden beperkt. Dit resulteerde deels

in een verminderde flexibiliteit, maar flexibiliteit is juist cruciaal om te kunnen schakelen en snelle vervolginzet mogelijk te maken.

Goede besluitvorming en commandovoering vormen de grondslag van een geslaagde operatie. Kort de tijd nemen voor voorbereiding en/of verkenning - al is de druk tot onmiddellijk handelen nog zo groot - betaalt zich uit tijdens de uitvoering. Het 'motorkapoverleg' bleek een effectieve methode om snel en doelgericht ter plaatse bij te sturen. Vanwege de veelheid aan civiele organisaties was ook het gebruik van vaste contactpersonen en liaisonofficieren een belangrijke sleutel tot succes.

GENISTENHART

Het waren vier geweldige weken. Oefening, operationele inzet in binnen- en buitenland, saamhorigheid, constructiewerk, bruggen bouwen, grote voertuigverplaatsingen en hard werken hebben ons genistenhart sneller laten pompen! *Dit is waar we het voor doen! Dit is wat we willen doen! Dit is wat we moeten doen!*

Wij! Dienen! Nederland! Sodeju! ●

CHRONOLOGISCH OVERZICHT gebeurtenissen aan de ELBE

Dinsdag 4 juni

Verzoek steun, gereedstellen, verplaatsing Ohrdruf-Frankenberg (192 km), overnachting op kazerne Frankenberg.

Woensdag 5 juni

Verplaatsing Frankenberg-Torgau (via Leipzig 170 km), verzamelgebied inrichten, dijkbewaking en inspectie, zandzakken vullen en transporteren naar de dijk, zandzakken plaatsen. Dijk verhogen van 9m naar 9,35m, het verwachte hoogwaterpeil.

Donderdag 6 juni

Hoogwaterstand 8,50m, zandzakken vullen en transporteren naar de dijk, zandzakken plaatsen, dijkverzwaring toepassen.

Vrijdag 7 juni

Hoogwaterstand 8,90m, zandzakken vullen en transporteren naar de dijk, zandzakken plaatsen, nooddijk gereed, dijkverzwaring toepassen, duikers geïnspecteerd.

Zaterdag 8 juni

Hoogwater stabiliseert op 9,24m, nooddijk houdt water tegen, duiker verzwaaard met bigbags, dijkverzwaring afgerond, situatie stabiel en veilig, gereed maken voor terugverplaatsing. Einde van de dag begint waterpeil Elbe te zakken.

Zondag 9 juni

Terugverplaatsing richting Ohrdruf.

SNIJDER

Snijder B.V. heeft zich gespecialiseerd in het verhuren van grondverzetmaterieel over de gehele wereld en verleent daarbij de bijbehorende technische assistentie. Het bedrijf is vooral werkzaam bij de zogenaamde natte projecten van de nationaal en internationale baggermaatschappijen. Tevens verleent het bedrijf aannemings-diensten aan mijnbouw ondernemingen. Het machinepark bestaat voornamelijk uit **CATERPILLAR** machines zoals bulldozers, hydraulische graafmachines, laad-schoppen en dumptrucks.

Ons bedrijf is in Hoorn gevestigd. Hier worden de projecten voorbereid en is men verantwoordelijk voor de logistieke en technische ondersteuning van de medewerker op het project. Bij ons werk je in een informele organisatie. Binnen ons bedrijf pakken we de zaken grondig aan en we gaan voor de kwaliteit. Onze mensen krijgen een grote mate van zelfstandigheid en vertrouwen om hun taken uit te kunnen voeren. Naast de juiste opleiding is een positieve instelling om samen het werk te klaren heel belangrijk.

Wat zoeken wij?

Wij zijn regelmatig op zoek naar 1^e mechanics voor projecten wereldwijd. Onze 1^e mechanic op het werk is verantwoordelijk voor de mobilisatie en demobilisatie van het equipment en de mobiele werkplaats. Hij zorgt gedurende het project voor het onderhouden, repareren en zo nodig reviseren van ons grondverzetmaterieel met behulp van lokale assistentie, waarbij rekening houden met veiligheid- en milieueisen onderdeel van het werk is.

Ook in de onderhoudswerkplaats in Hoorn is regelmatig behoefte aan een goede monteur. In deze werkplaats worden de machines gereviseerd, gerepareerd, onderhouden en voorbereid voor een project. De monteurs zijn verantwoordelijk voor de registratie van de gewerkte uren en het materiaalgebruik. Als een machine op een project binnen Europa stil staat vanwege een storing zorgen onze monteurs er voor dat deze zo snel mogelijk weer kan draaien. Dit houdt in dat zij regelmatig worden ingepland voor de consignatiedienst.

Wat vragen wij ?

Wij zien graag gedreven monteurs, die in het bezit zijn van een SOMA diploma, een MTS diploma richting motorvoertuigentechniek, werktuigbouw, landbouwtechniek of een vergelijkbaar diploma. Eigenschappen als doorzettingsvermogen en verantwoordelijkheidsbesef zijn hen niet vreemd. Verder is beheersing van de Nederlandse en Engelse taal een vereiste.

Interesse ?

Kijk op onze site www.snijder.nl voor meer informatie over ons bedrijf en huidige vacatures. Voor vragen en reacties: pz@snijder.nl

snijder.nl

Perspectief van een luitenant-logistiek:

“Alles wat genisten bedenken, moet in hun ogen direct gebeuren”

Van huis uit ben ik TD'er en sinds afgelopen februari de PC Logistiek van 102Constrcie. Ik wilde namelijk graag mijn werkgebied verbreden. De doorzettersmentaliteit en de goede sfeer bij de compagnie en binnen de genie in het algemeen spreken mij bijzonder aan. Ik voel me er vanaf het begin helemaal thuis.

LOGISTIEK BIJ DE GENIE

Samen met mijn distributiegroep en ODB-groep (onderhoud, diagnose, berging) voeren wij alle logistiek voor de compagnie uit. We vragen alle KL 1 t/m V aan, verzamelen en distribueren deze naar de pelotons. De ODBgp vult dit aan door alle voertuigen inzetbaar te houden of te krijgen.

Een constrcie heeft veel materiaal en materieel; van trilplaat tot hijskraan. Door de vele steunverleningen moet dit nogal eens verplaatst worden. Met een compagnies- of bataljonsoefening is pas echt goed merkbaar hoeveel spullen er getransporteerd moeten worden. Ik dacht dat ik wel wat gewend was als TD'er; een herstellpeloton is organiek ook erg groot. Maar bij de constructie ligt dit toch iets anders. Veel voertui-

gen, zoals de bouwmachines, mogen niet zelfstandig over de weg verplaatsen. Voor al deze voertuigen moet extern transport worden aangevraagd. Omdat de pelotons ook hun constructieopdrachten hebben, zijn er ook veel bouwmaterialen nodig. Deze worden opgevoerd per container. De totale opvoer van alleen materieel en materiaal kost voor een kleine compagniesoefening al gauw zo'n 25 ritten met Scania's en Tropco's.

Wat daarnaast ook speelt zijn de korte reactietijden; alles wat genisten bedenken moet in hun ogen direct gebeuren! Dit zorgt vaak voor logistieke uitdagingen. Maar dat is de charme van het vak en het geeft veel voldoening als je eigen club weer voor elkaar weet te boksen dat de pelotons kunnen doen wat ze willen.

ENGINEER VICTORY

Voor Engineer Victory in Ohrdruf is dit niet anders. In het oefenscenario moet 101Gnbat voor een 'gespreid bedje' zorgen voor de aankomende hoofdmacht. Als Logpel-102Constrcie hebben we de strategische verplaatsing per spoor voor de drie compagnieën uitgevoerd. Ondanks dat Lean & Mean bij deze oefening centraal stond, is er voor het hele bataljon toch nog veel materieel en materiaal nodig.

Omdat 102Constrcie zich tijdens de oefening in de OG-fase bevond, speelden er ook nog twee grote steunverleningen in Nederland: het verplaatsen van een enorm beeld van Lenin in Bad Nieuweschans en het bouwen van twee voetgangersbruggen voor de KLU-opendagen in Volkel. De distributiegroep en de ODBgp zijn daardoor in tweeën opgesplitst; niet bepaald standaard optreden, maar wel noodzakelijk.

De ene helft voor de ondersteuning van de steunverleningen in Nederland, de andere helft voor de ondersteuning in Ohrdruf. Dit doet een extra beroep op de flexibiliteit van het peloton. ▶

INZET AAN DE ELBE

Door het overstromingsgevaar van de Elbe kwam er een interessante wending in de oefening. Als bataljon werden we in de omgeving van Torgau gestationeerd ter ondersteuning van de Bundeswehr en de lokale civiele autoriteiten. Daarnaast bleef er nog een klein detachement in Ohrdruf achter. Ons peloton was al op twee fronten actief en er kwam nu een derde bij. Ook nu weer bleef er iemand van het logpel achter ter ondersteuning van de achterblijvers. Ons logistieke hogere niveau was natuurlijk ingericht voor bevoorrading op één locatie, Ohrdruf, en niet op twee waarvan er één ook nog eens veel verder weg lag. Maar het logdet van de B&T-bataljons ging hier flexibel en actief mee aan de slag en slaagde er in de logistieke stromen groten-deels gaande te houden. Dit bleef echter een kwestie van veel coördineren en elkaar helpen. Omdat de Duitse autoriteiten beperkingen hadden gesteld aan het aantal voertuigen konden er geen voertuigen van het logpel mee naar het inzetgebied.

Handjes waren wel nodig voor het vullen van zandzakken. Door een tekort aan verschillende geniefuncties heeft het logpel zoveel mogelijk deze plekken opgevuld. De korporaaldistributiegroep heeft gefungeerd als kipautochauffeuse, de

korporaal-administratie als distributeur en de resterende capaciteit van de ODBgp is ingezet waar nodig. Met onze inzet en flexibiliteit hebben we de pelotons goed kunnen helpen.

HECTISCH

Maar de organieke taken van het logpel kwamen nogal eens in het gedrang, omdat de mensen waren ingezet bij de pelotons, terwijl de voertuigen van het logpel in Ohrdruf moesten blijven. Ook was de flexibiliteit qua optreden beperkt als gevolg van 'Lean & Mean'. Door maximale inzet van de B&T ter plaatse en samenwerking tussen de verschillende compagnieën kon dit tijdelijk worden opgevangen. Maar bij een langere inzet waren er zeker complicaties opgetreden, omdat het operationele tempo logistiek (bevoorrading en onderhoud) niet kon worden bijgehouden. Dit neemt niet weg dat we in deze zes hectische dagen als bataljon ons beste kunnen hebben getoond.

Onze compagnie heeft niet alleen in Torgau maar ook in Ohrdruf, Bad Nieuweschans en in Volkel al onze opdrachten met een goed resultaat weten te volbrengen. Als flexibel logistiek peloton hebben wij daar onmiskenbaar aan bijgedragen en daar ben ik trots op. ●

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 RENÉ WURTZ

Deze jongeman van slechts 22 jaar is al vier jaar militair. Hij was MAG-helper, Colt/40mm schutter en CLS'er bij 45Painfbat. Nu is hij kiepwagenchauffeur bij 102 Constructiecompagnie. "Een heel ander wereldje die genie, maar wel heel veelzijdig, dat is ook wat mij aantrok. Want zo werk ik aan mijn toekomst en probeer ik mij op een goede manier te ontwikkelen. Wie weet wacht mij nog eens de KMS."

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 MARTHIJN BERENDSEN

Marthijn (29) is super-ervaren. Niet alleen heeft-ie zijn vakdiploma's Bouwkunde en Metsetlen (beide niveau-2); hij heeft ook de rijbewijzen voor de Scania en de 10-tonner in de zak. Tot zover de theorie, die hij overigens de afgelopen jaren ook in de praktijk heeft kunnen brengen bij drie uitzendingen.

De eerste was in 2006 DTF/TFU; 102Constrcie heeft toen in Deh Rawod (Camp Hadrian) de compound gebouwd. In 2008 was hij daar weer als onderhoudsmonteur met ISD/TFE-7 en de laatste keer vloog hij naar Burundi (2009: Task Force Burundi Engineers). Een bijzondere klus met als doelstelling het overdragen van kennis aan de Burundese genie en het opdoen van kennis en ervaring over de werkzaamheden, leefwijze en cultuur in een Afrikaans land.

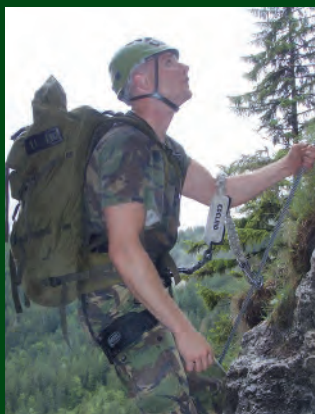
Korporaal Berendsen is dagelijks te vinden in de commandogroep van het Constructiepeloton van 102Constrcie, waar hij zijn constructiegroepen ondersteunt, maar een studie voor magazijnbeheerder zit in de planning. 's Avonds zit Marthijn lekker thuis in Dronten, waar hij sinds 2010 met zijn vriendin woont.

MIJN NAAM IS... KORPORAAL KIMBERLEY KAART

Haarlemse Kimberley begon in 2009 bij het constructiepeloton van 102Constrcie, maar stapte al na een paar maanden over naar de distributiegroep van 103. En daar werkt deze hulp-distributeur nog steeds. Eigenlijk is zij daar de vaste kracht en ze ziet iedereen komen en gaan binnen deze groep. Leuk want je leert met nieuwe mensen werken, maar ook jammer om leuke collega's te zien weggaan.

De functie vindt ze iedere dag weer uitdagend: "Je doet eigenlijk geen dag hetzelfde en er lijkt geen eind te komen aan het leren van nieuwe dingen. Het is ook een van de weinige functies binnen de compagnie waar iedereen wel eens langs komt met een vraag, probleem of voor een sociaal praatje onder een bakje koffie. Kortom: 102 is top!"

Kimberley staat bekend als iemand die van de 'no nonsens' is en als rugby chick. "Ik speel al ruim zes jaar rugby in Castricum en speel ook met het Genierugbyteam gewoon met de mannen mee." En ten slotte zullen velen haar kennen als marketentster bij regimentsaangelegenheden.

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 ROY JANSEN

Als plv gpc bij het GWWpel van 103Constrcie was Roy deze zomer betrokken bij de inzet van 101Gnbat in Torgau tijdens de dreigende overstrooming van de Elbe: "Mijn taak was te regelen dat het benodigde zand uit een dump werd gehaald en op de juiste plek werd afgeleverd.

Van belang waren: de route, de tijd, het aantal kipauto's en personeel op de juiste locatie te brengen. Daarvoor was het nodig te communiceren met verschillende instanties en mee te denken in het proces van het hogere net."

Het was nuttig werk en de genie heeft zich in een goed daglicht gezet: "En het gaf mij een goed gevoel, omdat ik daadwerkelijk echt mensen kon helpen. De emoties van de lokale mensen zorgden bij mij voor een soort gevoel, waarbij het je niet kan schelen of je tien uur niks gegeten hebt of twee dagen niet geslapen; je wilt gewoon blijven doorgaan! En de chemie die ontstaat met je collega's; dat is niet te beschrijven. Sodeju!"

● VERENIGINGEN EN STICHTINGEN

Hans Danvers, manager Fanfarekorps der Genie

(OL)FKG al 16 jaar bij 4Daagse Cuijk

Vanaf zijn oprichting in 1998 werd het Vrijwillig Fanfarekorps der Genie nauw betrokken bij diverse regimentsactiviteiten. Met name bij de brugslag in Cuijk. Een overzicht van zestien achtereenvolgende jaren.

Na de commando-overdracht van kolonel De Ruiters (†) aan kolonel Van Baal in april 1998 op de Prinses Margrietkazerne te Wezep kwam er al vrij snel een verzoek van de nieuwe RC bij ons terecht: "We zouden het bijzonder op prijs stellen als het OLFKG kan optreden tijdens de 4Daagse-feesten in Cuijk."

Bij de eerstvolgende repetitie stak iedereen enthousiast zijn hand op om deze donderdag en vrijdag mee te maken in Cuijk. Tijdens onze diensttijd werden we als Fanfarekorps der Genie wel ingezet voor de intocht in Nijmegen maar geen enkele muzikant had tijdens zijn dienstplicht ooit 'Cuijk' meegemaakt, vandaar de enthousiaste reactie.

1998

Samen met toenmalig majoor Boeije troffen we de voorbereidingen voor legering in Cuijk. Dat werd de gemeentelijke sporthal De Kwel. Een militaire vrachtwagen leverde de veldbedden af. We begonnen die eerste donderdagmiddag op 23 juli 1998 met een repetitie in

de sporthal. Daarna eten en op naar de Maas voor onze eerste muzikale medewerking bij de proefsluiting.

's Avonds gaven we een concert in de Grote Straat in Cuijk tijdens het Pontonniersbal. Een gezellige drukte met vele toehoorders. Vrijdagmorgen marcheerden we musicerend door het dorp naar de brug. Op een verhoging stonden de RC kolonel Jan van Baal en majoor Ruud Boeije, onze tegenwoordige secretaris. Zegt de RC: "Daar komt mijn orkest." "Nee", zegt Ruud: „Dat is mijn orkest." We zaten die eerste keer op klapstoelen die op het talud waren geplaatst, net naast de brug. Als je de stoel niet goed zette kon het zomaar gebeuren dat je in de Maas kukelde. Er zouden nog heel wat jaren volgen, maar dat eerste jaar zullen we niet licht vergeten.

1999-2002

Het volgende jaar kwamen we opnieuw op donderdagmiddag in De Kwel aan. We konden helaas niet meer repeteren in de sporthal. Dus werd in overleg met

verpleeg- verzorgingshuis Maartenshof in Cuijk besloten om van een nood een deugd te maken en daar een concert te geven. Personeel en bewoners ontvingen ons enthousiast en men luisterde aandachtig naar onze muziek. We deden dat tot en met 2002 en hadden er veel plezier in om de mensen met onze muziek te vermaken.

Na het concert ging het als vanouds naar de brug voor de proefsluiting en het Pontonniersbal in de Grote Straat. Vrijdag naar de brug om de vele wandelaars dat muzikale zetje te geven voor de laatste vijftien kilometer naar Nijmegen. Na deze beginjaren schoven we langzaam van de brug in de buurt van de RC en RA.

ACHTER DE BAR

Vanaf 2003 hielden we onze repetities op donderdagmiddag in de grote zaal van de Schouwburg van Cuijk. Eén jaar was de grote zaal bezet en moesten we uitwijken naar het café van de Schouwburg. Moet je je voorstellen, stond de dirigent achter de bar, de trompettisten op een barkruk vóór de bar en de rest er omheen. Een ander jaar stonden we met twee orkesten op donderdagavond op de Maaskade. Er werd geredetwist wie wat moest gaan doen. Wij van de Genie of het Orkest van de Nationale Reserve. Gelukkig hadden we majoor Wil van Hout (†) bij ons die het andere orkest vertelde dat de Genie bij Cuijk hoorde en dat zij konden gaan. Bleek achteraf een fout van 'Nijmegen', die twee orkesten had geboekt.

Een ander jaar zaten we op vrijdag op het dek onder een boogtent van het RV40 'Jan de Boer', naast de brug. De 40 was een vrachtschip van de genie, dat tanks vervoerde vanaf Harlingen naar Vlieland, waar schietoefeningen werden gehouden op de Vliehors.

In de kajuit werden de broodjes gesmeerd en het was ook prettig om een sanitaire voorziening in de nabijheid op het schip te hebben. Voorheen moest je in geval van hoge nood tegen de wandelaarsstroom in lopen om een Dixie op de vaste wal op te zoeken. In een van die wandelaarsstromen liep eens kapitein Sjors Maas.

Na eerst een brandewijntje te hebben opgehaald en een praatje met de RC en RA te hebben gemaakt, stopte hij voor het orkest. Spontaan werd de Regimentsmars ingezet en uit volle borst het Mineurslied gezongen.

CAFÉ DE POSTHOORN

Sinds 2009 musiceren we op vrijdag niet meer op de brug. Een DJ zit naast de brug op een podium op de wal en blaast ons orkest met vele decibels helemaal weg. De RC'n vinden het erg jammer dat ze hun orkest niet meer bij zich hebben. Vanaf dat jaar treden we op voor het gemeentehuis van Cuijk, de twee eerste jaren samen met een dweil-orkest. Nu musiceren we met het Seniorenorkest Cuijk. Om beurten spelen we ons repertoire en kan het andere orkest pauze houden. De gemeente voorziet ons van eten en drinken.

Vanaf 2011 houden we geen repetitie meer in Cuijk, maar een week vooraf in Vught. We hebben nu ook op donderdagavond een vaste plaats gekregen in het centrum van het dorp, in de Maasstraat tegenover café De Posthoorn (De Pontonnier). 's Avonds komt 105 Geniecompagnie Waterbouw naar ons

toe voor het zingen en spelen van het Pontonnierslied, dat speciaal daarvoor gearrangeerd is door onze dirigent Peter Poel. Sinds we voor het gemeentehuis van Cuijk spelen, vergeten we de RC en RA niet.

Als de burgemeester de laatste mars heeft gedirigeerd, marcheren we musicerend door het dorp naar de brug met burgemeester en 4Daagsecomité Cuijk achter het FKG aan. De ontvangst is altijd met lovende woorden door de RC en een drankje.

Het Mineurslied klinkt elke keer weer prachtig, daar midden op de Maas. Om half drie gaan we dan weer musicerend van de brug af naar De Kwel voor vanouds een broodje hamburger en dan naar huis. De zestiende achtereenvolgende keer zit erop. ●

● GENISTINBUITENLAND

Helen, Monique en Alex Kootsta (het gezin van smi Hielke Kootstra)

Sergeant-majoor Hielke Kootstra is vanuit de Koninklijke Landmacht geselecteerd om in El Paso, Texas aan de USASMA (United States Army Sergeant Major Academy), aan de Sergeant Major Course (SMC) deel te nemen. Een cursus van ruim een jaar, waaraan onderofficieren uit diverse landen deelnemen en die bedoeld is om sergeanten-majoor voor te bereiden op het functioneren op het hoogste niveau (command sergeant major). De USASMA wordt geheel geleid door onderofficieren en geïnterneerd in het Amerikaanse leger, maar ook internationaal, hoog aanzien. Het gezin van de militair verhuist tijdelijk mee naar Texas en verblijft daar gedurende de cursus. Op 20 mei vertrok het gezin Kootstra. Hieronder hun eerste indrukken en ervaringen.

We zitten nu drie maanden op Fort Bliss...

Op het vliegveld heeft de RA mij, Helen Kootstra, gevraagd om iets op papier te zetten over onze ervaringen in Amerika. Ik ben 43 jaar en al 20 jaar getrouwd met Hielke. Anderhalf jaar geleden kwam Hielke thuis, met de vraag wat ik ervan zou vinden om voor een jaar naar Amerika te gaan. Nou, dat leek mij wel wat want ja, het 'gewone' leven in Nederland is bijna elke week voorspelbaar. Zo is het eigenlijk begonnen...

Maar toen hij mij op 12 december 2012 opbelde om te zeggen dat ik mijn koffers maar moest pakken, schrok ik wel even. Het gaat dus écht gebeuren! Natuurlijk zijn er de twijfels, vooral om de kinderen. Ze zijn 16 en 18 jaar en zitten dus niet in de gemakkelijkste levensfase. Toch denk ik dat het voor beiden positief zal uitpakken. Goed de Engelse taal leren, nieuwe mensen ontmoeten en andere culturen ontdekken. En dat geldt natuurlijk ook voor mijzelf.

HELEN KOOTSTRA

We zitten hier nu drie maanden op Fort Bliss en die zijn voorbij gevlogen. In het begin ben je druk bezig met het inrichten van je huis, BBQ en zwembad kopen; kortom je weg vinden in Amerika. Het is hier elke dag boven de 30 graden en ik moest wel aan die warmte wennen. In Amerika is alles GROOT, dus ook de supermarkten. Even snel een boodschapje doen is er niet bij. Om alles te vinden is één grote ontdekkingsreis. Ook het verkeer en zijn regels is anders dan in Nederland. De eerste keer achter het stuur vond ik doodeng. Overal stopborden en als je rechts afslaat moet je wel

Groepsfoto

eerst stoppen, maar mag je door rood rijden als er niemand aankomt. Zo apart! Nu de kinderen naar school zijn en Hielke ook de hele dag weg is, heb ik natuurlijk alle tijd van de wereld. Als internationale vrouwen zitten we allemaal in hetzelfde schuitje en willen we er allemaal een mooi jaar van maken. Een lunchafspraak is dan ook snel gemaakt. Halverwege september ga ik een *Spouce-course* doen, samen met de vrouw van Hielkes sponsor (de Amerikaanse militair die hem hier begeleidt). Daar leer je van alles over wat wel en niet kan als echtgenote van een Ameri-

kaanse militair. Nou, ik ben benieuwd of ik me daarna ook anders ga gedragen... Wat mij erg opvalt, is dat Amerikanen snel contact maken en erg belangstellend zijn ten opzichte van ons. Amerikanen geven je het gevoel dat je welkom bent in hun land. Elke dag als ik door de poort rijd en mijn ID laat zien zeggen ze: "Welcome on Fort Bliss m'am, you have a nice day".

MONIQUE KOOTSTRA (18)

Ik woon nu voor een jaar in Amerika, El Paso, Texas. Na een lange reis vanuit Steenwijkervold kwamen we op 20 mei in Amerika aan. Ik hoefde pas 5 augustus naar school, dus ik had nog even 2,5 maand vakantie. Genoeg tijd dus om El Paso te verkennen. We hebben meteen een zwembad gekocht voor in de tuin. Dat is hier ook wel nodig want met elke dag 35°C is het wel fijn om even af te koelen. Dat was dus in de vakantie mijn dagelijkse bezigheid. Ik heb gelukkig nog mijn rijbewijs gehaald in Nederland, waardoor ik hier lekker zelfstandig kan rijden. Amerikanen doen echt alles met de auto. Je ziet hier dan ook niet veel mensen op een fiets. Daarom is het maar

Monique met shotgun

goed ook dat ik veel ga fitnessen want we hebben namelijk geregeld feestjes; voornamelijk barbecues. Dit allemaal om te *socializen* met de vele *internationals* en Amerikanen.

Sinds 5 augustus ga ik dus naar school; een privéschool die Radford heet. Het is een erg oude school en dat is ook wel te zien. Elke dag moet ik een uniform dragen. Op maandag hebben we '*special dress day*'. Dan moet je net iets netter gekleed gaan met een stropdas en een blazer. Het is op zich geen lelijk uniform; het kan erger.

Je moet hier ook erg wennen aan het rooster; dat is namelijk elke dag hetzelfde. Ik begin echt elke dag met geschiedenis en eindig met theater. We beginnen de dag in het klaslokaal met de '*Pledge of Allegiance*' die wordt voorgelezen en waarbij iedereen moet opstaan. Elke dag lunchen we gezamenlijk op school en dat is ook even wennen. We mogen niet zelf bepalen met wie je aan tafel gaat zitten. Elke maand staat op een schema met wie je de rest van de maand aan tafel zit. Dit kunnen ook kleine kinderen zijn. Zo zit ik nu aan tafel met kinderen uit de *3rd grade* (ikzelf zit in de *12th grade*). We beginnen de lunch met een gebed en dan schuiven de jongens de stoelen aan voor de dames. Een '*server*' haalt het eten uit de keuken. Mijn vakken zijn geschiedenis, Spaans, Engels, algebra 2, *band*, sport en theater. Ik zit dus in de schoolband. Dit is ook compleet nieuw voor mij, omdat ik nog nooit eerder in mijn leven een noot heb gelezen. Ik moet klarinet spelen, haha. Dat scheen wel een 'makkelijk' instrument te zijn.

Na school haalt een van de ouders ons op en dan is het huiswerk maken. Elke zaterdagochtend sta ik op de schietbaan. Ik zit in het '*Trap and Skeet team*' van school. We schieten dan met een *shotgun* op kleidieven. Tot nu toe kom ik elke zaterdag bont en blauw thuis, maar ook dat zal vast wel beter worden. Ik heb een hele leuke tijd in Amerika en ik denk dat dit alleen maar beter wordt. Ik heb al heel veel leuke mensen ontmoet en dat gaan er zeker nog meer worden.

ALEX KOOTSTRA (16)

Eerst vond ik het niet zo'n leuk idee, want je moet al je vrienden achterlaten. Maar nu ik hier eenmaal zit, heb ik het super naar mijn zin en ik mis Nederland niet eens. Alleen als ik zin heb in een frikadel! Hier heb ik genoeg dingen te doen. Elke dag ga ik naar de Gym om te fitnessen en bijna elke zaterdagochtend speel ik voetbal in het team van mijn vader en dat is superleuk want je leert nieuwe mensen kennen.

Ook heb ik hier voor het eerst geschoten met een *shotgun* en ook dat was superleuk! Voor de rest heb ik de afgelopen twee maanden nog niet zo veel gedaan. Elke dag een beetje uitslapen, op de pc *gamen* en soms met Mike (buurjongen) X-boxen. Voor de rest zwemmen we veel in ons eigen zwembad. Ook heb ik

Alex heeft al een Texaans rijbewijs

hier mijn rijbewijs gehaald. Ik ben nu de trotse bezitter van een echt Texaans rijbewijs. Je moet twee weken lang elke dag twee uur theorieles volgen en dan krijg je een tijdelijk rijbewijs. Wel moet er nog steeds iemand naast mij zitten als ik rijd, maar dat kan mij niets schelen. Ik kan nu lekker in die grote Amerikaanse bakken rondscheuren. Als ik de praktijklessen heb gehad, dan heb ik over een paar maanden mijn 'echte' rijbewijs. Maar ook aan deze superlange vakantie komt een eind en op 5 augustus was mijn eerste schooldag. Deze eerste dag is natuurlijk best spannend als je de taal niet supergoed kent en je nog niet veel bekenden hebt op school. We moesten meteen op de eerste dag een uniform aan (net als mijn vader). Het was voor mij de eerste keer in mijn leven dat ik een stropdas om moest. Ik weet niet eens hoe je een stropdas moet knopen, dus dat heeft mijn vader gedaan. Maar goed, mijn moeder heeft ons naar school gereden. In de klas stelde iedereen zich aan elkaar voor en daarna voelde ik me meteen op mijn gemak. Daarna zijn we naar een soort theater gegaan om alle docenten te ontmoeten. De directeur van de school, mr. Dorren, ging uitleggen wat de doelen waren voor het komende schooljaar. Enkele oud-leerlingen vertelden hoe zij hun schooltijd op Radford hadden beleefd. Dat zie je niet in Nederland dus vond ik dat best apart. Ik heb net mijn eerste twee weken er op zitten en ik vind de school prima. Tot nu toe heb ik het prima naar mijn zin in Amerika en doen we veel leuke dingen hier (rodeo, hiken, sporten). Ook gaan we met de *internationals* van het USASMA nog een paar *field trips* maken. ●

● VETERANENENNOUDGEDIENDEN

Gerrit Beerkens, motorrijdende veteraan

VETERANEN MOTORRIT

“We ride for those who can’t”

Dit jaar is ter gelegenheid van de Nationale Landelijke Veteranendag (NLVD) inmiddels voor de derde keer op rij de Veteranen Motorrit gereden. De deelnemers hebben allemaal iets gemeen: ze zijn allereerst veteraan en rijden allemaal motor. Maar ook de sfeer waarin de rit gereden wordt straalt kameraadschap en verbroedering uit. Elke route, die uiteindelijk centraal in Nederland eindigt met de ontmoeting van alle andere geestverwanten in een ontspannen reüniesfeer, kent onderweg een of meerdere momenten en plaatsen van bezinning.

ROUTE ZUID-OOST VANUIT MAASTRICHT

Het is half acht 's morgens als ik op mijn motor stap en het kleine dorpje waar ik woon opschrik met de toch wel ietwat lawaaiërige uitlaten van mijn Harley. Het is druilerig weer en de vooruitzichten zijn, althans voor het zuiden van het land, qua weer niet echt hoopgevend. Naar het startpunt van de route zuid-oost in Maastricht is het voor mij slechts twintig minuten rijden en tegen acht uur arriveer bij het onderkomen van de Maastrichtse Stadsschutterij. Hartelijke begroetingen van veteranen onder elkaar en steeds meer 'oude gezichten' die ik inmiddels ken van voorgaande jaren, maar ook van bijvoorbeeld de jaarlijkse Militaire Motorbedevaart Lourdes.

MONUMENT VAN VERDRAAG- ZAAMHEID

Na een korte toespraak worden de motoren gestart en vult Maastricht zich met het bijna oorverdovende geronk van de motoren. Op het Vrijthof wordt door leden van de stadsschutterij middels enkele kanonschoten het startsein voor de rit gegeven. Onder begeleiding van de politie verlaten we Maastricht om via een gevarieerde route door het mooie Limburgse landschap onze weg te vervolgen. Gaandeweg de rit gaat het steeds harder regenen en ik heb er spijt van dat ik niet uit voorzorg mijn regenpak heb aangetrokken. Desondanks mag dat het gevoel van 'er weer bij zijn' niet drukken en na anderhalf uur rijden komen

we aan in Haelen bij het 'Monument van Verdraagzaamheid'. Dit monument staat in het Leudal en herinnert aan alle 687 gevallen militairen van 11 verschillende nationaliteiten die in de periode 1940-1945 in het Leudal hun leven hebben verloren. Bij de jaarlijkse herdenking wordt, zoals de naam van het monument al suggereert, geen onderscheid gemaakt tussen 'vriend' en 'vijand'. Na een korte toespraak over de totstandkoming van het monument wordt namens de Veteranen Motorrijders een krans gelegd, gevolgd door bezinning en het tonen van respect voor hen die hun leven gaven voor onze vrijheid.

Zie ook www.leudalmonument.nl.

INTENS GEVOEL

De route voert ons verder door het Brabantse land naar 's Hertogenbosch, waar we bij een plaatselijke veteranenvereniging gastvrij worden onthaald en een lunch krijgen aangeboden. Daar vallen ook de laatste regenbuien, want gaandeweg de middag blijft het droog en krijgen we steeds meer zon te zien. Op de vliegbasis Soesterberg komen alle routes bij elkaar en is het een wirwar van elkaar begroetende en omhelzende veteranen. Het reüniegehalte is hoog en je proeft bijna letterlijk het intense gevoel van verbondenheid, gelijkgezindheid en broederschap. Na deze vaak met emoties gepaard gaande ontmoeting volgt in een sfeer van bezinning wederom een kranslegging bij het monument op de vliegbasis. En dan is het tijd voor

2013

ontspanning! Nadat eenieder zijn slaapplek in de sporthal heeft ingericht worden onder het genot van een BBQ en een biertje tot in de late uurtjes herinneringen aan eerdere evenementen en missies opgehaald, maar is er ook plaats voor heel persoonlijke gesprekken en wordt er ongemerkt veel aan 'buddy support' gedaan.

NAAR HET MALIEVELD

Na een rumoerige nacht is het dan tijd om richting Den Haag te gaan. We verzamelen in Zoetermeer op de parkeerplaats langs de A12 en nadat de politie de A12 voor het overige verkeer even afsluit, zet een stoet van 250 motorrijders zich in beweging om onder overweldigende belangstelling het applaus van de vele toeschouwers op het Malieveld in ontvangst te nemen. Op het Malieveld mengen de motorrijders zich met de overige daar aanwezige veteranen en laten de waardering van de Nederlandse gemeenschap over zich heen komen. ●

Veteranendag

De Nationale Veteranendag 2013 (NLVD) was als vanouds weer een dag waar veteranen, jong en oud, elkaar ontmoeten.

Maar vooral ook een dag waar de Nederlandse bevolking respect en waardering toont voor de inzet van al diegenen die strijden en streden voor vrede en veiligheid in de wereld en in het bijzonder Nederland. Ook het Regiment Genietroepen mag zich verheugen in een jaarlijks toenemende belangstelling en deelname van genieveteranen. Tijdens het defilé liet het steeds groter wordende geniecontingent het applaus en enthousiasme van de duizenden belangstellenden langs de route over zich heen komen. Na afloop van het defilé voegde de minister-president, Mark Rutte, vergezeld van de CDS, generaal Tom Middendorp, zich in de grote tent op het Malieveld bij de veteranen van ons regiment. En zoals het een goed genist betaamt -de CDS is tenslotte genist- zong hij samen met ons het Mineurslied en toastten wij aansluitend met onze brandewijn op het regiment. **Op de volgende pagina's verwoorden de detachementscommandant van het peloton actief dienende veteranen, een jonge en een oude veteraan hun ervaring en emoties van hun deelname aan de NLVD.**

Bent u er volgend jaar ook bij?

● VETERANENENOUDDIEDIENDEN

Eerste-luitenant Michel van Putten, detachementscommandant actief dienende veteranen

Veel waardering van PUBLIEK

In april kwam de Nationale Veteranendag (NLVD) bij ons voor de eerste keer voorbij in de PC-bespreking. De opdracht om een detachement actief dienende veteranen te leveren lag bij 11Pagbat en 11Pagnacie werd aangewezen om deze taak op te pakken. Met drie actief dienende veteranen onder de officieren was de keuze voor de detachementscommandant vrij snel duidelijk. Ik zou deze rol op mij gaan nemen. Vervolgens begon het zoeken naar vrijwilligers binnen de eigen compagnie.

Al vrij snel bleek dat er wel animo was, maar dat het aantal van 25 deelnemers niet gehaald ging worden. We hebben namelijk nogal veel motorliefhebbers zodat de NLVD de concurrentie aan moest met de TT in Assen. Na wat rondbellen en mailverkeer werd het detachement aangevuld met mensen uit 112, 411, 412Pagnacie en 101CBRNVerdacie. Eind mei hield Staf CLAS een presentatie voor de detachementscommandanten. Daar bleek dat wij in CT zouden lopen.

Bij de afdeling DCT van KPU heeft men namelijk sinds kort 140 nieuwe CT's voor de genie hangen. Tussen de verschillende oefeningen door moest er dus nog snel een kleedmoment gevonden worden. De voorbereidingen liepen verder zonder problemen, zodat wij op 29 juni met de bus richting Den Haag vertrokken. Na het omkleden in CT op de Frederikkazerne werden wij met de bus afgezet op het Malieveld.

De wapenkisten werden tijdelijk opgeslagen, terwijl wij nog tijd hadden om onze lupa's te nuttigen en even rond te kijken in de tent. Na het opstellen was het wachten op de aanvang van het defilé. Ons detachement liep achter het Fanfarekorps der Genie en de b.d.-genieveteranen. Ondertussen was ook de zon gaan schijnen. Komend vanuit de schaduw was het even wennen aan het felle licht. Nadat de ogen gewend waren, viel direct op hoeveel publiek er op de NLVD afgekomen was. Via een door 105 Geniecompagnie Waterbouw aangelegde baileybrug volgde de route door Den Haag. Vlak voor het defileerpunt zette het fanfarekorps het Mineurslied in, wat door de CDS, generaal Middendorp, en C-LAS, luitenant-generaal De Kruif, ook uit volle borst werd meegezongen. Het defilé, afgenomen door de ZKH Koning Willem-Alexander, eindigde weer op het Malieveld onder het zingen van het Mineurslied.

Na afloop zongen we in de tent nog eens, gezamenlijk met de RC, het Mineurslied en kregen we er een brandewijntje bij. Daarna was er voor iedereen nog tijd om rond te kijken, wat te eten en te drinken en te praten met (oud-)collega's. Waar de 'jonge' veteranen misschien twee of drie uitzendingen hebben gehad van vier of zes maanden, zijn er Indiëgangers met 'slechts' één uitzending van twee jaar!

De route terug liep wederom via de Frederikkazerne, waar de CT's en toebehoren ingeleverd werden. Na een lange, maar geslaagde dag kon iedereen om 19.00 uur vanuit Wezep naar huis. De NLVD is een mooie dag, waar heel duidelijk de waardering van het vele publiek zichtbaar is voor de veteranen; de 'schouderklop' die de samenleving aan de uitgezonden militairen geeft. Alle deelnemers hebben het ervaren als een mooie, geslaagde dag. Het aantal 'jonge' veteranen (b.d. en actief dienend) kan nog omhoog. Het zou mooi zijn, als wij als Regiment Genietroepen detachementen van minimaal 40 man zouden kunnen vullen. Voor wie nog twijfelt over deelname; volgend jaar zal de NLVD voor de 10e keer plaatsvinden, op zaterdag 30 juni 2014. Tot volgend jaar op het Malieveld! ●

“Fantastisch, **KICKEN**, eergevoel!”

Met die drie woorden vat ik de NLVD samen. Ik had van tevoren niet gedacht dat het zoveel indruk op mij zou maken. Want ik had eigenlijk geen idee wat ik zou moeten verwachten, maar het is mij heel erg goed bevallen. Waarom? Omdat het leuk is mensen te ontmoeten die je nog nooit gezien hebt, maar met wie je automatisch een band hebt vanwege het veteraan zijn.

Toen ik de KL-tent inkwam, was het even zoeken naar de tafel van ons regiment, maar daar werd ik gelijk herkend door Michel Omtzigt. Ik stelde me voor aan de andere mensen aan tafel en raakte al snel aan de praat met jongens die er ook voor hun eerste keer waren en ook niet zo goed wisten wat ze ervan moesten verwachten. We werden al snel gerustgesteld door wat oudere veteranen, dat het allemaal wel goed zou komen, als we de vlag van het regiment maar zouden volgen.

Bij het defilé is het een fantastisch idee dat mensen langs de route staan te klappen, omdat er veteranen langs lopen; ze eren jou met hun applaus. Dat geeft toch redelijk een kick. Het gevoel is wat lastig te omschrijven, maar het doet in ieder geval wel wat met je. Wat helemaal gaaf is: het Mineurslied zingend langs het defileerpunt te lopen, waar koning Willem-Alexander, de minister-president, de minister van Defensie en een aantal generaals staan.

Dat generaal Middendorp meezingt, en dat de minister van Defensie dan zegt: “Wat leuk, hij kent het liedje ook.”

Achteraf ben ik erg blij dat ik erbij was, en zal ik er alles aan doen om er volgend jaar weer bij te zijn.

Het zou leuk zijn als ons detachement zou groeien, we liepen nu met een man of zestig, inclusief een detachement actief dienenden in ceremonieel tenue. Maar dit kunnen er natuurlijk veel meer worden.

Dus schroom niet om je op te geven. En kom volgend jaar ons detachement versterken tijdens de Veteranendag 2014! ●

● VETERANEN EN OUDGEDIENDEN

Luitenant-kolonel b.d. Thijs Bont

KIPPENVEL

Kippenvel, dat kreeg ik op de NLVD 2013, waar mijn echtgenote en ik deze keer de eer en het genoegen hadden om aanwezig te mogen zijn bij de openingsceremonie in de Ridderzaal. Samen met heel veel veteranen en bijzondere gasten waren wij (en links en rechts nog enkele genisten) van zeer nabij getuige van een indrukwekkende ceremonie.

In aanwezigheid van koning Willem-Alexander en tal van hoogwaardigheidsbekleders (onder wie nog een genist) sprak premier Rutte ons toe en prees hij ons nog maar eens voor onze vakbekwame inzet voor de vrede. Vervolgens werden ons enkele ervaringen van veteranen in een fraai geregisseerde aaneenschakeling van zang, verhaal, muziek en (video)beelden voorgehouden.

Enkele veteranen verhaalden van hun indringende ervaringen. Emotioneel werd het voor sommigen toen de kinderen en hun klasgenootjes (ook aanwezig in de Ridderzaal) plots betrokken werden bij die verhalen van een van de veteranenvaders en zij, als apotheose samen met rapper Yes-R, een echte eigen gecomponeerde 'veteranenrap' live ten gehore brachten, begeleid en ondersteund door zangeres Vera de Bree.

Even indrukwekkend was vervolgens op het Binnenhof de ceremonie van het intreden van de krijgsmachtvaandels,

de aanwezigheid van koning Willem-Alexander en de persoonlijke toespraak van de minister van Defensie. Zo'n 70 veteranen van alle krijgsmachtdelen kregen daar de herinneringsmedaille vredesoperaties persoonlijk uitgereikt. Voor het eerst kreeg deze keer ook een contingent militairen in actieve dienst het draaginsigne veteranen overhandigd, zulks overeenkomstig de in 2012 aangenomen Veteranenwet.

De ceremonie werd afgesloten met het spelen van het Wilhelmus door de Koninklijke Militaire Kapel 'Johan Willem Friso'. Daarna snel richting Malieveld om daar aansluiting te vinden bij de mannen en vrouwen van het Regiment Genietroepen voor het defilé. En net als in voorgaande jaren was dat een hartverwarmende ervaring: al die belangstellenden, rijendik opgesteld langs het parcours en schijnbaar onvermoeibaar applaudiserend voor elke veteraan die aan hen voorbij marcheerde. Opnieuw kouwde rillingen! En onderweg klonk tot

drie keer toe, uit volle borst, muzikaal ingeleid en ondersteund door ons eigen Fanfarekorps Genie, het Mineurslied.

Dat zou elke genistenveteraan eens moeten doen: ten minste één keer. Volgend jaar misschien? ●

WAARDIGE meiherdenking Dordrecht 2013

De VOPET herdenkt jaarlijks haar gevallen kameraden te Dordrecht, vanwege de nauwe band tussen de pontoniers en deze stad. De regenbuien hebben de genodigden en de VOPET-leden er niet van weerhouden deze herdenking op het Erehof waardig te laten verlopen. De VOPET was dit jaar vertegenwoordigd door 29 leden en 4 donateurs met hun echtgenoten/begeleiders.

De stad Dordrecht was vertegenwoordigd door locoburgemeester P.H. Slesink en het RGT door de RC en de waarnemend RA (adjutant T. Sprangers). Kapitein Terhel en sergeant-majoor Van Gaal vertegenwoordigden 105Gncie WB en de erewacht bestond uit manschappen van het Duikerpeloton o.l.v. luitenant De Jong. Het Veteranenplatform was vertegenwoordigd en dat ook dochters van op het Erehof begraven pontoniers aanwezig waren, werd zeer op prijs gesteld.

De voorzitter memoreert de oorlogshandelingen in de 200-jarige geschiedenis van het koninkrijk. De locoburgemeester heet ieder welkom, met name ons oudste lid, de heer Jan Fernhout, die inmiddels zijn 96ste verjaardag heeft gevierd. Hij verhaalt in het kort over de ongelijke strijd om de bruggen te Moerdijk, Dordrecht en Rotterdam en onderstreept het belang dat de jeugd belangstelling krijgt en houdt voor de herdenkingen van de krijgshandelingen in Dordrecht. De RC looft in zijn toespraak de grote inzet van de pontoniers en torpedisten in de meidagen van 1940 en de inzet van de genisten, die in latere jaren grote offers hebben gebracht in conflictgebieden elders. Hij legt de nadruk op de hoge prijs die is betaald in leed en verwoordt dat een goed georganiseerde Nederlandse krijgsmacht van onschatbare waarde is. We moeten voorkomen dat ons land door bezuinigingen weer in de situatie van 1940 komt, toen

onze soldaten slecht uitgerust waren. Hij haalt ook teksten aan uit de toespraak van generaal b.d. Peter van Uhm op 4 mei op de Dam. Ze maken wederom veel indruk. En hij eindigt met zijn respect voor onze vereniging die, na 73 jaar, nog steeds elk jaar stilstaat bij het grote offer dat regimentsleden in die jaren hebben gebracht. Na het commando 'presenteert geweer' aan de erewacht en 'brengt eregroet' aan de aanwezigen blaast de heer Van de Bunt de Taptoe Infanterie. Er worden kransen gelegd namens de gemeente Dordrecht en namens het regiment. De heren Fernhout en Stalpers leggen de krans namens de VOPET. Tijdens het Wilhelmus wordt de Nederlandse vlag in top gehesen en komt er een einde aan de plechtigheid. Vele aanwezigen maken een ronde langs de graven en staan stil bij hun eigen gedachten.

Na de herdenking staat bij marketentster Jetty de regimentsborrel klaar. Na het Mineurslied wordt een toast op het regiment uitgebracht. Piet de Jong deelt mee dat hij heeft moeten besluiten om na twintig jaar te stoppen met het blazen van de muziek bij onze herdenking. Hij is namelijk overgestapt op een ander blaasinstrument. Met een applaus wordt voorlopig afscheid genomen. De VOPET is de gemeente Dordrecht, het Regiment Genietroepen, het personeel van de begraafplaats en de dames van de horeca dank verschuldigd voor de inzet en het beschikbaar stellen van de faciliteiten om de jaarlijkse herdenking op deze waardige manier mogelijk te maken.

Wij waarderen de belangstelling van de partners, kinderen en kleinkinderen zeer. De VOPET kan terugzien op een waardige en waardevolle herdenking. ●

Nieuwe lichte pontoniers gedoopt

De traditie wil dat een genist die geslaagd is voor het pontonierexamen op waardige wijze wordt gedoopt en dat gebeurt bij de jaarlijkse brugslag voor de Vierdaagse te Cuijk. Aan het examen deden deze keer 30 genisten uit diverse rangen mee. De doopplechtigheid is ook deze keer weer door Neptunus uitgevoerd nadat hij aangeroepen werd door de pontoniers. Als gasten waren de Duitse pontoniers aanwezig, die dit jaar samen met 105 Geniecompagnie Waterbouw de brugslag voor de Vierdaagse verzorgd hebben. Ook zij hebben een mooie en positieve herinnering aan de dooptraditie overgehouden. De dopelingen zijn door de 'oude' pontoniers tijdens de doop royaal voorzien van een meelbestuiving. De doop is voltooid wanneer de dopelingen hun mok met bier leeg hebben gedronken en het begeerde baretembleem van de pontoniers tussen hun tanden aan allen tonen. Dankzij de hoge temperatuur was een duik in de Maas voor het afspoelen van het doopvocht en meel geen probleem; er werd met plezier langdurig gebruik van gemaakt. Met dit examen is 105 Geniecompagnie weer aangevuld met vakmensen die het Regiment Genietroepen op een hoog peil houden. ●

ALV (Algemene Ledenvergadering)

En wel de eerste! Al sinds 2008 is het bestuur van de VRG bezig met het behartigen van de belangen van onze veteranen. Eerst als stichting, maar later stelde Defensie als eis dat we nog in 2012 van stichting naar vereniging moesten veranderen om in aanmerking te blijven komen voor financiële ondersteuning en dat is in deze tijd met financiële schaarste een belangrijke mededeling.

In december 2012 hebben we bij de notaris de statuten van de vereniging VRG vastgelegd. Deze wijziging heeft wat consequenties, waaronder het houden van een jaarlijkse Algemene Ledenvergadering met alles wat daar bij hoort. Op 4 september hebben we deze vergadering in Wezep gehouden. Dat gaf het bestuur de mogelijkheid aanwezig te zijn bij de uitreiking van het Draaginsigne Veteranen aan onze regimentsleden van 101Gnbat. Zoals reeds aangegeven 'en wel de eerste' was mogelijk de oorzaak van een wat magere opkomst. 1974 Leden telt onze databank, van wie er 12 aanwezig waren en 42 zich hadden afgemeld. In veel van de afmeldingen stond dat men nog in het zuidelijk deel van Europa de vermoeide leden van het lichaam aan de zon aan het blootstellen was. Voor ons dus aanleiding om bij een volgende planning rekening te houden met het fenomeen vakantie. Maar zij die aanwezig waren hebben het bestuur rijkelijk voorzien van hun visie op 'hoe nu verder met de VRG', waarvoor hartelijk dank.

De conclusie: er is nog een lange weg te gaan. M.n. de bekendheid van de VRG binnen het regiment en het feit dat eenieder met een missieverleden lid is van de VRG laat duidelijk te wensen over. Misschien is het niet helemaal eerlijk om de VRG (alle regimentsleden met veteranenstatus) qua bekendheid binnen het regiment met de VOG (officieren) of VGGO (onderofficieren) te vergelijken, want beide verenigingen hebben een rijke historie en een doelgroep die aanzienlijk kleiner is dan de VRG. Maar door te ondersteunen, zoals bij het uitreiken van het Draaginsigne Veteranen, of bij het organiseren van wapendagen en bij de deelname aan de Landelijke Veteranendag hopen wij

De nieuwe voorzitter van de VRG, kolonel b.d. Tjeerd de Vries, bedankt oud-voorzitter, brigadegeneraal b.d. Hein Scheffer voor zijn verdiensten voor de VRG. Hein Scheffer is benoemd tot voorzitter van het landelijke Veteranenplatform (VP)

‘De conclusie: er is nog een lange weg te gaan.’

de VRG meer bekendheid te geven en met een oplage van ons regimentsblad GENIST (6000 stuks) moet dat zeker gaan lukken. De eerste Algemene Ledenvergadering VRG mag, ondanks de geringe opkomst, een succes genoemd worden en heeft geleid tot een versterking van het bestuur met twee regimentsleden uit de omgeving van het Wezepse. De huidige bestuursamenstelling is onzes inziens een evenwichtige afspiegeling van Noorden Zuid-Nederland. Mocht u iets meer willen lezen over de ALV, dan verwijst ik u graag naar de site van het Regiment Genietroepen waar zowel het jaarverslag als het verslag van de ALV zijn gepubliceerd. ●

Veteranenspelden voor actief dienende regimentsleden

Het Draaginsigne Veteranen is in 2003 ingevoerd, maar werd tot 29 juni, de dag van de Landelijke Veteranendag 2013, alleen uitgereikt aan militairen die niet meer actief dienden. Het symboliseert de algemene waardering voor het belangrijke en risicovolle werk dat veteranen in het verleden hebben verricht. Daarnaast heeft het een belangrijke functie voor de herkenning van veteranen onderling.

Reeds tijdens de Landelijke Veteranendag 2012 heeft de vorige minister van Defensie, Hans Hillen, gezegd dat ook alle actief dienende militairen met een missieverleden in aanmerking zouden komen voor het Draaginsigne Veteranen; de veteranenspeld. Voor sommige genie-eenheden heeft de uitreiking reeds plaatsgevonden.

Op 23 augustus kregen regimentsleden van 41Pagnbat de speld en op 4 september waren hun collega's van 101Gnbat (Wezep) aan de beurt. De VRG heeft op beide dagen de gelegenheid gekregen deze plechtigheid te ondersteunen. De uitreiking is een verantwoordelijk-

heid van de operationele eenheden waar de bataljons onder vallen, namelijk 13Mechbrig en het OOCL.

Beide commandanten, brigade-generaal Van Keulen en zijn ranggenoot Van Griensven, benadrukten in hun toespraak de waardering voor het risicovolle werk dat onze regimentsleden hadden gedaan en staken hun waardering niet onder stoelen of banken. Hans van Griensven was zelf een van de eersten die op 29 juni dit draaginsigne op het Binnenhof kreeg opgespeld.

De jonge veteranen kregen bij de uitreiking eerst voorlichting van het Veteraneninstituut en een toespraak over de Vereniging Veteranen Regiment Genie-

troepen en wat de VRG doet voor de veteranen van het regiment. Genieveteranen hebben de uitreiking ondersteund met het daadwerkelijk uitreiken van het draaginsigne, wat de saamhorigheid en kameraadschap tussen onze regimentsleden benadrukt.

De nieuwe veteranen stelden onze bijdrage aan deze ceremoniële activiteit bijzonder op prijs. Als veteraan vond ik het leuk om zo kennis te kunnen maken met mijn collega's 'jonge' veteranen en ik hoop hen dan ook regelmatig te ontmoeten; is het niet op de Wapendag dan wel op de Landelijke Veteranendag of misschien bij een reünie. Een mooie en waardige ceremonie, sodeju! ●

Majoor b.d. Daan Janse

HOOFD LEEGMAKEN NA JE ACTIEVE DIENSTTIJD?

FIETS NAAR SANTIAGO DE COMPOSTELLA

Nadat ik op 1 januari 2012, na ruim 35 jaar bij de landmacht te hebben gewerkt, met FLO was gegaan ben ik 23 april op de fiets gestapt om de pelgrimstocht naar Santiago de Compostella te fietsen, een kleine 3.000 km. Hoe is dat nu zo gekomen want dat doe je niet zomaar. In 2008 las ik een interview met generaal Berlijn: hij was na zijn FLO naar Santiago gefietst om zijn hoofd leeg te maken na alle intensieve jaren bij Defensie. "Dat ga ik ook doen!", zei ik tegen mijn vrouw.

OATDOEM

Zoals het een militair betaamt, volgt er dan een analyse van de opdracht, waar de volgende zaken de revue passeerden:

- ga ik alleen of in een (kleine) groep?
- ga ik te voet, op de fiets of te paard? (dit zijn de drie mogelijkheden om de pelgrimstocht of te leggen)
- hoe ga ik overnachten: tent, B&B, hotel of *refugio* (pelgrimspension)?
- mijn inlichtingenbehoefte: wat moet er fysiek gebeuren of zijn er fysieke beperkingen, welke route ga ik volgen? Waarom doe ik het: sportief, spiritueel, geloof, of een combinatie?
- en natuurlijk nog veel andere (bij-)zaken.

SINT JACOB

Informatie verzamelen was natuurlijk in het begin de hoofdzaak, en daarvoor word je lid van het Nederlands Genoot-

schap van Sint Jacob dat heel veel informatie heeft over deze bedevaartstocht. Je krijgt ook het jaarprogramma van Beukbergen, en dan blijkt dat daar een tweedaagse bijeenkomst is over de pelgrimstocht.

Bij deze voorlichting was aandacht voor het spirituele deel van zo'n tocht, maar er kwam ook een ex-commando langs met praktische tips over kleding, voeding en de verdere uitrusting. Daarnaast natuurlijk veel zoeken op internet en langzaam wordt dan het plaatje compleet. Een fiets die deze tocht aankon was natuurlijk een vereiste: 27 versnellingen, hydraulische schijfremmen en afgestemd op mijn lengte. Het werd de *Giant expedition*, die ik reeds anderhalf jaar voor vertrek heb aangeschaft. En die vroege aankoop bleek achteraf zeer belangrijk te zijn geweest om zadel en

stuur fijn te kunnen afstellen en kleine tekortkomingen te kunnen herstellen. Na mijn afscheidsreceptie op 11-11-11 begon dan de fysieke voorbereiding op de fietstocht. Gezien het herfst- en winterweer betekende dat veelvuldig trainen in de sportschool. Van twee keer per week oplopend naar gemiddeld vijf dagen; afwisselend hardlopen, fietsen en oefeningen op de toestellen. In februari maar eens een gesprek gehad met de fysio van de sportschool omdat bepaalde spieren begonnen te protesteren. Zijn advies: stop met hardlopen, doe minder kniebelastende oefeningen en meer oefeningen om de heupspijeren en de hamstrings te versterken.

Intussen had ik besloten alleen op pad te gaan. Na 35 jaar leiding te hebben gegeven wilde ik zonder 'gezeur' aan mijn hoofd op pad.

'LANGS OUDE WEGEN'

Er gaan vanuit Nederland verschillende routes naar Santiago; de drie belangrijkste gaan globaal west, midden en oost door Frankrijk. Ik koos voor de westelijke route, de meest vlakke. Deze route heet 'Langs oude wegen' en wordt gedetailleerd beschreven in drie routeboekjes.

Langzamerhand begon de uitrusting compleet te raken: tent en slaapzak, fietstassen, kookgerei, EHBO-kit en reservedelen. Geen fiets- maar trackingkleding. Ik had nog één klein probleempje: zadelpijn. Dus vlak voor vertrek op advies van iemand met veel fietservaring toch nog een nieuw zadel gekocht, maar voor-het-geval-dat, nam ik toch ook het oude zadel mee. Op 23 april was het dan zover: in Kampen afscheid nemen van familie en vrienden, met lichte regen op pad, één van de vrienden begeleidde me tot Elburg en daarna stond ik er alleen voor.

Dag 1 - Ik had veel tegenwind en het was behoorlijk trappen tegen de wind, want ik wilde een tempo van 23 km/u aanhouden, maar dat viel niet mee. De eerste avond geslapen op een camping van Staatsbosbeheer in Almere. Weinig faciliteiten en veel herrie van dieren in de omgeving. Dat was dus een kort nachtje, en de rest van de tocht heb ik 's nachts maar oordoppen in gedaan.

KNIE!

Dag 2 - Richting Haarlem, het officiële startpunt van mijn tocht; weer veel tegenwind. In Amsterdam besloot ik niet mijn routeboek aan te houden, maar de fietspadborden van de gemeente. Dat

had ik niet moeten doen, want ik heb drie keer Amsterdam gezien. Net na Amsterdam kreeg ik ineens veel pijn in mijn rechter knie, daarom rustig doorgefietst naar Haarlem en daar op de camping mijn tentje weer opgebouwd.

Maar ik kreeg zoveel last van de knie dat ik 's avonds nog naar het ziekenhuis ben gegaan. Ik was bang dat ze zouden zeggen dat ik de trein naar huis maar moest pakken. Niets was echter minder waar; de knie was alleen maar overbelast en het advies was de komende dagen de helft van de geplande afstand te fietsen, veel ibuprofen te slikken en dan zou het wel overgaan.

Nostalgie in de Bollenstreek

Dag 3 - In Haarlem het St. Jacobshuis bezocht. Dit monumentale pand is voor velen het startpunt van de tocht, waar de eerste stempel in het pelgrimspaspoort komt. Met het routeboekje op het stuur in zuidelijke richting, de Bollenstreek, de molens bij Kinderdijk en vele andere toeristische trekpleisters gepasseerd. Er waren voldoende overnachtingsmogeh-

Slapen in een hooizolder

lijkheden. Het is wel eens voorgekomen dat de camping meldde geen plaats te hebben, maar als je dan aangaf wat het doel van je reis was, kon men nog wel een plekje vinden. Ik ben even afgeweken van de route, om in Terneuzen afscheid te nemen van mijn vader.

BELGIË

Dan België in, langs de mooie rivieren en kanalen met - zoals wij het zouden noemen - veel industrieel erfgoed. Overigens bleek het advies uit Haarlem om op halve kracht verder te fietsen goed gewerkt

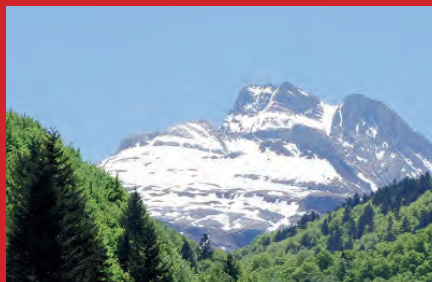
te hebben, want al in België waren de klachten verdwenen.

Maar nu begon ik langzamerhand wat last te krijgen van mijn achterwerk, wellicht door het nieuwe zadel. Doorpeddelen en afwachten hoe zich dit gaat ontwikkelen. Na twee dagen zat België er al weer op.

FRANKRIJK

In Frankrijk begint gelijk het klimmen en dalen in de heuvels van het noorden. Een saai landschap met veel graan- en koolzaadvelden. Bij de kleinste klimmetjes moest ik aan het eind van de dag af en toe van de fiets: verzuurde benen. Ik wist dat ik geen klimmer was, maar ik had tijd genoeg om te wennen aan het echte werk in de Pyreneeën.

Iedere dag moet je proberen een locatie te vinden waar het pelgrimspaspoort kan worden afgestempeld; het noodzakelijke bewijs om aan het eind van de tocht het pelgrimscertificaat te krijgen. In Frankrijk worden ook regelmatig de wegen langs kanalen en riviertjes gevolgd, zodat er af en toe wat vlakker stukken zijn onderweg.

Een stukje cultuur is ook nooit weg en daarom bezoek ik regelmatig interessante gebouwen onderweg. In het verleden slieden wij wel eens op de campings *municipal*, die toen slechte of helemaal geen voorzieningen hadden. Dat is inmiddels wel anders: nieuwe schone sanitaire voorzieningen, gratis Wifi, elektra en laag in prijs. In Les Landes had ik voor het eerst de wind in de rug en kwam zo tot 135 km per dag. Daarna doemden de Pyreneeën voor mij op.

Even een kaasje eten

SPANJE

Ik wilde via de Col de Somport Spanje in. Na een aanloop van 50 km met een gering stijgingspercentage de col met een hoogte van 1632 m op en dat was aardig zwaar. Ik moest regelmatig afstapen. Op de top, waar nog enige sneeuw lag, was gelukkig een restaurant waar ik maar een biertje heb genomen om bij te komen van de inspanningen. Nu de eerste echte afdaling, vanaf de col over een vierbaans snelweg Spanje in, een vrij rechte weg, waar ik met snelheden tot 75 km/u richting Jaca suisde.

ZITVLAK!

Het pijnlijke zitvlak was intussen erger geworden en er zat zelfs een wondje op, wat het allemaal niet comfortabeler maakte; veel gaan verzitten op het zadel was de enige oplossing om de zaak wat te ontlasten. Nu kwam de Spaanse hoogvlakte, die in mijn beleving hoog en vlak zou zijn. Dat vlakke bleek in het geheel niet te kloppen, door heel Noord-Spanje was het veel klimmen en dalen met tegenwind en veel regen. De restaurants langs de pelgrimsroute zijn erg goedkoop. Voor € 10 had je een driegangspelgrimsmenu met een halve liter wijn! Af en toe heb ik in een *refugio* of hotel geslapen om de uitrusting wat te drogen.

32 DAGEN FIETSEN

Na vele mooie kilometers was na 32 dagen fietsen daar eindelijk het bord Santiago de Compostella. Met enige emotie reed ik de stad in richting de kathedraal, het einddoel van de tocht. Op het plein voor de kathedraal komen alle pelgrims, voor het merendeel wandelaars, aan. Achter de kathedraal krijg je op vertoon van je pelgrimspaspoort het certifi-

● VETERANEN EN OUDGEDIENDEN

*Bakkie koffie,
aangeboden door
een medelander*

caat, waarbij eerst nauwkeurig de stemfels worden gecontroleerd die je onderweg verzameld hebt.

Aansluitend bezocht ik de mis in de kathedraal, waar met een heel groot wierrookvat door de kerk wordt geslingerd, naar men zegt om de stank van de pelgrims tegen te gaan. In het plaatsje Padron heb ik een aantal dagen doorgebracht om uit te rusten van de tocht. De tijd brak aan om terug te gaan naar huis. Eerst terug naar Santiago waar de fietsen met bagage in een vrachtauto naar Nederland gereden worden.

Mijn terugreis per vliegtuig ging iets sneller dan de heenreis en op Schiphol werd ik door de hele familie onthaald.

*Aankomst Santiago
de Compostella*

JA, JA EN JA!

Mijn doel met deze reis was mijn werkzame leven af te sluiten.

Is dat gelukt?

Ja, ja en nog eens ja!

Wil ik zo'n tocht in de toekomst nog eens maken?

Weer driemaal ja, maar dan zal ik niet kort voor de tocht weer van zadel wisselen...

Meer weten?

Google: *pelgrimstocht santiago de compostela*. ●

Een lange, harde
en emotionele rit,
maar wat een
ongelofelijke reis:

2013

RUN FOR THE WALL

Na alle voorbereidingen is het eindelijk zover. Het is 7 mei, 16.30 uur *local time* en ik rijd weg uit de haven van Philadelphia, zo de avondspits in. Half maart had ik mijn Gold Wing achtergelaten in de Eemshaven voor een lift met de Oranjeborg en nu slalom ik hier tussen het langzame verkeer door.

Filerijden in Amerika is echt niet anders dan thuis, denk ik nog als ik een zwart-witte auto zo vanuit de berm achter me zie invoegen. Tot een evaluatiegesprek met de agent komt het gelukkig niet. Mijn aangepaste rijstijl zal daarbij zeker geholpen hebben of was het mijn kentekenplaat? Als ik Los Angeles wil halen voor volgende week dinsdag zal ik me toch moeten aanpassen. Er kan genoeg gebeuren tijdens een rit van 4000 km. Gedoe met de *Highway patrol* hoort daar niet bij. Gelukkig lost de file snel op en tegen achten vind ik een hotelletje net buiten Baltimore. Niet gek voor dag 1.

UITGESTREKT CONTINENT

De volgende dag begin ik mijn dagritme voor de komende week: 06.00 uur

reveille, 07.00 uur motor gecheckt en bekapt en na het ontbijt rijden. Een volle tank benzine rij ik in twee uur leeg en dan ben ik ongeveer 130 mijl verder. Dus dat wordt maatgevend. Twee keer tanken voor de lunch, drie keer tanken in de middag, hotelletje zoeken, douchen, eten en dan snel mijn mandje in. Als ik door de Rocky Mountains kon rijden had ik minstens een dag eerder in LA kunnen zijn. Maar er ligt nog sneeuw; het wordt afgeraden voor motorrijders. Dus omrijden via de zuidelijke route. Eerst twee dagen South, daarna drie of vier dagen West. Je krijgt pas een goede indruk van de uitgestrektheid van dit continent als je er dwars doorheen rijdt. Naarmate ik westelijker kom, verandert het landschap van gematigd, regen-

achtig en bosrijk naar droog en dor en uiteindelijk in woestijn. Het rijden gaat prima maar de kwaliteit van de wegen is niet overal even goed. Toch werkt mijn 'Golden oldie' (bouwjaar '84!) onverstoorbaar verder. Het geeft me veel vertrouwen om alleen door de woestijn te rijden en uiteindelijk kom ik op maandagochtend aan bij onze vrienden Ed en Chery.

WELCOME HOME BROTHER

Ed, een gepensioneerd motoragent, is op jonge leeftijd vanuit Amsterdam met zijn familie naar Californië verhuisd. Hij heeft vorig jaar voor het eerst de Run 'all the way' gereden. Naar aanleiding van zijn reisverslag zijn we mijn deelname gaan plannen. Het weerzien is gewel- ▶

● VETERANENENOUDEDIENDEN

dig, maar veel tijd hebben we niet. De middag en de volgende dag gaan op aan onderhoud en voorbereidingen. Ik wil nog een rode roos, een borrelglas zonder voetje en een fles brandewijn kopen. Woensdag is het tenslotte de 15e. Op dinsdagavond rijden Ed en ik op onze motoren over de I-210 naar Rancho Cucamonga, om ons in te schrijven voor morgen. Dan gaat de 25e Run for the Wall van start en zal voor mij een droomreis beginnen. Daar zal ik, samen met ongeveer 900 medemotorrijders, vertrekken voor een tiendaagse tocht van Los Angeles naar Washington DC, waar we op vrijdag de 24e aan zullen komen. Het doel is om de volgende dag, in hartje DC, het Vietnam oorlogsmonument, beter bekend als 'the Wall', te bezoeken. Ik heb er erg veel zin in maar ik ben ook behoorlijk gespannen. Het idee om in dichte formatie, twee aan twee, meer dan 4500 kilometer dwars door de Verenigde Staten te rijden geeft me de bekende 'spanningsvlinders' in mijn buik.

Op het parkeerterrein, beschikbaar gesteld door de omringende hotels, proberen we een parkeerplekje te vinden tussen de vele motoren. Ik word omhelsd en gekust door wildvreemde mensen en ze zeggen: "Thank you for your service" of "Welcome home brother". Het maakt diepe indruk op me. In dit 'veteranengeveld' voel ik me maar een kleine jongen. Ja ik ben twee keer uitgezonden geweest naar het voormalig Joegoslavië en ja dan mag ik mijzelf veteraan noemen. Maar in dit gezelschap voelt dit welkom aan als te veel eer.

Tijdens het inschrijven komen velen om mij heen staan. Als ik vraag waarom is het antwoord: "We hebben nog nooit een Nederlands rij- en kentekenbewijs gezien". Het nieuws dat er dit jaar een Nederlander op zijn eigen motor mee gaat rijden is als een lopend vuurtje rond gegaan. Ik word samen met Ed ingedeeld in *platoon 9*. Niet zonder reden want dit is de groep waarmee Ed vorig jaar voor het eerst deze tocht reed. Ik kijk mijn ogen uit in deze gezellige mengelmoe die nog het meeste weg heeft van een braderie, barbecue en de Nijmeegse Vierdaagse ineen. Maar dan voor motorrijdende veteranen. Het is vooral ook een reünie, want de meesten kennen elkaar.

WE RIDE FOR THOSE WHO CAN'T

De volgende dag stellen we op en krijgen we nog een peptalk van Stan, de leider van onze route. Hij herinnert ons aan de missieverklaring van de RFTW: Het bevorderen van 'genezing' onder alle veteranen, hun familie en vrienden. De verblijfplaats achterhalen van alle krijgsgevangenen en vermisten tijdens inzet. Het eren van de gevallen van alle oorlogen en onze steun

laten blijken aan al ons militair personeel, waar ook ter wereld. Dit alles verenigd in het motto: 'We ride for those who can't'. Onder politiebegeleiding rijden we langs vele belangstellenden de stad uit. Het zal een voorproefje blijken van wat ons in de volgende dagen te wachten staat. Op veel viaducten waar we onderdoor rijden of gewoon langs de kant van de weg, ook midden in de woestijn, staan mensen met vlaggen te zwaaien. Geen idee waar ze vandaan komen maar ze staan er! In elke plaats, klein of groot, worden we als helden onthaald.

Ontbijt, lunch en avondeten wordt ons aangeboden door de lokale gemeenschappen. Ook de benzine is in meerdere gevallen voor hun rekening! In een aantal staten wordt zelfs de gehele snelweg voor ons afgezet en razen de motoragenten links en rechts om ons heen om alle op- en afritten af te sluiten.

Ongelofelijk wat deze mensen voor hun veteranen over hebben. Ik blijf me verbazen over het oprechte en hartelijke welkom overall. Het ceremoniële onthaal op de tweede dag bij de *Native Americans* maakt indruk. Ze willen heel graag hun gebruiken en tradities levend houden en de 'friendly warrior welcome ceremony' is zeker geen toeristisch kunstje. De toast op ons jarige regiment met het glaasje zonder voet wordt door velen dankbaar aangenomen. Na mijn uitleg over deze traditie klinkt het veelvuldig: "To the Dutch Engineer Regiment's 265th birthday". Er sluiten zich elke dag steeds meer motorrijders bij ons aan. Op de beide routes die naar DC leiden starten dit jaar ongeveer 450 motoren per route. Op de laatste dag is dit aantal bijna verdubbeld tot een totaal van meer dan 1600 deelnemers.

'GENEZEN'

Emotionele momenten zijn er ook. Vooral bij de lokale oorlogsmonumenten in de stopplaatsen. Er worden kransen gelegd en het geluid van de trompettist die signaal taptoe blaast is en blijft kippenvel. De gevolgen van een oorlog heb ik van heel dichtbij gezien, maar gevechtshandelingen meegemaakt: nee. Iedereen wordt, vooral door de open sfeer, gestimuleerd om de emoties te laten gaan en dan blijkt dat er ook bij mij nog wel wat te 'genezen' valt. Tijdens mijn uitzendingen is er niemand gesneuveld en zeker geen directe collega. Daarna wel, toen zij naar Irak en Afghanistan gezonden werden en daar omkwamen. Ik heb hier gezien dat het geen schande is voor een man om publiekelijk te huilen of om elkaar te omhelzen of te troosten. Ook wordt veel gebruik gemaakt van de diensten van de meerrijdende aalmoezeniers als het allemaal even te veel wordt. Ik ontmoet

Platoon 9 All the way

Veterans 'Bike vest'

Rolling Thunder parade

Noot redactie: Maarten van Lunenburg is graag bereid om meer van zijn ervaringen te delen, m.n. met hen die zelf ook aan de RFTW zouden willen deelnemen. Wilt u meer weten over voorbereiding en deelname aan dit evenement, neem dan contact op met de redactie. Bij voldoende animo organiseren we voor alle belangstellenden een infobijeenkomst.

vele Vietnamveteranen, want om aandacht te vragen voor hun lot is dit alles een kwart eeuw geleden ontstaan. Ook ontmoet ik 'gold star families', gezinnen waarvan een familielid is gesneuveld. Maar ook veteranen van mijn generatie rijden mee, voornamelijk ingezet in Irak en Afghanistan.

Bijzonder is mijn ontmoeting met John Baca, MOH (*Medal Of Honor*). Hij heeft acht groepsleden het leven gered in Vietnam door bovenop een granaat te gaan liggen. Maar de veerkracht en het doorzettingsvermogen van de mannen die ledematen hebben verloren vind ik het meest inspirerend. Vooral Mike, onze 'tailgunner' (laatste man van het peloton). Boom van een kerel, beide benen verloren in Vietnam, maar rijdt al jaren mee op zijn trike. De vijfde dag arriveert mijn vrouw Laura in St. Louis. Ze zal de rest van de run achterop meerijden. Ik ben heel erg blij dat ze wilde komen om deze ervaring met mij te delen.

MISSING MAN POSITION

Op de negende dag overkomt mij het emotioneelste en eervolste moment van mijn run. Ik word gevraagd voor de 'missing man position'. Om alle gevallen/vermisten te eren wordt vooraan in de colonne één plaats leeg gehouden in plaats van twee aan twee te rijden. Elke dag wordt er iemand gevraagd om deze eervolle positie te rijden. Omdat alle dagen al vergeven waren is spontaan besloten om een gelegenheidsrit in te lassen. Dit

om mij de gelegenheid te geven, samen met hen, mijn (onze) gevallen te eren. Het voelt onbeschrijfelijk goed om met hen in gedachten hier zo samen te rijden. Aan het einde van een prachtige rit door de bergen vraag ik naar het waarom. "As you must know, it's all about comrades in arms" was het antwoord. Met tranen in mijn ogen heb ik iedereen omhelsd en bedankt voor dit prachtige gebaar. Eenmaal in Washington DC aangekomen worden alle deelnemers, die dit jaar voor het eerst meerijden, in de gelegenheid gesteld om *Arlington National Cemetery* te bezoeken. Bij hoge uitzondering worden er voertuigen toegelaten op het nationale ereveld. Nu dus 400 motoren.

ROSEBUD

Daarna volgt het bezoek aan 'the Wall'. Een lange rij mensen trekt in stilte voorbij aan de hoge platen zwart graniet, waarin de namen van alle gevallen van de Vietnamoorlog zijn uitgehakt. Ik ben hier al eens eerder geweest maar nu maakt het nog meer indruk op me. Ik leg er de rode roos neer die ik had meegenomen vanuit LA.

De gehele run heeft deze 'rose of friendship' aan mijn windscherm vastgezet. Nu is mijn 'boeket' eindelijk op zijn bestemming. Het levert mij de bijnaam 'Rosebud' (vriend-met-roos) op. Ook doe ik op zondag mee aan the Rolling Thunder parade als een van de 500.000(!) deelnemers voordat ik terug

moet naar Philadelphia. Daar gaat mijn Gold Wing weer op de Oranjoborg terug naar Nederland. In totaal heb ik in drie weken tijd meer dan 9.500 kilometer gereden, van de oost- naar de westkust en terug, door 18 verschillende staten. Het was een lange, harde en emotionele rit, maar wat een ongelofelijke reis. Ik zou zeker nog een aantal pagina's kunnen volschrijven over al mijn belevenissen. Maar dat doe ik niet. Google 'RFTW' of 'Rolling Thunder' maar eens, of zoek op YouTube. De vele bijzondere ontmoetingen, de lach en de traan en het indrukwekkende landschap zal ik nooit vergeten. Met recht een pelgrimstocht voor en door veteranen maar wel één die openstaat voor iedereen.

WALKABOUT

Ik heb bij het afscheid moeten beloven dat ik thuis iedereen zou vertellen over deze reis. Daarbij werd de wens uitgesproken dat de RFTW-organisatie in de komende jaren meer deelnemers uit Nederland/Europa hoopt te verwelkomen. Als je de mogelijkheid hebt, ga dan! Maar houd er rekening mee: het zal zeker geen vakantietripje worden. Het is een uitputtende onderneming, zowel fysiek als mentaal. Toen ik vertrok uit Philadelphia had ik geen idee wat deze reis met mij zou doen. Als ik in één woord moest aangeven wat deze reis voor mij heeft betekend, dan is dat 'Walkabout'. Als een Aboriginaljongen volwassen wordt gaat hij op walkabout. Na een aantal weken als puber alleen door de woestijn getrokken te hebben, keert hij terug als volwassen man. Zo heeft deze walkabout van mij een veteraan gemaakt. 'Genezen' van een missie kun je misschien nooit helemaal, beter worden wel. En het was nodig, meer dan ik dacht. ●

Groepsfoto bij het Lincoln Memorial

De roos

Waar stond hij ook al weer?

● VETERANENENOUDDIEDIENDEN

Sergeant-1 Johan van den Bergh

SPEURTOCHT
naar maatje van toen:

Welcome back, Oets!

Op advies van de RA heb ik dan toch maar het toetsenbord onder mijn gezicht geschoven om u op de hoogte te brengen van het 'herintreden' van korporaal-1 Giorgio Utzeri bij het Regiment Genietroepen. We gaan terug in de tijd. In 1999 worden we als een genietankgroep van 41Brigpagnie uit Seedorf toegevoegd aan 111Pagnie uit Wezep voor ondersteuning bij KFOR-1 (Kosovo 1999/2000)...

Tijdens de uitzending begint Giorgio zich wat afzijdig te gedragen en wordt hij trager in zijn handelen. De oorzaak is op dat moment onbekend en hij wordt één maand voortijdig met een medische repatriëring huiswaarts gezonden. Na enkele maanden komen de medici er via een scan achter dat Giorgio de slopende ziekte MS in zijn hoofd heeft. Dit is de meest agressieve vorm van MS bij mannen. Giorgio is dan pas 26 jaren jong. Hierna gaat het snel bergafwaarts en zijn we enkele malen 'afscheid' wezen nemen omdat de vooruitzichten nihil zijn.

WAAR IS GIORGIO....?

Na een poosje in Doorn en het CMH verdwijnt Giorgio het burgercircuit in en raakt spoorloos. Jaren zoeken enkele collega's naar hem en zijn familie, maar hij wordt niet gevonden. Voor iedere genist onacceptabel om je maatje, buddy en collega op die manier

uit het oog te verliezen. Het is dan ook iets wat je altijd bezighoudt.

Ondertussen is het januari 2013. In een telefoontje met mijn collega sergeant-1 Bart Hoogland komt Giorgio ter sprake. Zou hij nog leven? Of is hij overleden? Waar zou hij dan begraven liggen? Allemaal vragen die bij ons opkomen. We hadden immers samen in Seedorf al de nodige dienstjaren achter de rug en we hadden een goede band; daarom wilden we wel onze vragen beantwoord hebben. Waar is Giorgio...?

HET DORP

De zoektocht wordt hervat en gelukkig hebben we snel resultaat. De vraag wordt namelijk ook aan aalmoezenier Jeffrey Vincentie voorgelegd. Hij weet sinds kort dat Giorgio is ondergebracht in Het Dorp (begeleid wonen voor gehandicapten) te Arnhem. Via Jeffrey krijgen we contact met zijn begeleiders en

Eerste ontmoeting Utzeri

gelukkig staat hij open voor een weerzien met zijn maten. De eerste ontmoeting is emotioneel, maar geweldig. Hij is zeker zijn dienstdtijd niet vergeten; een foto van een Leopard-1 Genietank hangt boven zijn bed, naast enkele foto's van zijn andere 'liefde', voetbalclub Vitesse. Hij ligt intussen al 13 jaar in bed en heeft 24 uur per dag verzorging nodig. Langzaam worden zijn lichaamsfuncties minder, maar zijn geheugen is prima en zijn grappen en grollen is hij niet verleerd.

REÜNIE

Afgelopen maart hebben Bart en ik een surprise-party geregeld voor Giorgio's 40ste verjaardag. Enkele dienstmaten met hun gezin zijn ook gekomen. Een grote verrassing voor Giorgio en een

zeer geslaagde middag. Voor ons een indicatie wat hij wel en wat hij niet aankan. We willen hem maar al te graag terugbrengen binnen het Regiment Genietroepen, maar het moet lichamelijk en psychisch wel kunnen.

Na meerdere bezoeken vertelt hij ons dat hij ontzettend graag naar de reünie van 41Brigpagnie te Meppen (Duitsland) wil. Hij wil zijn dienstmaten uit Seedorf weer graag zien en spreken en samen een biertje drinken. Maar hier komt het nodige aan voorbereiding bij kijken. Giorgio is bedgebonden en Meppen ligt niet bij de deur. Stichting Ambulance wordt ingeschakeld en Giorgio wordt per ambulance naar Meppen vervoerd en de gehele dag onder toezicht van een dokter verzorgd. Wederom een geslaagde en emotionele dag. De gezelligheid en de tranen bij het weerzien getuigen er maar weer van dat een dienstverleden diepgeworteld zit en dat je genist voor het leven bent en niet alleen in je diensttijd!

NIET VERGETEN

"Dit smaakt naar meer" zijn Giorgio's woorden. Ondertussen gaat zijn toestand langzaam achteruit. Daarom besluiten we

hem een paar uurtjes naar Wezep te halen voor een weerzien met zijn grote liefde: de Leopard-1 Genietank. In de gepimpte rolstoel van Vitesse komt Giorgio met een speciale taxi aan in Wezep. Daar staan de genietank en de bruglegger klaar. Mee-rijden is helaas niet meer mogelijk, maar aanraken - het gebruikelijke kusje geven - en vooral luisteren naar het brute geluid van de Leo-1 is meer dan voldoende. Giorgio heeft de dag van zijn leven.

In september krijgt Giorgio, na een inzameling, een ziekenhuis-opklaptafeltje en enkele hulpmiddelen, zodat hij af en toe achter de laptop kan. We maken een Facebookaccount aan zodat hij af en toe kort kan chatten met (oud-)collega's. Beetje bij beetje komt hij weer onder de aandacht van de geniefamilie en hij geniet ten zeerste; het geeft hem het gevoel 'NIET VERGETEN' te zijn... Misschien is dit vandaag de dag wel de manier om je oude dienstmaat terug te vinden, via social media. Het is in ieder geval de moeite waard om eens te gaan speuren naar je buddy en antwoord te krijgen op de vraag die iedereen bezighoudt: "Hoe zou het met hem/haar zijn? Waar zou hij/zij zijn? Wat doet hij/zij tegenwoordig?" Onze vraag is namelijk wel beantwoord en dat geeft een goed gevoel... Sodeju! ●

1748-2013
265 jaar